

[227]

ZIELONA GÓRA październik 2015

UNIwersytet
ZIELONOGÓRSKI

WITAMINIZACJA

SIEĆ KRAJOWA

STUDIA

AKADEMICKIEJ

ISSN 1644-7867

INA

„Scientia potestas est”

UGU

ROK AKADEMICKI

50 lat

ZIELONOGÓRSKIEGO
ŚRODOWISKA
AKADEMICKIEGO

RA

2015
2016

Kierunek lekarski na UZ

CJA

Pierwsza inauguracja roku akademickiego
w Wyższej Szkole Inżynierskiej, 1965 r.
(fot. z archiwum UZ)

Profesorowie 2015

KALENDARIUM 50-LECIA

__prof. dr hab. inż. Elżbieta Krasicka-Cydzik

__prof. dr hab. Małgorzata Mikołajczak

__prof. dr hab. inż. Grzegorz Benysek

__prof. dr hab. Dariusz Dolański

__prof. dr hab. Wiesław Hładkiewicz

__prof. dr hab. inż. Stanisław Laber

__prof. dr hab. Wiesław Leoński

__prof. dr hab. Andrzej Małkiewicz

__prof. dr hab. Roberto P. Mignani

__prof. dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz

__prof. dr hab. Tomasz Skura

__prof. dr hab. inż. Marcin Witczak

- 3 czerwca 1965** powołanie Wyższej Szkoły Inżynierskiej o jednowydziałowej strukturze
- 25 września 1965** pierwsza inauguracja roku akademickiego na WSI
- 1966** powołanie Klubu Uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego (AZS)
- 1967** powstanie Wydziału Elektrycznego (dziś Wydział Automatyki, Informatyki i Elektrotechniki) i Wydziału Mechanicznego
- 1968** oddanie do użytku auli przy ul. Podgórnej
- 1968** powstanie Wydziału Budownictwa Ogólnego (dziś Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska)
- 1968** pierwsze Bachanalia
- 1969** pierwsze egzaminy dyplomowe (przystąpiły do nich 102 osoby, absolwentem z dyplomem nr 1 został inż. Zygmunt Jankowski)
- 1970** pierwszy stopień doktora habilitowanego uzyskany przez pracownika zielonogórskiej uczelni/przedstawiciela środowiska lokalnego (Hieronim Szczegół)
- 30 lipca 1971** powołanie Wyższej Szkoły Nauczycielskiej z trzema Wydziałami: Humanistycznym, Pedagogicznym (dziś Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii) oraz Matematyczno-Przyrodniczym
- 1 października 1971** uroczysta inauguracja roku akademickiego na WSN
- 1973** przekształcenie zawodowej WSN w akademicką Wyższą Szkołę Pedagogiczną
- 1975** oddanie do użytku gmachu WSP przy al. Wojska Polskiego 69
- 1975** pierwszy tytuł profesora dla pracownika zielonogórskiej uczelni (Hieronim Szczegół)
- 1978** otwarcie hali sportowej WSP
- 1980** powstanie w Zielonej Górze Niezależnego Zrzeszenia Studentów
- 1981** strajki studenckie
- 1984** powstanie kabaretu POTEM – początek Zielonogórskiego Zagłębia Kabaretowego
- 1987** powstanie Wydziału Podstawowych Problemów Techniki na WSI (dziś w większości w strukturze Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii i Wydziału Ekonomii i Zarządzania)
- 1987** pierwsze na WSI prawo doktoryzowania w dyscyplinie budownictwo (pierwsza obrona dwa lata później – mgr inż. Jerzy Łakomski)
- 1990** początek dynamicznego rozwoju obu uczelni związany z transformacją ustrojową i wprowadzaniem nowego prawa o szkolnictwie wyższym

- 1992** oddanie do użytku nowej hali sportowej na WSI
- 1993** powstanie grupy Raz, Dwa, Trzy
- 1994** otrzymanie przez WSP dwóch pierwszych uprawnień do doktoryzowania w dyscyplinach historia i pedagogika (pierwsze obrony w 1996 roku – historia mgr Stefan Dudra, pedagogika – mgr Ireneusz Nijaki)
- 1996** przekształcenie WSI w Politechnikę Zielonogórską
- 1998** powstanie Radia INDEX
- 1999** powstanie Wydziału Artystycznego WSP (z połączenia Instytutu Wychowania Muzycznego i Instytutu Sztuki i Kultury Plastycznej)
- 2001** uzyskanie przez obie uczelnie pierwszych uprawnień do habilitowania: WSP – historia; PZ – elektrotechnika (pierwsze kolokwia habilitacyjne 2002: dr Dariusz Dolański – historia, dr inż. Wiesław Miczulski – elektrotechnika)
- 7 czerwca 2001** Sejm RP przyjął ustawę o powołaniu Uniwersytetu Zielonogórskiego w wyniku połączenia WSP i Politechniki Zielonogórskiej
- 1 września 2001** **POWSTANIE UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO** o strukturze ośmiu Wydziałów: Artystycznego; Humanistycznego; Nauk Społecznych i Pedagogicznych; Nauk Ścisłych; Zarządzania; Inżynierii Lądowej i Środowiska; Elektrotechniki Informatyki i Telekomunikacji, Mechanicznego
- 1 października 2001** pierwsza inauguracja roku akademickiego na Uniwersytecie Zielonogórskim
- 2002** pierwszy nadany przez zielonogórską uczelnię doktorat honoris causa (prof. dr hab. Tadeusz Kaczorek)
- 2004** powstanie Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii oraz Wydziału Fizyki i Astronomii
- 2007** powstaje Wydział Nauk Biologicznych
- 2007** pierwszy absolwent WSI otrzymuje tytuł profesora – **dr hab. inż. Dariusz Uciński** – pracownik naukowy na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
- 2010** pierwszy absolwent WSP otrzymuje tytuł profesora – **dr hab. Wojciech Strzyżewski** – pracownik naukowy Wydziału Humanistycznego
- 2013** oddanie do użytku nowego budynku Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego
- 2014** powstanie Wydziału Prawa i Administracji
- 2015** powstanie Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu
- 5 października 2015** 50. inauguracja roku akademickiego na Ziemi Lubuskiej

WYSTĄPIENIE INAUGURACYJNE

JM REKTORA
UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO
PROF. DR. HAB. INŻ. TADEUSZA KUCZYŃSKIEGO

Szanowni Państwo!

Dzisiejsza inauguracja roku akademickiego jest wyjątkowa z dwóch względów. Po pierwsze, jest to 50. inauguracja roku akademickiego w Zielonej Górze, po drugie swój pierwszy rok akademicki inauguruje dzisiaj nowy, 12. już wydział Uniwersytetu Zielonogórskiego - Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu.

Uruchomienie kierunku lekarskiego to osiągnięcie całej naszej społeczności akademickiej i duży prestiż dla naszego uniwersytetu. Powodzenie tego przedsięwzięcia nie byłoby możliwe bez ogromnego wsparcia Pani Poseł Bożenny Bu-

kiewicz, która przez 2 lata wspierała nasze działania w Warszawie w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego i w Ministerstwie Zdrowia. W sytuacji, kiedy uczelnie medyczne nieprzychylnie odnosiły się do naszych starań o kierunek lekarski, zaangażowanie Pani Poseł na rzecz jego utworzenia były dla nas niezwykle pomocne. W imieniu swoim i całego naszego środowiska akademickiego bardzo za to Pani dziękuję. Dziękuję również Pani Elżbiecie Polak - Marszałek naszego województwa. Także Jej pomoc we wszystkich działaniach w regionie, związanych z powołaniem tego prestiżowego kierunku była i dalej jest dla nas niezwykle ważna.

Szanowni Państwo!

Za rok Uniwersytet Zielonogórski będzie obchodził 15-lecie swojego istnienia, ale droga do jego utworzenia ma już 50-letnią historię. Nie będę tutaj przywoływał zbyt wielu faktów z tamtych lat, bo załaskoby nam czasu, żeby je dzisiaj zaprezentować. Udokumentowali je wyczerpująco nasi profesorowie: prof. Ryszard Zaradny w drugim tomie *Historii Zielonej Góry Dzieje miasta w XIX i XX wieku*, która ukazała się pod redakcją prof. Wojciecha Strzyżewskiego i prof. Dariusza Dolański w monografii *Zielonogórska droga do Uniwersytetu*. Tam znajdziecie Państwo historię tworzenia, a potem kształtowania się środowiska naukowego i akademickiego w naszym mieście. Chciałbym jednak przy tej okazji przytoczyć kilka faktów

pokazujących w jak szybkim tempie, rozwijały się zielonogórskie uczelnie. 3 czerwca 1965 r. rozporządzeniem Rady Ministrów powołano w Zielonej Górze Wyższą Szkołę Inżynierską. W strukturze uczelni znalazł się jeden wydział – Ogólnotechniczny, na którym prowadzono kształcenie na dwóch kierunkach: elektrotechnice i mechanice. Kierunki te stworzyły podwaliny do uruchomienia w 1967 r. dwóch wydziałów: Elektrycznego i Mechanicznego. 25 września 1965 r. po raz pierwszy indeksy otrzymało 122 studentów studiów dziennych i 90 studiów zaocznych. W pierwszym roku funkcjonowania uczelni kadre naukową tworzyło 18 pracowników dydaktycznych, wśród których tylko dwóch posiadało stopnie naukowe doktora – jednym z nich był, obecny dzisiaj z nami, ówczesny pełnomocnik rektora ds. nauczania, profesor Hieronim Szczegół. Profesor był pierwszym zielonogórzaninem, który uzyskał doktorat i habilitację. Był także rektorem Wyższej Szkoły Nauczycielskiej, która powstała w 1971 r. i pierwszym rektorem Wyższej Szkoły Pedagogicznej, w którą WSN przekształciła się w roku 1973. Na pierwszy rok studiów w Wyższej Szkole Nauczycielskiej przyjęto 287 studentów dziennych, a kadra liczyła 25 nauczycieli akademickich – w tym 15 ze stopniem doktora.

Taki był początek, ale obydwie uczelnie rozwijały się dynamicznie, zarówno w zakresie kadry, osiągnięć naukowych, bazy dydaktycznej, jak i środowiska studenckiego.

Kolejnym kamieniem milowym w rozwoju zielonogórskiego szkolnictwa wyższego było przekształcenie Wyższej Szkoły Inżynierskiej w 1996 r. w Politechnikę Zielonogórską.

Pięć lat później w roku 2001 doszło do połączenia WSP i PZ w Uniwersytet Zielonogórski. Wydarzenie to zostało uznane przez zielonogórzan biorących dwa lata temu udział w Plebiscycie Gazety Wyborczej, za najważniejsze wydarzenie minionego 25-lecia na Ziemi Lubuskiej. Obydwe uczelnie wniosły do Uniwersytetu Zielonogórskiego doskonałą kadre – 1121 pracowników naukowych, w tym 232 pracowników samodzielnych i 334 doktorów, 7 uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora i 2 uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

W 2001 r. w strukturze Uniwersytetu Zielonogórskiego funkcjonowało 8 wydziałów, a na 23 kierunkach kształciło się prawie 23 000 studentów, z czego 10 500 stanowili studenci stacjonarni, a 16 300 studenci niestacjonarni.

Obecnie w strukturze Uniwersytetu Zielonogórskiego funkcjonuje 12 wydziałów – rok temu zainaugurował swoją działalność Wydział Prawa i Administracji, a dzisiaj swoją inaugurację ma Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu. Posiadamy 5 uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego i 17 praw do doktoryzowania. Kadra naukowa to 875 nauczycieli akademickich, a w tym 91 profesorów tytularnych, 200 doktorów habilitowanych i 453 doktorów. Tylko w minionym roku akademickim Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał tytuły profesorskie 12 pracownikom naszej Uczelni, a 16 osób uzyskało stopień naukowy doktora habilitowanego.

Tytuł naukowy profesora w tym roku otrzymała Pani Elżbieta Krasicka-Cydzik i Pani Małgorzata Mikołajczak oraz Panowie: Dariusz Dolański, Stanisław Laber, Roberto P. Mignani, Wiesław Leoński, Andrzej Obuchowicz, Grzegorz Benysek, Wiesław Hładkiewicz, Andrzej Małkiewicz, Marcin Witczak, Tomasz Skura. Wszystkim Państwu serdecznie gratuluję.

To właśnie pracownicy naukowci i prowadzone przez nich badania naukowe budują prestiż naszego Uniwersytetu na arenie ogólnopolskiej i międzynarodowej. Tylko w 2015 r. Uniwersytet Zielonogórski uzyskał finansowanie 11 nowych projektów badawczych na ogólną kwotę prawie 8 mln zł. 4 projekty są finansowane przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, 4 przez Narodowe Centrum Nauki, 2 z Programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i 1 z Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej.

W roku akademickim 2014/15 na Uniwersytecie Zielonogórskim odbyło się 47 konferencji naukowych w tym 21 międzynarodowych i 26 konferencji o zasięgu krajowym. Nasi pracownicy i studenci uczestniczyli w 252 międzynarodowych konferencjach, sympozjach i seminariach.

Rok akademicki 2015/2016 inauguruje dzisiaj około 13 000 studentów, w tym 9400 na studiach stacjonarnych i 3600 na studiach niestacjonarnych oraz ponad 300 uczestników studiów doktoranckich. Mury naszej Uczelni po raz pierwszy przekroczyło w tym roku prawie 5000 studentów pierwszego roku, z czego około 3500 na studiach stacjonarnych i 1500 na niestacjonarnych.

Co bardzo ważne, mimo narastającego niżu demograficznego, w ciągu ostatnich dwóch lat udało nam się utrzymać liczbę przyjmowanych studentów zarówno na studiach stacjonarnych jak i niestacjonarnych na stałym poziomie. Jest to efekt prowadzonej w ostatnich latach polityki w zakresie tworzenia nowych kierunków studiów. W ostatnich latach uruchomiliśmy tak prestiżowe i popularne wśród młodzieży kierunki jak: prawo, administrację, psychologię, czy logistykę.

Rozszerzając naszą ofertę kształcenia o kierunki, których absolwenci są poszukiwani na rynku pracy, staramy się chronić te, które są ważne z punktu widzenia pozycji naukowej Uniwersytetu i interesu regionu, nawet przy niewielkiej liczbie kandydatów. Wypracowaliśmy w tym celu formułę studiów zintegrowanych, na których część zajęć prowadzona jest wspólnie dla kilku kierunków.

Uniwersytet Zielonogórski kładzie duży nacisk na jakość kształcenia. Nowelizacja ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, wprowadzona w 2011 r., zmieniła postrzeganie jakości kształcenia w systemie szkolnictwa wyższego. Elementy określone wcześniej mianem „dobrych praktyk” stały się warunkiem koniecznym do spełnienia.

W 2013 r. wprowadzono na UZ rozbudowany Uczelniany System Zapewniania Jakości Kształcenia. Środowisko akademickie zostało zaangażowane w budowę nowych struktur jakościowych. Powołano Uczelnianą Radę Jakości Kształcenia złożoną z zespołów odpowiedzialnych za jej zapewnianie i ewaluację. Utworzono stanowiska pełnomocników odpowiedzialnych za poszczególne zadania. Ważnym elementem nowego systemu jest włączenie całego środowiska akademickiego, w tym także doktorantów i studentów w działania projakościowe. Realizacja efektów kształcenia podlega stałej kontroli ministerstwa prowadzonej poprzez Polską Komisję Akredytacyjną. W czasie obecnej kadencji osiem wydziałów uzyskało pozytywną akredytację na poziomie instytucjonalnym i jeden na poziomie programowym.

Szanowni Państwo!

W ostatnich latach Uniwersytet Zielonogórski był jednym z największych inwestorów w mieście. Nie byłoby to możliwe, gdyby nie szansa skorzystania ze środków Unii Europejskiej. W perspektywie finansowej 2004-2006 Uniwersytet pozyskał 20 mln zł dofinansowania ze środków unijnych na realizację 21 projektów. W perspektywie 2007-2013 pozyskaliśmy już ponad 200 mln zł dofinansowania z funduszy europejskich na realizację 42 projektów, przy czym realizacja obiektów na prawie 150 milionów przypadła na ostatnie 3 lata. Było to wielkie wyzwanie dla nas wszystkich. Wszystkie projekty zostały pomyślnie zrealizowane, za wyjątkiem dwóch, których realizacja przewidziana na koniec 2015 r. wydaje się być niezagrożona.

Największą zrealizowaną przez Uczelnię inwestycją był Park Naukowo-Technologiczny w Nowym Kisielinie. Dofinansowanie z Unii Europejskiej przekroczyło w tym projekcie 59 mln zł, a całkowita wartość tej inwestycji to 70,8 mln zł. W minionym roku zrealizowaliśmy ostatni etap budowy Parku – w listopadzie ub. roku została powołana spółka Park Naukowo-Technologiczny Sp. z o.o. Spółka będzie zajmować się transferem wyników prowadzonych w Uczelni badań naukowych do gospodarki, będzie również odpowiedzialna za zarządzanie komercjalizacją praw własności przemysłowej.

Jednym z ważniejszych projektów sfinansowanych z unijnych środków jest siedziba Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego. Ten, z wszech miar nowoczesny budynek, odpowiada w pełni standardom europejskim. Realizuje popularną w świecie ideę biblioteki otwartej, bez barier przestrzennych i organizacyjnych, z wolnym dostępem do zbiorów i usług. Tworzy publiczną przestrzeń do spotkań, dyskusji, poszukiwań i wymiany doświadczeń. Łamie stereotypowy wizerunek biblioteki dostępnej tylko dla studentów i pracowników naukowych.

Szanowni Państwo!

Jeden z najbardziej znanych polskich fizyków, prof. Andrzej Kajetan Wróblewski, napisał kilka lat temu na łamach Tygodnika WPROST, że „Uniwersytet Zielonogórski – chociaż nie ma jeszcze medycyny – jest obecnie jedynym w Polsce uniwersytetem zbliżonym do standardów strukturalnych amerykańskich

uczelni”. To były bardzo miłe słowa. Dzisiaj mamy już i kierunek lekarski, i prawo, i psychologię. Wśród polskich uniwersytetów jesteśmy uczelnią kształcącą, ale i prowadzącą badania naukowe, w największej ilości obszarów nauki.

Powołanie nowych kierunków kształcenia pozwoliło nam złagodzić skutki niżu demograficznego. Teraz musimy dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić tym kierunkom jak najlepszy rozwój. Na kierunku lekarskim wystąpiliśmy w tym roku o limit 60 studentów na studiach stacjonarnych. W kolejnych latach będziemy występować o jego zwiększenie. Planujemy także uruchomienie na tym kierunku studiów płatnych oraz anglojęzycznych. Ważne będzie zabezpieczenie na kolejne lata kadry, odpowiednich warunków kształcenia, bazy dydaktycznej.

Jednym z najpilniejszych zadań będzie przekształcenie szpitala wojewódzkiego w szpital kliniczny. Chciałbym podkreślić, że cała procedura zostanie przeprowadzona ewolucyjnie, w ścisłej współpracy ze środowiskiem lekarskim, w sposób korzystny i dla szpitala, i dla Uniwersytetu. Nie zamierzamy wprowadzać żadnych rewolucyjnych zmian. Zależy nam na tym, żeby jakość usług medycznych i ich dostępność dla pacjentów była jak najlepsza. Ani społeczność lokalna, ani pracownicy szpitala nie powinni mieć żadnych obaw związanych z tym przekształceniem.

Cały czas myślimy o przyszłości Wydziału Prawa i Administracji, który wciąż czeka na nową siedzibę. Chciałbym poinformować pracowników Wydziału, że jesteśmy na etapie przygotowywania dokumentów aplikacyjnych do programu operacyjnego Infrastruktura i Środowisko w celu pozyskania pieniędzy na remont budynku przy ul. Ogrodowej.

To są nasze zadania na najbliższą przyszłość. Chciałbym Państwa zapewnić, że nie będą one realizowane kosztem innych kierunków czy wydziałów.

W minionym rozdaniu unijnych pieniędzy korzystaliśmy ze środków na inwestycje. Udało nam się zmodernizować bazę dydaktyczną przy minimalnym nakładzie środków własnych. W nowej perspektywie do uzyskania będą głównie środki przeznaczone na wyposażenie, specjalistyczny sprzęt, aparaturę.

Przed godziną podpisałem umowę z dyrektorem do spraw utrzymania zasobów Ośrodka Przetwarzania Informacji, Panem Łukaszem Sochą, na sfinansowanie aparatury naukowo-badawczej dla Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki na kwotę 4 mln 980 tys. zł. Przy podpisaniu umowy uczestniczył Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju, Pan prof. Waldemar Sługocki. To głównie jego staraniom zawdzięczamy pozyskanie tych środków. Bardzo za to Panu Ministrowi dziękuję. Za to i za wiele innych ważnych spraw, których załatwienie Uniwersytet Panu zawdzięcza.

W ostatnich tygodniach z ogromnym niepokojem obserwujemy największy w historii Unii Europejskiej kryzys, związany z masowym przybywaniem do Europy uchodźców. Pomimo niewielkich możliwości finansowych, Uniwersytet Zielonogórski nie chce pozostawać z boku tych wydarzeń. Umożliwianie uchodźcom nauki, to chyba najlepsza droga do ich integracji ze społeczeństwem, do którego przybywają. W najbliższym czasie zamierzamy więc wysłać do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego ofertę dla 50 studentów uchodźców, którzy mogliby bezpłatnie podejmować studia na naszej uczelni. Będą zwolnieni ze wszystkich opłat i otrzymają bezpłatne miejsca w akademikach. Podejmiemy także starania o uzyskanie dla nich stypendiów. Pragnę poinformować, że już w dniu dzisiejszej Inauguracji będzie miało miejsce uroczyste przekazanie stypendium ufundowanego przez firmę Aesculap Chifa studentowi z Ukrainy, Panu Andrejowi Sinenkowowi.

Szanowni Państwo!

Z okazji nowego roku akademickiego pracownikom życzę wiele satysfakcji z wykonywanej pracy, a Wam drodzy Studenci życzę, żebyście czas spędzony w murach tej Uczelni mogli po latach uznać za czas dobrze wykorzystany, który nie tylko przyczynił się do Waszego rozwoju, ale także umożliwił Wam przeżycie wielu pięknych chwil.

WYSTĄPIENIE ZOSTAŁO WYGŁOSZONE 5 PAŹDZIERNIKA 2015 R. NA INAUGURACJI ROKU AKADEMICKIEGO 2015/2016

WYSTĄPIENIE INAUGURACYJNE DZIEKANA WYDZIAŁU LEKARSKIEGO I NAUK O ZDROWIU PROF. DR. HAB. N. MED. MARKA SPACZYŃSKIEGO

*Magnificencjo Panie Rektorze, Wysoki Senacie,
Drodzy Studenci i Dostojni Goście!*

Inauguracja roku akademickiego jest doniosłą uroczystością celebrowaną na całym świecie. Zarówno w tak długowiecznych i bezkonkurencyjnych uczelniach jak Oxford czy Cambridge, jak i nieco młodszych, do których zaliczają się Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu czy Uniwersytet Zielonogórski (oba świetnie znane i renomowane w tym regionie Polski).

Dzisiejsza uroczystość, święto całej społeczności akademickiej - jest jednak okolicznością dla nas wyjątkową: 19 maja bieżącego roku, po pięciu latach wspólnych starań władz samorządowych Województwa Lubuskiego, Miasta Zielona Góra oraz Uniwersytetu Zielonogórskiego - decyzją Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego poszerzamy kształcenie w tutejszej Alma Mater o nowe, jednolite studia magisterskie o profilu praktycznym, na kierunku lekarskim w ramach Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu.

Nowopowstały Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu tworzą: Katedra Chorób Wewnętrznych, Katedra Nauk o Kulturze Fizycznej oraz Zakłady: Anatomii, Histologii, Fizjologii, Patomorfologii, Medycyny Sadowej, Patofizjologii oraz Farmakologii i Toksykologii. Przed nami wszystkimi stoją potężne wyzwania. Na pierwszym roku zajęcia prowadzone będą w salach wykładowych Wydziału Nauk Biologicznych, Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii oraz w Zielonogórskim Szpitalu Wojewódzkim. Mamy nadzieję, że w niedalekiej przyszłości zajęcia praktyczne z przedmiotów klinicznych odbywać się będą już w przekształconym szpitalu klinicznym.

Nasze spotkanie w tak zacnym gronie bezspornie rozpoczyna kolejny rok koncentracji i wysiłku dla nas wszystkich, jednak dziś w tej auli obecna jest grupa studentów, do których pragnę specjalnie skierować ciepłe słowo. Z Wami łączy mnie teraz szczególnie bliska więź! Mówię tu o gronie sześćdziesięciu młodych i ambitnych osób, które dzięki swojej inteligencji, wytrwałości i ciężkiej pracy inicjują w tej chwili otwarcie kierunku lekarskiego. Ten moment, to dla was wielka szansa na naukową przygodę, a w przyszłości obiecującą karierę! Jednak gratulując Wam z całego serca stania się pełnoprawnymi studentami kierunku lekarskiego na Uniwer-

sytecie Zielonogórskim, przestrzegam: Pamiętajcie! Nie dla szkoły, lecz dla życia się uczymy! Studiowanie to nie tylko pogłębianie już zdobytej wiedzy i realizacja wymarzonej pasji. To przede wszystkim wytyczanie sobie nowych szlaków i dróg poznawania świata, który codziennie się zmienia i zaskakuje czymś nowym. I, jak wskazuje najnowsza historia, czasem trzeba w nim bardzo dużo zmienić, żeby wszystko pozostało bez zmian. Aleksander Fleming powiedział: „Narodziny nowego zazwyczaj poprzedza jakieś banalne wydarzenie z życia: Newton spostrzegł spadające jabłko, James Watt zaobserwował jak kipi woda w kociołku, a Roentgenowi zmętniała klisza fotograficzna. Ale wszyscy ci ludzie mieli wiedzę tak rozległą, że umieli z banalnych zdarzeń wyciągnąć rewelacyjne wnioski”.

Drodzy przyszli lekarze! Jestem pewien, że nie ma dziś wśród nas osób bardziej dumnych niż Wy. Z tego powodu, że zostaliście zaproszeni do tej Auli. Że od teraz jesteście członkami akademickiej społeczności. Kiedyś siedziałem na Waszych miejscach czując się najszcześliwszy na świecie. Potem były godziny, miesiące, lata nauki z niejednym rozczarowaniem. Pierwszy egzamin z anatomii, pierwsze kontakty z pacjentem - nie zawsze łatwe. Wszystkie największe sukcesy, porażki, wzloty i upadki przez najbliższych kilka lat będziecie przeżywać razem. Dlatego nie załamujcie się drobnymi potknięciami, wspierajcie się na co dzień i nie zapaominajcie, że to są również najpiękniejsze lata Waszego życia! Jako lekarz z wieloletnim doświadczeniem i przeciętny człowiek, chcę zwrócić uwagę na aspekt wielkiej odpowiedzialności, która kiedyś spoczywać będzie na Waszych barkach. A w medycynie dwa plus dwa nie zawsze równa się cztery! Ktoś mądry napisał: „Rozumiem, że można kogoś uwieść i zawieść, można się z kimś rozwieść, można kogoś porzucić. Ale nie wolno go uszkadzać. Takie przestępstwa powinny być karane z całą surowością prawa. Jeżeli na paczkach ze szkłem pisze się: Uwaga, szkło, to czemuż na paczce, w której mieści się nasze serce - nie miałyby być napisu: uwaga, drugi człowiek?!”. W tym miejscu proszę o pomoc również całą kadrę wykładowców o jak największe wsparcie naszego pierwszego rocznika. Oni nie mają tu starszych kolegów, którzy przekażą im niezbędną wiedzę u kogo się zdaje, a u kogo trudniej!!!

Pamiętajmy jak ważne jest utrzymanie dobrej marki Uczelni i kształcenie na dobrym, europejskim poziomie. Absolwenci Uniwersytetu w Cambridge zdobyli 65 nagród Nobla, więcej niż absolwenci jakiegokolwiek innego uniwersytetu na świecie. Na to jednak potrzeba również środków finansowych. Liczymy więc na tutejsze władze samorządowe, że dołożą wszelkich starań, aby nowopowstały Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu dobrze się rozwijał i mógł się skoncentrować na kształceniu przyszłych geniuszy.

Wszystkim Państwu życzę, żeby był to rok dobry, czyli spokojny. Pozwalający na skupienie i realizację celów, zarówno tych osobistych, jak i tych poświęconych Uczelni.

Zielona Góra, 5 października 2015 r.

*Doctrina vim promovet
insitam.*

*Nauka umacnia
wrodzoną siłę.*

Z OBRAD SENATU

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 27 maja 2015 r. podjął następujące uchwały:

Nr 471 w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2016/2017

Nr 472 w sprawie przyjęcia zasad i trybu rekrutacji na studia laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego w latach 2016/2017 - 2018/2019

Nr 473 zmieniającą uchwałę nr 303 Senatu UZ z dn. 28.05.2014 r. w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2015/2016

Nr 474 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany struktury organizacyjnej i zmiany nazwy Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji oraz uprawnień do prowadzenia kierunków studiów. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat pozytywnie opiniuje wniosek Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Instytutu Informatyki i Elektrotechniki wraz z:

- 1) Zakładem Technik Informatycznych,
- 2) Zakładem Inżynierii Komputerowej,
- 3) Zakładem Elektroniki i Układów Mikroprocesorowych,
- 4) Pracownią Informatyki i Elektroniki.

§ 2

1. Senat pozytywnie opiniuje wniosek Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji dotyczący następujących zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji w Instytucie Metrologii Elektrycznej:

- 1) zmiana nazwy Pracowni Metrologii Elektrycznej na Pracownię Systemów Pomiarowych,
- 2) powołanie Zakładu Inżynierii Komputerowej.
2. Senat pozytywnie opiniuje wniosek Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji dotyczący zmiany nazwy Instytutu Metrologii Elektrycznej na Instytut Metrologii, Elektroniki i Informatyki z następującą strukturą organizacyjną:
- 1) Zakład Metrologii i Systemów Pomiarowych,
- 2) Zakład Teorii Obwodów,
- 3) Zakład Inżynierii Komputerowej,
- 4) Pracownia Systemów Pomiarowych.

§ 3

Senat pozytywnie opiniuje wniosek Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji dotyczący następujących zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji w Instytucie Inżynierii Elektrycznej:

- 1) zmiana nazwy Pracowni Elektrotechniki, Elektroniki i Informatyki na Pracownię Inżynierii Elektrycznej,
- 2) powołanie Zakładu Informatyki Stosowanej.

§ 4

Senat pozytywnie opiniuje wniosek Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji dotyczący następujących zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji w Instytucie Sterowania i Systemów Informatycznych:

- 1) zmiana nazwy Zakładu Teleinformatyki i Bezpieczeństwa Komputerowego na Zakład Bezpieczeństwa Systemów Informatycznych,
- 2) zmiana nazwy Pracowni Inżynierii Oprogramowania na Pracownię Systemów Informatycznych.

§ 5

Senat wyraża pozytywną opinię w sprawie zmiany nazwy Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji na Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki z uwzględnieniem struktury organizacyjnej po zmianach określonych § 1 - § 4.

§ 6

Senat ustala, że przy Wydziale Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki, spełniającym wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, pozostają uprawnienia do prowadzenia kształcenia na następujących kierunkach studiów:

- a) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia (profil ogólnoakademicki) na kierunku automatyka i robotyka,
- b) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia (profil praktyczny) na kierunku biznes elektroniczny,
- c) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia (profil praktyczny) na kierunku efektywność energetyczna,
- d) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia (profil ogólnoakademicki) na kierunku elektronika i telekomunikacja,
- e) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia (profil ogólnoakademicki) na kierunku elektrotechnika,
- f) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia (profil ogólnoakademicki) na kierunku informatyka,
- g) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych drugiego stopnia (profil ogólnoakademicki) na kierunku automatyka i robotyka,
- h) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych drugiego stopnia (profil ogólnoakademicki) na kierunku elektrotechnika,
- i) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych drugiego stopnia (profil ogólnoakademicki) na kierunku informatyka.

§ 7

1. Senat pozytywnie opiniuje wprowadzenie zmian określonych w niniejszej uchwale z dniem 1 września 2015 r.
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 24 czerwca 2015 r. podjął następujące uchwały:

Nr 475 w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego Uniwersytetu Zielonogórskiego za 2014 rok. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat zatwierdza sprawozdanie finansowe Uniwersytetu Zielonogórskiego sporządzone na dzień 31 grudnia 2014 r., na które składają się:

1. Wprowadzenie do sprawozdania finansowego.
2. Bilans sporządzony na dzień 31.12.2014 zamykający się po stronie aktywów i pasywów sumą
310.502.555,38 zł
3. Rachunek zysków i strat za rok obrotowy od 01.01.2014 do 31.12.2014 wykazujący wynik finansowy (zysk) netto w wysokości
9.083.317,89 zł
4. Zestawienie zmian w kapitale (funduszu) własnym za rok obrotowy od 01.01.2014 do 31.12.2014 wykazujące jego wzrost w wysokości
47.570.902,19 zł
5. Rachunek przepływów pieniężnych za rok obrotowy od 01.01.2014 do 31.12.2014 wykazujący wzrost stanu środków pieniężnych o kwotę
4.432.752,07 zł
6. Dodatkowe informacje i objaśnienia.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 476 w sprawie podziału zysku netto wykazanego w sprawozdaniu finansowym Uniwersytetu Zielonogórskiego za 2014 rok. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat postanawia przeznaczyć zysk netto wykazany przez Uniwersytet Zielonogórski w sprawozdaniu finansowym za 2014 rok w wysokości 9.083.317,89 zł na fundusz zasadniczy Uczelni.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 477 w sprawie pokrycia straty netto z lat ubiegłych wykazanej w sprawozdaniu finansowym Uniwersytetu Zielonogórskiego za 2014 rok. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat postanawia pokryć stratę netto z lat ubiegłych wykazaną przez Uniwersytet Zielonogórski w sprawozdaniu finansowym za 2014 rok w wysokości 42.190,82 zł, z funduszu zasadniczego Uczelni.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 478 w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonania planu rzeczowo-finansowego za rok 2014

Nr 479 w sprawie uchwalenia planu rzeczowo-finansowego na rok 2015

Nr 480 w sprawie uchwalenia budżetu na rok 2015

Nr 481 w sprawie przyjęcia planu inwestycyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2015

Nr 482 w sprawie wyrażenia zgody na zaciągnięcie kredytu inwestycyjnego w rachunku kredytowym. Podjęta uchwała brzmi:

„§1

1. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na zawarcie z bankiem wylonionym w drodze postępowania przetargowego, umowy o udzielenie i obsługę kredytu inwestycyjnego w rachunku kredytowym w wysokości 8.720.000,00 PLN, na okres 24 miesięcy, z przeznaczeniem na finansowanie i refinansowanie nakładów w ramach zadania inwestycyjnego pn. „Przygotowanie infrastruktury Uniwersytetu Zielonogórskiego pod potrzeby nowych kierunków kształcenia”.
2. Senat upoważnia Rektora do podpisania wyżej wymienionej umowy kredytowej, dokumentów niezbędnych do ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu oraz innych niezbędnych do wykonania niniejszej decyzji Senatu oraz wyraża zgodę na ujęcie kosztów realizacji umowy kredytowej oraz ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu w planach rzeczowo-finansowych Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2015-2017.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 483 w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu inwestycyjnego dla zadania inwestycyjnego pod nazwą „Przygotowanie infrastruktury Uniwersytetu Zielonogórskiego pod potrzeby nowych kierunków kształcenia”. Podjęta uchwała brzmi:

„§1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na ustanowienie hipotek do łącznej wysokości 13.080.000,00 PLN na rzecz banku wylonionego w drodze postępowania przetargowego, na nieruchomościach zabudowanych położonych w Zielonej Górze:

- 1) przy ul. Podgórnej 50, oznaczonej jako działka 192/42, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078666/9 oraz
- 2) przy ul. Podgórnej 50, oznaczonej jako działka 192/49, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078666/9 oraz
- 3) przy ul. Podgórnej 50D, oznaczonej jako działka 192/34, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00109399/3 oraz
- 4) przy ul. Podgórnej 50E, oznaczonej jako działka 192/46, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078666/9 oraz
- 5) przy ul. Szafrana 15, oznaczonej jako działka 192/4, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078679/3 oraz
- 6) przy ul. Szafrana 6, oznaczonej jako działka 192/23, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078671/7 oraz
- 7) przy ul. Prostej 39, oznaczonej jako działka 162/36, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E/00082222/6 oraz
- 8) przy ul. Wyspiańskiego 58, oznaczonej jako działka 51, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00054049/4 oraz
- 9) przy ul. Przylep - 22 Lipca 6b, 6c, oznaczonej jako działka 11/11, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00057667/3 oraz
- 10) przy ul. Wyszyńskiego 19a, oznaczonej jako działki 15/6 i 173, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00047898/8

- jako zabezpieczenie kredytu inwestycyjnego dla zadania inwestycyjnego pod nazwą „Przygotowanie infrastruktury

Uniwersytetu Zielonogórskiego pod potrzeby nowych kierunków kształcenia” w wysokości 8.720.000,00 PLN.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 484 w sprawie wyrażenia zgody na przyjęcie dotacji ze środków finansowych Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Zielonej Górze. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na przyjęcie dotacji ze środków finansowych Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Zielonej Górze na realizację zadania pn. „INŻYNIERIA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA - II Konferencja Naukowo-Techniczna i pokonferencyjne warsztaty edukacyjne dla studentów i doktorantów”, które odbędzie się w terminie 18.06.2015-30.09.2015 r. na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Fundusz planuje dofinansowanie tego zadania w formie dotacji w wysokości 23 000,00 zł brutto.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 485 w sprawie utworzenia interdyscyplinarnego kierunku studiów *inżynieria kosmiczna* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

1. Senat tworzy studia interdyscyplinarne pierwszego stopnia (profil ogólnoakademicki) na kierunku *inżynieria kosmiczna* na Wydziale Fizyki i Astronomii.
2. Studia interdyscyplinarne na kierunku *inżynieria kosmiczna* prowadzone będą wspólnie przez Wydział Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Wydział Geodezji, Inżynierii Przestrzennej i Budownictwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.
3. Sposób prowadzenia studiów, o których mowa w ust. 1 i 2, ich organizację oraz zasady finansowania tych studiów i rozliczania kosztów ich prowadzenia, określa umowa zawarta pomiędzy Uniwersytetem Zielonogórskim oraz Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie.

§ 2

Senat określa efekty kształcenia dla kierunku, o którym mowa w § 1 ust. 1, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Studia, o których mowa w § 1 ust. 1, prowadzone będą począwszy od roku akademickiego 2016/2017.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 486 w sprawie określenia efektów kształcenia dla studiów podyplomowych *Edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością intelektualną - oligofrenopedagogika* prowadzonych na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Nr 487 w sprawie utworzenia na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu studiów podyplomowych *Stres, wypalenie zawodowe, mobbing - profilaktyka patologii organizacyjnych* i określenia efektów kształcenia dla tych studiów

Nr 488 w sprawie przyjęcia regulaminu potwierdzania efektów uczenia się na Uniwersytecie Zielonogórskim

Nr 489 zmieniającą uchwałę nr 84 Senatu UZ z dn. 27.02.2013 r. w sprawie przyjęcia Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat wprowadza następujące zmiany do uchwały nr 84 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 lutego 2013 r. w sprawie przyjęcia Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia:

1. § 5 uchwały otrzymuje brzmienie:

„1. W celu realizacji działań określonych w § 3 powołuje się:

- 1) na poziomie ogólnouczelnianym Uczelnianą Radę ds. Jakości Kształcenia, zwaną dalej Uczelnianą Radą,
- 2) na każdym wydziale Wydziałową Komisję ds. Jakości Kształcenia, zwaną dalej Wydziałową Komisją.

2. Uczelniana Rada sprawuje opiekę merytoryczną nad pracami Wydziałowych Komisji.”

2. § 7 uchwały otrzymuje brzmienie:

„1. Wydziałowa Komisja powoływana jest przez dziekana każdego wydziału.

2. Wydziałowa Komisja wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i określa swoją strukturę.

3. W skład Wydziałowej Komisji wchodzi:

- 1) prodziekan odpowiedzialny za sprawy kształcenia,
- 2) przedstawiciele nauczycieli akademickich zaliczanych do minimum kadrowego każdego z kierunków studiów prowadzonych przez wydział,
- 3) przedstawiciele studentów i doktorantów wskazani przez właściwe organy samorządu studenckiego i samorządu doktorantów,
- 4) inne osoby wskazane przez dziekana.

4. Do zadań Wydziałowej Komisji należy w szczególności:

- 1) wdrażanie ogólnouczelnianych procedur, opracowanych przez Uczelnianą Radę, służących zapewnianiu jakości kształcenia na kierunkach studiów pierwszego i drugiego stopnia, jednolitych studiach magisterskich, studiach doktoranckich oraz studiach podyplomowych prowadzonych na wydziale,
- 2) opracowanie i przedstawianie dziekanowi propozycji działań w zakresie doskonalenia jakości kształcenia na wydziale, w szczególności poprawy organizacji warunków kształcenia oraz modyfikacji oferty dydaktycznej,
- 3) analizowanie programów kształcenia na kierunkach studiów prowadzonych przez wydział, w szczególności pod kątem ich zgodności ze strategią i misją uczelni oraz wydziału, a także z wymaganiami wynikającymi z powszechnie obowiązujących i wewnętrznych przepisów prawa,
- 4) monitorowanie procesu kształcenia pod kątem poprawności doboru metod kształcenia i metod weryfikacji efektów kształcenia do zakładanych efektów kształcenia oraz prawidłowości przypisywania punktów ECTS,

- 5) analizowanie i publikowanie rezultatów oceny jakości kształcenia,
- 6) rekomendowanie działań niwelujących nieprawidłowości w procesie kształcenia rozpoznane w toku oceny jakości kształcenia,
- 7) analizowanie wyników monitoringu losów zawodowych absolwentów wydziału,
- 8) opiniowanie współpracy z interesariuszami zewnętrznymi,
- 9) przedstawianie dziekanowi, radzie wydziału oraz Uczelnianej Radzie sprawozdań z funkcjonowania systemu zapewniania jakości kształcenia na wydziale.”

§ 2

Wprowadza się tekst jednolity uchwały nr 84 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 lutego 2013 r. w sprawie przyjęcia Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia, uwzględniający zmiany określone w § 1, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 490 w sprawie stawek za realizację zajęć praktycznych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych na kierunku *pielęgniarstwo*. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat ustala stawkę 32 zł brutto za godzinę realizacji zajęć praktycznych na studiach stacjonarnych oraz niestacjonarnych na kierunku *pielęgniarstwo* dla osób niebędących pracownikami Uniwersytetu Zielonogórskiego, obowiązującą od roku akademickiego 2015/2016.

§ 2

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 2015 r.
2. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały traci moc uchwała nr 294 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie stawek za realizację zajęć praktycznych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych na kierunku *pielęgniarstwo*.”

Nr 491 w sprawie zmian w Statucie Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Nr 492 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej podziału Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, utworzenia Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii, Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu oraz uprawnień do prowadzenia kierunków studiów. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat wyraża pozytywną opinię w sprawie utworzenia w wyniku podziału Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu z dniem 1 października 2015 r. następujących wydziałów:

- 1) Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii,
- 2) Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu.

§ 2

Senat wyraża pozytywną opinię w sprawie następującej struktury organizacyjnej Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii:

- 1) Instytut Socjologii:
 - a) Zakład Socjologii Stosowanej,
 - Pracownia Sieci Społecznych,
 - Pracownia Rewitalizacji Społecznej,
- b) Zakład Socjologii Teoretycznej,
- c) Zakład Metodologii i Socjologii Empirycznej,

- 2) Instytut Psychologii:
 - a) Zakład Psychologii Edukacyjnej i Wychowawczej,
 - b) Zakład Psychologii Klinicznej i Psychopatologii Rozwoju,
 - c) Zakład Psychologii Pracy i Zarządzania,
 - d) Pracownia Psychologii Rozwoju Człowieka,
- 3) Katedra Mediów i Technologii Informacyjnych:
 - a) Pracownia Pedagogicznych Oddziaływań Medialnych,
 - b) Pracownia Technologii Informacyjno-Komunikacyjnych,
- 4) Katedra Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej,
- 5) Katedra Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej,
- 6) Katedra Pedagogiki Społecznej,
- 7) Katedra Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji,
- 8) Katedra Teorii i Filozofii Wychowania,
- 9) Zakład Animacji Kultury i Andragogiki,
- 10) Zakład Historii Wychowania i Nauk Pomocniczych Pedagogiki,
- 11) Zakład Metodologii Badań Społecznych,
- 12) Zakład Pedagogiki Szkolnej,
- 13) Pracownia Kształcenia Językowego,
- 14) Lubuski Ośrodek Badań Społecznych.

§ 3

Senat wyraża pozytywną opinię w sprawie następującej struktury organizacyjnej Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu:

- 1) Katedra Chorób Wewnętrznych:
 - a) Zakład Pielęgniarstwa,
- 2) Katedra Nauk o Kulturze Fizycznej:
 - a) Zakład Biologicznych Podstaw Sportu,
 - b) Zakład Wychowania Fizycznego,
- 3) Zakład Anatomii,
- 4) Zakład Histologii,
- 5) Zakład Fizjologii,
- 6) Zakład Patomorfologii,
- 7) Zakład Medycyny Sądowej,
- 8) Zakład Patofizjologii,
- 9) Zakład Farmakologii i Toksykologii.

§ 4

1. Cele i zadania, warunki lokalowe oraz źródła pokrycia kosztów związanych z utworzeniem Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii określa załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.
2. Cele i zadania, warunki lokalowe oraz źródła pokrycia kosztów związanych z utworzeniem Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu określa załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 5

1. Senat ustala, że na Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii utworzony w wyniku podziału określonego w § 1, spełniający wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, przechodzą uprawnienia do prowadzenia kształcenia na następujących kierunkach studiów:
 - a) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia (profil ogólnoakademicki) na kierunku „pedagogika”,
 - b) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych drugiego stopnia (profil ogólnoakademicki) na kierunku „pedagogika”,
 - c) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia (profil praktyczny) na kierunku „praca socjalna”,

- d) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia (profil ogólnoakademicki) na kierunku „socjologia”,
- e) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych drugiego stopnia (profil ogólnoakademicki) na kierunku „socjologia”,
- f) uprawnienie do prowadzenia stacjonarnych i niestacjonarnych jednolitych studiów magisterskich (profil ogólnoakademicki) na kierunku „psychologia”.
2. Senat ustala, że na Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu utworzony w wyniku podziału określonego w § 1, spełniający wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, przechodzą uprawnienia do prowadzenia kształcenia na następujących kierunkach studiów:
- a) uprawnienie do prowadzenia jednolitych magisterskich studiów stacjonarnych (profil praktyczny) na kierunku lekarskim,
- b) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia (profil praktyczny) na kierunku „pielęgniarstwo”,

- c) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia (profil ogólnoakademicki) na kierunku „wychowanie fizyczne”,
- d) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych drugiego stopnia (profil praktyczny) na kierunku „wychowanie fizyczne”.
- § 6
- Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia, z tym że § 5 wchodzi w życie z dniem 1 października 2015 r.”
- Nr 493 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zatrudnienia Kanclerza Uniwersytetu Zielonogórskiego. Podjęta uchwała brzmi:**
- „§ 1
- Senat pozytywnie opiniuje zatrudnienie mgr inż. Katarzyny Łasińskiej na stanowisku Kanclerza Uniwersytetu Zielonogórskiego.
- § 2
- Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”
- Nr 494 w sprawie zatwierdzenia regulaminu organizacyjnego Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki**

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał następujące zarządzenia:

- Nr 20 z dnia 01 kwietnia 2015 r. w sprawie powołania Administratora Bezpieczeństwa Informacji oraz zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zarządzenie brzmi:**
- „§ 1
1. W pionie Rektora powołuje się Administratora Bezpieczeństwa Informacji.
2. Do zadań Administratora Bezpieczeństwa Informacji należy w szczególności zapewnianie przestrzegania przepisów o ochronie danych osobowych w Uniwersytecie Zielonogórskim oraz nadzorowanie przestrzegania zasad ochrony danych osobowych w systemach informatycznych oraz w zbiorach danych osobowych prowadzonych w formie papierowej i elektronicznej, w tym:
- 1) organizacja bezpieczeństwa i ochrony danych osobowych zgodnie z wymogami Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych,
- 2) prowadzenie jawnego rejestru zbiorów danych osobowych przetwarzanych w Uniwersytecie Zielonogórskim,
- 3) nadzorowanie opracowania i aktualizacji prowadzenia dokumentacji opisującej sposób przetwarzania danych osobowych oraz środki zapewniające ochronę danych osobowych,
- 4) sprawdzanie zgodności przetwarzania danych osobowych z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa, a także z przepisami obowiązującymi w Uniwersytecie Zielonogórskim,
- 5) nadawanie i anulowanie upoważnień do przetwarza-

- nia danych osobowych oraz do obsługi systemu informatycznego służącego do przetwarzania danych osobowych,
- 6) prowadzenie ewidencji:
- a) osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych,
- b) wydanych upoważnień do przetwarzania danych osobowych,
- c) miejsc przetwarzania danych osobowych i sposobów ich zabezpieczenia,
- 7) prowadzenie postępowania wyjaśniającego w przypadku naruszenia zasad ochrony danych osobowych,
- 8) monitorowanie działania i skuteczności zabezpieczeń wdrożonych w celu ochrony danych osobowych w Uniwersytecie Zielonogórskim.
- § 2
- Wskutek zmiany określonej w § 1 zmienia się załączniki nr 1, nr 2 i nr 7 do regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego ustalonego zarządzeniem nr 25 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 16 kwietnia 2012 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego (z p.zm.) - w sposób określony odpowiednio w załącznikach nr 1, nr 2 i nr 3 do niniejszego zarządzenia.
- § 3
- Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2015 r.”
- Nr 21 z dnia 2 kwietnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim**
- Nr 22 z dnia 2 kwietnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia polityki bezpieczeństwa danych osobowych oraz instruk-**

- cji zarządzania systemem informatycznym służącym do przetwarzania danych osobowych w Uniwersytecie Zielonogórskim
- Nr 23 z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie organizacji roku akademickiego 2015/2016**
- Nr 24 z dnia 14 kwietnia 2015 r., mocą którego Rektor UZ powołał Uczelnianą Komisję Rekrutacyjną na rok akademicki 2015/2016 w następującym składzie:**
- 1) prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski - przewodniczący,
- 2) mgr Agnieszka Łaszczowska - sekretarz,
- 3) dr hab. Maciej Ogarek, prof. UZ - Wydział Artystyczny,
- 4) dr hab. inż. Piotr Kułyk, prof. UZ - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
- 5) dr inż. Jacek Rusiński - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
- 6) dr Tomasz Masłowski - Wydział Fizyki i Astronomii,
- 7) dr hab. Robert Skobelski, prof. UZ - Wydział Humanistyczny,
- 8) dr hab. inż. Michał Drab, prof. UZ - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska,
- 9) dr Alina Szelecka - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii,
- 10) dr inż. Dariusz Michalski - Wydział Mechaniczny,
- 11) dr Renata Grochowalska - Wydział Nauk Biologicznych,
- 12) dr Ewa Skorupka - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
- 13) dr hab. Maciej Małolepszy, prof. UZ - Wydział Prawa i Administracji,
- 14) Maria Iurkova - student - Wydział Fizyki i Astronomii.
- Nr 25 z dnia 14 kwietnia 2015 r. zmieniające zarządzenie nr 64 Rektora UZ z dn. 06.09.2012 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu uczestnictwa, regulaminu stypendialnego, regulaminu programu wyrównawczego oraz regulaminu płatnych studenckich staży zawodowych w ramach projektu „Zwiększenie liczby absolwentów kierunku matematyka na Uniwersytecie Zielonogórskim”**
- Nr 26 z dnia 27 kwietnia 2015 r. w sprawie utworzenia studiów doktoranckich w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn na Wydziale Mechanicznym**
- Nr 27 z dnia 27 kwietnia 2015 r. w sprawie utworzenia studiów doktoranckich w dyscyplinie inżynieria produkcji na Wydziale Mechanicznym**
- Nr 28 z dnia 27 kwietnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia wzoru planu rzeczowo-finansowego Uniwersytetu Zielonogórskiego**
- Nr 29 z dnia 27 kwietnia 2015 r. w sprawie limitu ilościowego prac dyplomowych przeznaczonych do kontroli w Systemie Plagiat.pl. na Uniwersytecie Zielonogórskim**
- Nr 30 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniające zarządzenie nr 3 Rektora UZ z dn. 13.01.2015 r. w sprawie ustalenia dni wolnych od pracy w 2015 r. dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi**
- Nr 31 z dnia 29 kwietnia 2015 r. mówiące o powołaniu Katedry Ekonomii Międzynarodowej w strukturze organizacyjnej Wydziału Ekonomii i Zarządzania**
- Nr 32 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie zmiany struktury organizacyjnej Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego**

- oraz zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zarządzenie brzmi:
- § 1
- W strukturze organizacyjnej Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego powołuje się Sekcję Współpracy z Przemysłem.
- § 2
- Wskutek zmiany określonej w § 1 struktura organizacyjna Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego przedstawia się następująco:
- 1) Sekretariat,
- 2) Sekcja Współpracy z Zagranicą,
- 3) Sekcja Kontaktów z Klientem,
- 4) Sekcja Współpracy z Przemysłem,
- 5) Sekcja Praw Własności Intelektualnej:
- a) Rzecznik patentowy,
- 6) Realizacja Projektów Unijnych - B2E.
- § 3
1. W załączniku nr 2 do regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego ustalonego zarządzeniem nr 25 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 16 kwietnia 2012 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego zmienia się § 23, który otrzymuje brzmienie:
- „§ 23
- DZIAŁ NAUKI**
- Do podstawowego zakresu zadań Działu należy:
- 1) w zakresie działalności badawczej:
- a) koordynacja współpracy Uniwersytetu Zielonogórskiego z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, Narodowym Centrum Nauki, Fundacją na rzecz Nauki Polskiej i innymi instytucjami krajowymi w zakresie finansowania działalności naukowo-badawczej,
- b) opracowywanie uczelnianych planów oraz sprawozdań dot. projektów badawczych,
- c) opracowywanie informacji z zakresu realizowanych projektów badawczych,
- d) wspomaganie poprzez instruktaż i doradztwo pracowników naukowych w opracowywaniu wniosków o finansowanie projektów badawczych,
- e) prowadzenie akcji informacyjnych o możliwościach udziału w ogłaszanych programach badawczych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, Narodowe Centrum Nauki, Fundację na rzecz Nauki Polskiej oraz inne jednostki krajowe,
- f) nadzór formalny i ewidencjonowanie wniosków oraz raportów rocznych i końcowych w ramach projektów badawczych,
- g) ocena formalna, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, prawidłowości wykorzystania środków finansowych przeznaczonych na badania naukowe,
- h) gromadzenie i udostępnianie informacji o konferencjach, kongresach, zjazdach, sympozjach organizowanych przez Uniwersytet,
- i) ocena formalna wniosków o zgłoszenie konferencji organizowanej lub współorganizowanej przez jednostki podstawowe;
- 2) w zakresie nagród i stypendiów:
- a) prowadzenie spraw związanych z nagrodami Prezesa Rady Ministrów, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego zgodnie z obowiązującymi przepisami,

- b) prowadzenie spraw związanych z wnioskami o stypendia dla młodych naukowców Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Fundacji na rzecz Nauki Polskiej;
- 3) w zakresie rozwoju kadry:
- koordynacja działań podstawowych jednostek organizacyjnych Uniwersytetu w sprawach wniosków o uzyskanie uprawnień do nadawania stopni i tytułów naukowych,
 - przekazywania wniosków o nadanie tytułu naukowego profesora do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów,
 - przekazywanie informacji o uzyskanych stopniach doktora i doktora habilitowanego do Ośrodka Przetwarzania Informacji i Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
 - organizacja promocji doktorskich i habilitacyjnych, współudział w organizacji doktoratów honoris causa;
- 4) koordynacja spraw związanych z opracowaniem uczelnianej sprawozdawczości dotyczącej działalności badawczej i rozwojowej dla Głównego Urzędu Statystycznego;
- 5) opracowywanie i uzgadnianie projektów wewnątrzuczelnianych aktów prawnych dotyczących spraw nauki;
- 6) obsługa administracyjna posiedzeń Senackiej Komisji ds. Nauki.”

2. Dotychczasowe zadania Działu Nauki w zakresie umów i współpracy z przemysłem realizowane będą przez Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego zgodnie z regulaminem organizacyjnym Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego zatwierdzonym uchwałą Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

§ 4

W związku ze zmianami określonymi w § 1 - § 3 zmienia się załączniki nr 1, 2, 5 i 6 do regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego ustalonego zarządzeniem nr 25 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 16 kwietnia 2012 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego, w sposób określony odpowiednio w załącznikach nr 1, 2, 3 i 4 do niniejszego zarządzenia.

§ 5

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2015 r.

Nr 33 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego Oficyny Wydawniczej

Nr 34 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniające § 2 pkt 7 w zarządzeniu nr 77 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 września 2012 r. w sprawie podziału kompetencji prorektorów Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wymieniony wyżej punkt otrzymał następujące brzmienie:

„7) nadzór nad realizacją Programu Uczenie się przez całe życie/Erasmus - Mobilność - Szkoty Wyższe oraz Erasmus Plus (Akcja 1, Mobilność edukacyjna, Szkolnictwo Wyższe) na uczelni,

Nr 35 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wysokości kosztów pośrednich (narzutów) i odpisów ogólnouczelnianych brzmiące:

„§ 1

Zgodnie z przyjętymi Zasadami zarządzania gospodarką

finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego ustala się koszty pośrednie (narzuty) i odpisy ogólnouczelniane, w następujących wysokościach:

- na koszty ponoszone z dotacji podmiotowej ministra właściwego ds. nauki na utrzymanie potencjału badawczego - 45 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora,
- na koszty ponoszone z dotacji celowej ministra właściwego ds. nauki na prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich, finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym - 30 proc., z czego:
 - 70 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora,
 - 30 proc. dla Wydziału realizującego zadanie badawcze,
- na koszty ponoszone z dotacji podmiotowej ministra właściwego ds. nauki na utrzymanie specjalnego urządzenia badawczego - 30 proc., z czego:
 - 70 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora,
 - 30 proc. dla Wydziału realizującego zadanie,
- na koszty finansowane z dotacji SPUB - MAN - 20 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora,
- na koszty ponoszone w ramach działalności Centrum Komputerowego - Zielonogórska Miejska Sieć Komputerowa Zielman - 30 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora,
- na koszty ponoszone z dotacji celowej ministra właściwego ds. nauki na finansowanie inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej służącej potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych - 0 proc.,
- na koszty ponoszone z dotacji ministra właściwego ds. nauki na finansowanie działalności upowszechniającej naukę - 0 proc.,
- na koszty ponoszone w ramach realizacji projektów badawczych (grantów) krajowych i międzynarodowych - w wysokości określonej umową, przy czym należy stosować najwyższy dopuszczalny poziom kosztów pośrednich ustalony przez instytucję finansującą projekt. W przypadku braku wskazania wysokości narzutu przez instytucję finansującą projekt, jego wysokość należy uzgodnić indywidualnie z Prorektorem ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą. Podział narzutu wewnątrz uczelni ustala się następująco:
 - 40 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora,
 - 30 proc. dla Wydziału realizującego projekt,
 - 30 proc. na fundusz działalności naukowo-badawczej będący w dyspozycji Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą,
- na koszty ponoszone w ramach realizacji prac naukowo-badawczych zleconych krajowych i zagranicznych - do 20 proc., z czego:
 - 50 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora,
 - 35 proc. dla Wydziału realizującego pracę zleconą,
 - 5 proc. na fundusz działalności naukowo-badawczej będący w dyspozycji Prorektora ds. Rozwoju,

- 10 proc. dla Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii,
- na koszty ponoszone w ramach funduszu modernizacji i utrzymania domów i stołówek studenckich wyodrębnionego z funduszu pomocy materialnej - z przeznaczeniem na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora w wysokości procentowej ustalonej odrębnym zarządzeniem Rektora na każdy rok kalendarzowy w porozumieniu z właściwymi organami samorządu studentów i doktorantów,
- na koszty ponoszone w ramach funduszu remontowego obiektów socjalnych studentów - z przeznaczeniem na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora w wysokości procentowej ustalonej odrębnym zarządzeniem Rektora w porozumieniu z właściwymi organami samorządu studentów i doktorantów,
- odpis z opłat za studia podyplomowe - 30 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora,
- odpis z opłat za kursy dokształcające lub szkolenia - 0 proc.,
- na koszty ponoszone w ramach realizacji projektów unijnych - wysokość kosztów pośrednich zgodnie z umową, z przeznaczeniem na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora,
- na koszty ponoszone w ramach Regionalnej i Lokalnej Akademii Sieciowej CISCO - 20 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora.

§ 2

Środki finansowe pochodzące w danym roku budżetowym z narzutów, o których mowa w § 1 punkt 1-8 i nie wykorzystane przez dysponentów do 31 marca następnego roku budżetowego przechodzą na fundusz działalności ogólnej uczelni.

§ 3

Koszty pośrednie (narzuty), o których mowa w § 1 punkt 1-8, naliczane są od kosztów bezpośrednich ponoszonych w ramach poszczególnych rodzajów działalności przez jednostki realizujące wskazane zadania.

§ 4

- Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2015 r.
- Traci moc zarządzenie nr 8 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 10 lutego 2014 r. w sprawie wysokości kosztów pośrednich (narzutów) i odpisów ogólnouczelnianych.”

Nr 37 z dnia 04 maja 2015 r. w sprawie kalendarza rekrutacyjnego na semestr zimowy w roku akademickim 2015/2016 na studia wyższe

Nr 38 z dnia 04 maja 2015 r. w sprawie kalendarza rekrutacyjnego na studia doktoranckie w roku akademickim 2015/2016

Nr 39 z dnia 05 maja 2015 r. zmieniające zarządzenie nr 38 Rektora UZ z dn. 09.04.2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne brzmiące:

„§ 1

1.W zarządzeniu nr 38 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne (tekst

jednolity wprowadzony zarządzeniem nr 61 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 25 czerwca 2014 r. zmieniającym zarządzenie nr 38 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne) zmienia się załącznik nr 1 - w sposób określony w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia.

2.W zarządzeniu nr 38 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne (tekst jednolity wprowadzony zarządzeniem nr 61 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 25 czerwca 2014 r. zmieniającym zarządzenie nr 38 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne) wprowadza się załącznik nr 3 - Wysokość opłat semestralnych za kształcenie na studiach niestacjonarnych trzeciego stopnia (doktoranckich) - określony w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2

Wprowadza się tekst jednolity zarządzenia nr 38 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne, uwzględniający zmiany określone w § 1, stanowiący załącznik nr 3 do niniejszego zarządzenia.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.”

Nr 40 z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie limitów przyjęć na studia pierwszego i drugiego stopnia oraz na jednolite studia magisterskie w roku akademickim 2015/2016

Nr 41 z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie limitów przyjęć na studia doktoranckie w roku akademickim 2015/2016

Nr 42 z dnia 15 maja 2015 r. zmieniające zarządzenie nr 59 Rektora UZ z dn. 25.06.2014 r. w sprawie powołania Komisji Kwalifikacyjnej ds. Dyplomowanych Pracowników Biblioteki zgodnie, z którym skład Komisji przedstawia się następująco:

- prof. dr hab. Zdzisław Wołk - Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą - przewodniczący,
- dr hab. Małgorzata Czerwińska - nauczyciel akademicki posiadający tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie bibliologia lub bibliologia i informatologia - członek,
- dr hab. Jarosław Dudek, prof. UZ - Przewodniczący Rady Bibliotecznej - członek,
- mgr Ewa Adaszyńska - Dyrektor Biblioteki Uniwersyteckiej - członek,
- dr Janina Wallis - bibliotekarz dyplomowany - członek.

Nr 43 z dnia 15 maja 2015 r. w sprawie szczegółowych unormowań dotyczących postępowania rekrutacyjnego na studia wyższe w roku akademickim 2015/2016

Nr 44 z dnia 15 maja 2015 r. w sprawie szczegółowych unormowań dotyczących postępowania rekrutacyjnego na studia doktoranckie w roku akademickim 2015/2016

Nr 45 z dnia 27 maja 2015 r. w sprawie zmiany nazwy i struktury organizacyjnej Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, prowadzenia studiów doktoranckich oraz zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zarządzenie brzmi:

„§ 1

Zmieniam nazwę Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji na Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki.

§ 2

W strukturze organizacyjnej Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki znosi się Instytut Informatyki i Elektroniki wraz z:

1) Zakładem Technik Informatycznych,

2) Zakładem Inżynierii Komputerowej,

3) Zakładem Elektroniki i Układów Mikroprocesorowych,

4) Pracownią Informatyki i Elektroniki.

§ 3

1. W strukturze organizacyjnej Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki zmienia się nazwę Instytutu Metrologii Elektrycznej na Instytut Metrologii, Elektroniki i Informatyki.

2. W strukturze organizacyjnej Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki w Instytucie Metrologii, Elektroniki i Informatyki:

1) zmienia się nazwę Pracowni Metrologii Elektrycznej na Pracownię Systemów Pomiarowych,

2) powołuje się Zakład Inżynierii Komputerowej.

§ 4

W strukturze organizacyjnej Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki w Instytucie Inżynierii Elektrycznej:

1) zmienia się nazwę Pracowni Elektrotechniki, Elektroniki i Informatyki na Pracownię Inżynierii Elektrycznej,

2) powołuje się Zakład Informatyki Stosowanej.

§ 5

W strukturze organizacyjnej Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki w Instytucie Sterowania i Systemów Informatycznych:

1) zmienia się nazwę Zakładu Teleinformatyki i Bezpieczeństwa Komputerowego na Zakład Bezpieczeństwa Systemów Informatycznych,

2) zmienia się nazwę Pracowni Inżynierii Oprogramowania na Pracownię Systemów Informatycznych.

§ 6

1. W strukturze organizacyjnej Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki w Biurze Dziekana:

1) zmienia się nazwę Referatu ds. Praktyk Studenckich na Referat ds. Praktyk,

2) powołuje się Referat ds. Jakości Kształcenia,

3) powołuje się Referat ds. Technicznych.

2. W strukturze organizacyjnej Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki w Dziekanacie:

1) zmienia się nazwę Referatu ds. Studiów Dziennych na Referat ds. Studiów Stacjonarnych,

2) zmienia się nazwę Referatu ds. Studiów Zaocznych na Referat ds. Studiów Niestacjonarnych.

3. W strukturze organizacyjnej Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki znosi się jednostkę administracyjną Realizacja Projektów Unijnych.

§ 7

W związku ze zmianami określonymi w § 1 - § 6 zmienia się załącznik nr 4 do regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego ustalonego zarządzeniem nr 25 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 16 kwietnia 2012 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego, w sposób określony w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 8

Na Wydziale Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki prowadzone będą stacjonarne studia doktoranckie utworzone na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji w dyscyplinach:

1) automatyka i robotyka,

2) elektrotechnika,

3) informatyka.

§ 9

1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2015 r.

2. Ilekroć w aktach prawnych wydawanych przez organy Uniwersytetu Zielonogórskiego jest mowa o Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, należy przez to rozumieć Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki.”

Nr 46 z dnia 29 maja 2015 r. zmieniające zarządzenie nr 38 Rektora UZ z dn. 09.04.2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne. Zarządzenie brzmi:

„§ 1

1. Na kierunku *coaching i doradztwo filozoficzne* na Wydziale Humanistycznym ustala się opłatę semestralną za kształcenie na studiach niestacjonarnych pierwszego stopnia, rozpoczynających się od roku akademickiego 2015/2016 w wysokości 1900 zł.

2. W związku z opłatą określoną w ust. 1 w zarządzeniu nr 38 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne (tekst jednolity wprowadzony zarządzeniem nr 39 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 5 maja 2015 zmieniającym zarządzenie nr 38 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne) zmienia się załącznik nr 1 - w sposób określony w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 2

Wprowadza się tekst jednolity zarządzenia nr 38 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne, uwzględniający zmiany określone w § 1, stanowiący załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.”

Nr 47 z dnia 29 maja 2015 r. zmieniające zarządzenie nr 40 Rektora UZ z dn. 13.05.2015 r. w sprawie limitów przyjęć na studia pierwszego i drugiego stopnia oraz na jednolite studia magisterskie w roku akademickim 2015/2016

Nr 48 z dnia 1 czerwca 2015 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim

Nr 49 z dnia 1 czerwca 2015 r. w sprawie powołania Zespołu Antykryzysowego Uniwersytetu Zielonogórskiego brzmiące:

„§ 1

Powołuję Zespół Antykryzysowy Uniwersytetu Zielonogórskiego, w skład którego wchodzić osoby zatrudnione w Uniwersytecie Zielonogórskim na następujących stanowiskach oraz piastujące następujące funkcje:

1) Przewodniczący - Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego,

2) Zastępca Przewodniczącego - Prorektor ds. Studenckich,

3) Sekretarz - Dyrektor Biura Rektora,

4) Kanclerz,

5) Zastępca Kanclerza ds. Domów Studenckich i Inwestycji,

6) Dyrektor Biura Zarządzania Nieruchomościami i Obsługi Uczelni,

7) Stanowisko ds. Obronnych,

8) Stanowisko ds. Obrony Cywilnej.

§ 2

Celem Zespołu Antykryzysowego jest:

1) zapobieganie i przeciwdziałanie nadzwyczajnym zagrożeniom dla pracowników, studentów, doktorantów i obiektów Uniwersytetu, mającym charakter:

- ataku terrorystycznego,

- skażenia środowiska środkami chemicznymi, promieniotwórczymi i toksycznymi środkami przemysłowymi,

- innych nadzwyczajnych zagrożeń (pożar, katastrofa budowlana, itp.);

2) przedstawianie propozycji dla Rektora w zakresie postępowania w prowadzonych akcjach ratunkowych na terenie Uniwersytetu Zielonogórskiego i likwidacji skutków zagrożeń.

§ 3

1. Zadania oraz obowiązki osób wchodzących w skład Zespołu Antykryzysowego określone zostały w Regulaminie Zespołu Antykryzysowego stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.

2. Zasady postępowania pracowników, studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego w razie zagrożenia określają:

1) Instrukcja postępowania w razie otrzymania zgłoszenia o podłożeniu (znalezieniu) ładunku wybuchowego lub pakietu z niebezpieczną substancją, stanowiąca załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia,

2) Instrukcja postępowania w razie zagrożenia bioterrorystycznego (obowiązuje po wprowadzeniu stanu zagrożenia bioterrorystycznego) na terenie Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiąca załącznik nr 3 do niniejszego zarządzenia.

§ 4

Traci moc zarządzenie nr 65 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie powołania Zespołu Antykryzysowego Uniwersytetu Zielonogórskiego (z p. zm.).

§ 5

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.”

Nr 50 z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie wysokości opłat za postępowanie związane z przyjęciem na studia w roku akademickim 2015/2016

Nr 51 z dnia 10 czerwca 2015 r. w sprawie ochrony informacji niejawnych w Uniwersytecie Zielonogórskim

Nr 52 z dnia 15 czerwca 2015 r. zmieniające zarządzenie nr 17 Rektora UZ z dn. 21.03.2006 r. w sprawie wprowadzenia dokumentacji przyjętych zasad (polityki) rachunkowości

Nr 53 z dnia 17 czerwca 2015 r. w sprawie opłat za korzystanie z ośrodków wczasowych UZ brzmiąca:

„§ 1

Ustala się następujące opłaty za korzystanie z ośrodków wczasowych Uniwersytetu Zielonogórskiego:

1. Odpłatność za korzystanie z ośrodka wczasowego w Łagowie jest zróżnicowana na sezon niski i wysoki:

a) sezon wysoki obejmuje corocznie: dni 1-3 maja, okres długiego weekendu w okresie święta Bożego Ciała tj. od czwartku do niedzieli oraz okres od drugiej niedzieli lipca do trzeciej soboty sierpnia,

b) sezon niski obejmuje okres od 1 kwietnia do 30 listopada każdego roku z wyjątkiem okresów wymienionych w ust. 1 pkt a).

1.1. Odpłatność za wynajem domku letniskowego z łazienką („nowy domek”) wynosi:

	sezon niski	sezon wysoki
a) dla osób uprawnionych	80 zł/doba	100 zł/doba
b) dla pozostałych osób	160 zł/doba	200 zł/doba

1.2. Odpłatność za wynajem domku letniskowego z łazienką („stary domek”) wynosi:

	sezon niski	sezon wysoki
a) dla osób uprawnionych	8 zł os./doba	10 zł os./doba
b) dla pozostałych osób	12 zł os./doba	14 zł os./doba

1.3. Pozostałe opłaty i regulacje:

a) jednorazowa opłata za komplet pościeli - 10 zł,

b) wynajmujący domek ponosi koszty energii elektrycznej i wody wg zużycia za czas pobytu, na podstawie odczytu liczników i cen dostawców,

c) w okresie od 24 czerwca do 31 sierpnia domki z łazienkami wynajmuje się w cyklu tygodniowym, tj. od niedzieli do soboty, przy czym maksymalny czas wynajmu wynosi w tym okresie 2 tygodnie.

2. Odpłatność za korzystanie z ośrodka wczasowego w Karłowie wynosi:

a) odpłatność za nocleg dla osób uprawnionych (cena nie obejmuje zmiany pościeli)	20 zł os./doba
b) jednorazowa opłata za komplet pościeli	10 zł,
c) odpłatność za nocleg dla pozostałych osób (cena obejmuje zmianę pościeli)	30 zł os./doba

3. Odpłatność za korzystanie z ośrodka wczasowego w Lubiawie wynosi:

	stary budynek	nowy budynek
a) odpłatność za nocleg dla osób uprawnionych (cena nie obejmuje zmiany pościeli)	18 zł os./doba	25 zł os./doba
b) jednorazowa opłata za komplet pościeli	10 zł	10 zł
c) odpłatność za nocleg dla pozostałych osób (cena obejmuje zmianę pościeli)	30 zł os./doba	40 zł os./doba

4. Ze względu na zły stan techniczny ośrodka wczasowego w Lubrzy, obiekt zostaje wyłączony z użytkowania do odwołania.

§ 2

Traci moc zarządzenie nr 45 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 6 maja 2013 r. w sprawie opłat za korzystanie z ośrodków wczasowych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.”

Nr 54 z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie utworzenia Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii oraz Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu brzmiące:

„§ 1

W wyniku podziału Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu tworzy się następujące wydziały:

1) Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii,

2) Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu.

§ 2

1. W strukturze organizacyjnej Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii tworzy się:

1. Instytut Socjologii:

a) Zakład Socjologii Stosowanej,

– Pracownię Sieci Społecznych,

– Pracownię Rewitalizacji Społecznej,

b) Zakład Socjologii Teoretycznej,

c) Zakład Metodologii i Socjologii Empirycznej,

2. Instytut Psychologii:

a) Zakład Psychologii Edukacyjnej i Wychowawczej,

b) Zakład Psychologii Klinicznej i Psychopatologii Rozwoju,

c) Zakład Psychologii Pracy i Zarządzania,

d) Pracownię Psychologii Rozwoju Człowieka,

3. Katedrę Mediów i Technologii Informacyjnych:

a) Pracownię Pedagogicznych Oddziaływań Medialnych,

b) Pracownię Technologii Informacyjno - Komunikacyjnych,

4. Katedrę Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej,

5. Katedrę Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej,

6. Katedrę Pedagogiki Społecznej,

7. Katedrę Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji,

8. Katedrę Teorii i Filozofii Wychowania,

9. Zakład Animacji Kultury i Andragogiki,

10. Zakład Historii Wychowania i Nauk Pomocniczych Pedagogiki,

11. Zakład Metodologii Badań Społecznych,

12. Zakład Pedagogiki Szkolnej,

13. Pracownię Kształcenia Językowego,

14. Lubuski Ośrodek Badań Społecznych.

2. W strukturze organizacyjnej Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii tworzy się następujące jednostki administracyjne:

1. Biuro Dziekana,

2. sekretariat Dziekana,

3. Dziekanat,

4. sekretariat Instytutu Socjologii w Instytucie Socjologii,

5. sekretariat Instytutu Psychologii w Instytucie Psychologii,

6. sekretariat kierunku pedagogika,

7. Redakcję „Dyskursy Młodych Andragogów”,

8. Redakcję „Journal of Speech and Language Pathology”,

9. Biuro Lubuskiego Ośrodka Badań Społecznych w Lubuskim Ośrodku Badań Społecznych.

§ 3

1. W strukturze organizacyjnej Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu tworzy się:

1. Katedrę Chorób Wewnętrznych:

a) Zakład Pielęgniarstwa,

2. Katedrę Nauk o Kulturze Fizycznej:

a) Zakład Biologicznych Podstaw Sportu,

b) Zakład Wychowania Fizycznego,

3. Zakład Anatomii,

4. Zakład Histologii,

5. Zakład Fizjologii,

6. Zakład Patomorfologii,

7. Zakład Medycyny Sądowej,

8. Zakład Patofizjologii,

9. Zakład Farmakologii i Toksykologii.

2. W strukturze organizacyjnej Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu tworzy się następujące jednostki administracyjne:

1. Biuro Dziekana,

2. Dziekanat,

3. sekretariat kierunku lekarskiego,

4. sekretariat Katedry Nauk o Kulturze Fizycznej w Katedrze Nauk o Kulturze Fizycznej,

5. sekretariat Katedry Chorób Wewnętrznych w Katedrze Chorób Wewnętrznych.

§ 4

1. Cele i zadania, warunki lokalowe oraz źródła pokrycia kosztów związanych z utworzeniem Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii określa załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.

2. Cele i zadania, warunki lokalowe oraz źródła pokrycia kosztów związanych z utworzeniem Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu określa załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 5

Na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii prowadzone będą stacjonarne studia doktoranckie utworzone na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu w dyscyplinach:

1) pedagogika,

2) socjologia.

§ 6

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2015 r.

Nr 55 z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie wzoru umowy o warunkach odpłatności za studia doktoranckie lub usług edukacyjne na studiach doktoranckich

Nr 56 z dnia 29 czerwca 2015 r. zmieniające zarządzenie nr 23 Rektora UZ z dn. 14.04.2015 r. w sprawie organizacji roku akademickiego 2015/2016, mówiące, że w związku z uruchomieniem od roku akademickiego 2015/2016 kierunku lekarskiego zmienia się organizację roku akademickiego 2015/2016 w sposób ustalony w załączniku do niniejszego zarządzenia.

Nr 57 z dnia 29 czerwca 2015 r. w sprawie ustalenia liczebności grup dla poszczególnych zajęć dydaktycznych brzmiące:

„§ 1

1. Ustalam liczebność grup dla poszczególnych zajęć dydaktycznych:

1) wykłady - cały rok,

2) wykłady monograficzne na specjalnościach - nie mniej niż grupa na specjalności,

3) ćwiczenia - nie mniej niż 25 osób,

4) laboratoria - 15-20 osób,

5) projekty - nie mniej niż grupa ćwiczeniowa określona w pkt 3,

6) seminaria dyplomowe - 15-20 osób,

7) lektoraty - nie mniej niż 25 osób,

8) konwersatoria - nie mniej niż 25 osób,

9) zajęcia praktyczne dla kierunku pielęgniarstwo - 4-8 osób,

10) ćwiczenia w zakresie propedeutyki przedmiotów klinicznych dla kierunku *pielęgniarstwo* - 10 osób.

2. W przypadku, gdy liczba studentów na określonym roku studiów nie przekracza 12 osób, zajęcia dydaktyczne określone w ust. 1 prowadzone są dla całego roku, bez podziału studentów na grupy.

§ 2

Ustalam liczebność grup dla poszczególnych zajęć dydaktycznych dla kierunku lekarskiego:

1) wykłady - cały rok,

2) seminaria dyplomowe - 15-20 osób,

3) seminaria i ćwiczenia z przedmiotów kształcenia ogólnego (humanistyczno-teoretyczne) - nie mniej niż 25 osób,

4) ćwiczenia z przedmiotów podstawowych (laboratoryjne) - 15 osób,

5) zajęcia kliniczne realizowane w oddziałach klinicznych intensywnej opieki medycznej oraz neonatologii - 3-4 osoby,

6) zajęcia kliniczne realizowane w oddziałach klinicznych podstawowej opieki zdrowotnej, specjalistycznej opieki medycznej oraz neonatologii) - 5 osób,

7) zajęcia praktyczne realizowane w oddziałach intensywnej terapii, neonatologicznych, pediatrycznych, bloku operacyjnym, sali porodowej, podstawowej opiece zdrowotnej i opiece ambulatoryjnej (poradnie, przychodnie, pracownie diagnostyczne) - 4 osoby.

§ 3

Rektor upoważnia dziekanów do zmniejszenia w szczególnych wypadkach liczebności grup, w porozumieniu z prorektorem ds. jakości kształcenia.

§ 4

1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

2. Traci moc zarządzenie nr 51 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 maja 2014 r. w sprawie ustalenia liczebności grup dla poszczególnych zajęć dydaktycznych

Nr 58 z dnia 29 czerwca 2015 r. zmieniające zarządzenie nr 37 Rektora UZ z dn. 04.05.2015 r. w sprawie kalendarza rekrutacyjnego na studia wyższe na semestr zimowy w roku akademickim 2015/2016

Nr 59 z dnia 06 lipca 2015 r. w sprawie wysokości opłat za miejsce w domach studenckich w roku akademickim 2015/2016 brzmiące:

„§ 1

W roku akademickim 2015/2016 opłaty za jedno miejsce w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego wynoszą:

1. Opłaty miesięczne wnoszone przez studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz ich współmałżonków i dzieci powyżej 6 roku życia, zakwaterowanych na podstawie przydziału miejsc:

Dom Studencki	Metraż pokoju	w pokoju 1-osobowym	w pokoju 2-osobowym	w pokoju 3-osobowym
Vice-wersal, Piast	poniżej 14 m ²	330 zł	270 zł	225 zł
	14 m ² -20 m ²	360 zł		
Rzepicha, Ziemowit	poniżej 14 m ²	345 zł	285 zł	240 zł
	14 m ² -18 m ²	375 zł		
SBM	poniżej 14 m ²	330 zł + M	255 zł + M	210 zł + M
	14-18 m ²	345 zł + M	270 zł + M	

Wcześniak	poniżej 14 m ²	330 zł + M	255 zł + M	210 zł + M
	14-18 m ² :	345 zł + M	270 zł + M	
	powyżej 18 m ²	375 zł + M	285 zł + M	

gdzie M - miesięczna opłata za media, którą ustala się na podstawie kosztów mediów w segmencie w poprzednim miesiącu wg wskazań liczników lub ryczałtowo.

2. Opłaty wnoszone przez studentów i doktorantów innych uczelni oraz osoby będące narzeczonymi studentów (z wyznaczoną i udokumentowaną datą zawarcia związku małżeńskiego), zakwaterowanych na podstawie decyzji prorektora ds. studentów o przydziale miejsca są o 30 zł wyższe od opłat określonych w ustępie 1.

3. W przypadku zakwaterowania lub wykwaterowania w trakcie miesiąca studenta lub doktoranta, o którym mowa w ustępie 1, opłatę za okres zamieszkania w tym miesiącu nalicza się wg stawki dziennej równej 1/30 stawki miesięcznej, przyjmując M = 90 zł w przypadku SBM oraz Wcześniaka.

4. Stawki dzienne dla studentów i doktorantów oraz innych osób, o których mowa w ustępie 2, są wyższe o 1zł.

5. W przypadku niepełnej obsady miejsc w pokoju wieloosobowym w okresie od 1 października 2015 r. do 31 maja 2016 r., studenci lub doktoranci zamieszkujący ten pokój zobowiązani są do przekwaterowania do innych pokoi wieloosobowych w ciągu 7 dni od dnia zmniejszenia obsady, albo wnoszenia opłat za miejsce w dotychczasowym pokoju za każdy dzień - poczynając od ósmego dnia niepełnej obsady miejsc w pokoju zgodnie z ust. 3 - wg stawek określonych w § 1 ust. 1. W przypadku pełnego miesiąca wnoszona jest opłata w wysokości pełnej stawki określonej w § 1 ust. 1.

6. Opłaty za media w SBM i Wcześniaku naliczane są według następujących zasad:

a. mieszkaniac w miesiącu, w którym zostaje zakwaterowany nie wnoszą opłaty za media, chyba, że zostaje wykwaterowany do ostatniego dnia tego miesiąca,

b. opłata miesięczna za media należna od mieszkańcy zakwaterowanego w segmencie po pierwszym dniu poprzedniego miesiąca lub wykwaterowanego przed ostatnim dniem poprzedniego miesiąca wynosi 3 zł za każdy dzień pobytu w poprzednim miesiącu,

c. opłata miesięczna za media należna od mieszkańcy zakwaterowanego w segmencie przez cały poprzedni miesiąc jest równa całkowitej należności za media w segmencie w poprzednim miesiącu, pomniejszonej o naliczone zgodnie lit. b) opłaty należne od mieszkańców zakwaterowanych lub wykwaterowanych z segmentu w trakcie miesiąca, podzielonej przez liczbę osób mieszkających w segmencie przez cały poprzedni miesiąc,

d. mieszkaniac w miesiącu, w którym zostaje wykwaterowany, wnoszą opłatę za media za poprzedni miesiąc naliczoną zgodnie z lit. b) lub lit. c) oraz za opłatę za media za bieżący miesiąc w wysokości 3 zł za każdy dzień pobytu w tym miesiącu,

e. koszty zużycia mediów we wspólnych częściach domu studenckiego ustalane na podstawie różnic pomiędzy wskazaniami liczników głównych, a sumami wskazań liczników w segmentach, rozliczane są proporcjonalnie do wskazań liczników w segmentach.

§ 2

Zasady określonej w § 1 ust. 3 nie stosuje się wobec studentów i doktorantów wydalonych dyscyplinarnie z domu

studenta. Wnoszą oni pełną opłatę za miesiąc, w którym nastąpiło wykwaterowanie.

§ 3

1. Warunkiem zakwaterowania w domu studenckim jest wpłacenie kaucji w wysokości 300 zł.
2. Warunkiem rezerwacji miejsca do 10 października jest wpłacenie kaucji do 22 września. W przypadku rezerwacji nie ma zastosowania do naliczania opłat zasada określona w § 1 ust. 3, tzn. opłata za zamieszkanie naliczana jest od dnia 1 października.
3. Brak wpłaty kaucji do 22 września uważany jest za rezygnację z miejsca w domu studenckim.
4. Osoby, które wpłaciły uprzednio kaucję, ale w terminie do 22 września złożą pisemną rezygnację z miejsca w domu studenta, otrzymają zwrot kaucji na wskazane konto bankowe. W przypadku niezłożenia w terminie pisemnej rezygnacji z miejsca w domu studenta, kaucja nie podlega zwrotowi.
5. Zwrot kaucji w części lub w całości następuje po zdaniu pokoju i rozliczeniu się mieszkańców z administratorem domu studenta zgodnie z Regulaminem mieszkańca domu studenta UZ. Z kaucji potrącane są nieuregulowane opłaty za miejsce w domu studenckim.

§ 4

Stawka dzienna opłaty za miejsce w domu studenckim, w przypadku doraźnego zakwaterowania, dla studentów i doktorantów wynosi 25 zł brutto, natomiast dla pozostałych osób 35 zł brutto w SBM i Wcześniaku, a w pozostałych domach studenckich 30 zł brutto. Z doraźnego kwaterowania wyłączone są obiekty zmodernizowane ze środków unijnych, których listę udostępni Dział Spraw Studenckich.

§ 5

1. Osoby wymienione w § 1 ust. 1 i 2 oraz przyjęte na I rok studiów opłaty miesięczne wnoszą w terminie do ostatniego dnia danego miesiąca, natomiast kaucję najpóźniej w dniu zakwaterowania.
2. W przypadku wykwaterowania przed ostatnim dniem miesiąca, opłata za ten miesiąc musi być wniesiona najpóźniej w dniu wykwaterowania.
3. W przypadku przedłużenia pobytu na miesiąc marzec (bez wykwaterowania), osoby kończące studia pierwszego stopnia po semestrze zimowym wnoszą opłaty za ten miesiąc według § 1 ust. 3 i 6.

§ 6

1. W okresie od 1 lipca do 27 września 2016 r. studentów obowiązują następujące opłaty:
 - a) przy zakwaterowaniu poniżej 14 dni - według § 4,
 - b) przy zakwaterowaniu na okres co najmniej 14 dni i w przypadku przedłużenia pobytu (bez wykwaterowania) po 30 czerwca - według § 1 ust. 3 i 4.
2. Kandydaci na studia na czas egzaminów wnoszą opłaty według zasad obowiązujących studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego.
3. Grupy zorganizowane o liczebności powyżej 20 osób zakwaterowane na okres co najmniej 3 dni oraz osoby niebędące studentami zakwaterowane na okres co najmniej 14 dni wnoszą opłaty wg § 4 pomniejszone o 30 proc.

§ 7

W okresie od 1 lipca do 27 września 2016 r. opłaty za zakwaterowanie wnoszone są z góry za każde 30 dni oraz za okresy zakwaterowania krótsze niż 30 dni.

§ 8

1. Za opóźnienia we wnoszeniu należnych opłat Uniwersytet Zielonogórski będzie pobierał odsetki w wysokości równej czterokrotności wysokości stopy kredytu

lombardowego Narodowego Banku Polskiego.

2. Wszelkie opłaty studenci wnoszą w formie przelewu na indywidualne konto bankowe wskazane przez Zarządcę.
3. Dowód wpłaty winien zawierać imię, nazwisko studenta, jego adres, kwotę i tytuł wpłaty. Brak wymienionych danych zwalnia Zarządcę z odpowiedzialności za skutki błędnego zakwalifikowania opłaty.
4. Za dzień uiszczenia opłaty uważa się datę wpływu należności na konto, o którym mowa w ust. 2.
5. W przypadku, gdy termin zapłaty przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, za terminowo uiszczoną uważa się opłatę, która wpłynie na konto określone w ust. 2 w pierwszym dniu roboczym po dniu wolnym.

§ 9

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2015 r., z zastrzeżeniem § 4, § 6 i § 7, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2015 r.

§ 10

Traci moc zarządzenie Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego nr 67 z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie wysokości opłat za miejsce w domach studenckich w roku akademickim 2014/2015, z tym że wysokości opłat oraz zasady ustalone w § 4, § 6 i § 7 ww. zarządzenia obowiązują do dnia 30 września 2015 r.”

Nr 60 z dnia 10 lipca 2015 r. zmieniające zarządzenia nr 40 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 13 maja 2015 roku w sprawie limitów przyjęć na studia pierwszego i drugiego stopnia oraz na jednolite studia magisterskie w roku akademickim 2015/2016.

Niniejszym zarządzeniem zmieniono wielkość limitów rekrutacyjnych na studia w semestrze zimowym w roku akademickim 2015/2016 na następujących kierunkach:

1. studia stacjonarne pierwszego stopnia:
 - *biotechnologia* - 110 miejsc,
 - *dziennikarstwo i komunikacja społeczna* - 32 miejsca,
 - *filologia, filologia angielska* - 102 miejsca,
 - *inżynieria biomedyczna* - 55 miejsc,
2. studia stacjonarne jednolite magisterskie:
 - *psychologia* - 150 miejsc.

Nr 61 z dnia 22 lipca 2015 r. w sprawie wynagrodzeń za prace związane z praktykami studentów brzmiące:

„§ 1

1. Ustala się następujące wysokości stawek wynagrodzeń za prace związane z praktykami studentów dla osób spoza Uniwersytetu Zielonogórskiego:
 - 1) dla nauczyciela, wychowawcy lub instruktora sprawującego opiekę nad praktyką śródroczną studenta w wymiarze 30 godzin w semestrze wynosi 59 zł za każdego studenta odbywającego semestralną praktykę śródroczną;
 - 2) dla nauczyciela, wychowawcy lub instruktora sprawującego opiekę nad praktyką ciągłą stawka za każdego studenta wynosi 30 zł za tydzień sprawowania opieki nad praktyką ciągłą.
2. Ustala się dodatkowe wynagrodzenie dla zatrudnionych w Uniwersytecie Zielonogórskim osób kierujących praktykami zawodowymi studentów i sprawującymi opiekę nad tymi praktykami (koordynatorzy praktyk), uzależnione od liczby studentów odbywających praktyki w danym roku akademickim przypadających na jednego koordynatora praktyk:
 - 1) przy liczbie do 50 studentów - 45 proc. stawki minimalnego wynagrodzenia zasadniczego asystenta

określonego w przepisach wydanych na podstawie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym;

- 2) przy liczbie od 51 do 100 studentów - 50 proc. stawki minimalnego wynagrodzenia zasadniczego asystenta określonego w przepisach wydanych na podstawie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym;
 - 3) przy liczbie od 101 do 200 studentów - 55 proc. stawki minimalnego wynagrodzenia zasadniczego asystenta określonego w przepisach wydanych na podstawie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym;
 - 4) przy liczbie powyżej 201 studentów - 65 proc. stawki minimalnego wynagrodzenia zasadniczego asystenta określonego w przepisach wydanych na podstawie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym.
3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się na podstawie umowy cywilnoprawnej.
4. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, wypłaca się jednorazowo po zakończeniu roku akademickiego.

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO POD ADRESEM: <http://www.uz.zgora.pl/ap/>

WYDZIAŁ LEKARSKI I NAUK O ZDROWIU

1 października br. Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego oficjalnie rozpoczął funkcjonowanie. Poza *kierunkiem lekarskim* (studia stacjonarne jednolite magisterskie 6-letnie) Wydział będzie prowadził także kierunki: *wychowanie fizyczne* (studia stacjonarne i niestacjonarne I i II stopnia) oraz *pielęgniarstwo* (studia stacjonarne I stopnia). Już dziś WLiNoZ liczy ponad 600 studentów - w tym na kierunku lekarskim 60 osób.

Siedziba Wydziału mieści się przy ul. Zyty, w budynku „F” na terenie Szpitala Wojewódzkiego. Tam znajduje się siedziba władz Wydziału oraz dziekanat i pokoje pracownicze. Zajęcia studentów pielęgniarstwa i wychowania fizycznego odbywają się tam gdzie dotychczas, czyli w obiektach przy ul. Energetyków i ul. Wyspiańskiego. Natomiast na kierunku lekarskim kształcenie w zakresie przedmiotów podstawowych i przedklinicznych odbywać się będzie częściowo na terenie obecnie istniejących na Uniwersytecie jednostek, a częściowo na terenie Szpitala Wojewódzkiego w Zielonej Górze. Do prowadzenia przedmiotów klinicznych pozyskano oddziały szpitalne oraz przychodnie medycyny rodzinnej. Natomiast część teoretyczna przedmiotów klinicznych w formie seminariów, laboratoriów i wykładów prowadzona będzie w budynkach uniwersyteckich na Kampusie A.

WŁADZE WYDZIAŁU LEKARSKIEGO I NAUK O ZDROWIU

DZIEKAN WYDZIAŁU LEKARSKIEGO I NAUK O ZDROWIU

Prof. zw. dr hab. n. med. Marek Spaczyński jest uznanym autorytetem w kraju i za granicą - specjalistą w dziedzinach położnictwo i ginekologia oraz ginekologia onkologiczna.

§ 2

1. Dziekan może powołać jednego koordynatora praktyk na danym kierunku studiów albo dla wszystkich kierunków studiów prowadzonych na wydziale.
2. Jeżeli na danym kierunku liczba studentów odbywających praktyki w roku akademickim przekroczy 200, Dziekan może powołać większą niż określona w ust. 1 liczbę koordynatorów praktyk przy założeniu, że jeden koordynator praktyk przypada na 200 studentów.

§ 3

1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i obowiązuje w przypadku studenckich praktyk zawodowych realizowanych od semestru zimowego roku akademickiego 2015/2016.
2. Traci moc zarządzenie nr 20 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 maja 2008 r. w sprawie określenia wysokości stawek stosowanych przy obliczeniu wynagrodzeń za prace związane z praktykami studentów.”

Robert Korneluk
Biuro Prawne

na. Od roku 1969 łączy pracę nauczyciela akademickiego i klinicysty na Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu oraz w Ginekologiczno-Położniczym Szpitalu Klinicznym UM w Poznaniu. W latach 70. rozwinął w kraju ultrasonografię, metodę powszechnie stosowaną w położnictwie i ginekologii. Jako jeden z pierwszych wprowadził chirurgię płodu. Zrealizował wiele programów badawczych i grantów, od 20 lat prowadzi liczne badania kliniczne.

Od 1991 r. do 2014 r. pełnił funkcję kierownika Kliniki Onkologii Ginekologicznej UM w Poznaniu, a od 1997 - również kierownika Katedry Ginekologii, Położnictwa i Onkologii Ginekologicznej UM w Poznaniu. W tym czasie wymienione jednostki utrzymywały się na pierw-

szym miejscu rankingu efektywności Wydziału Lekarskiego i UM w Poznaniu.

Imponujący dorobek naukowy prof. Marka Spaczyńskiego obejmuje ponad 870 wielokrotnie cytowanych publikacji, w tym w czasopiśmie zagranicznych, o łącznym wskaźniku Impact Factor wynoszącym 212,715 oraz 2438 punktów MNiSW.

W ramach kształcenia młodej kadry czynnie uczestniczył w procesie dydaktycznym prowadząc seminaria, wykłady i praktyczne zajęcia kliniczne dla studentów wydziału lekarskiego, stomatologii i anglojęzycznych UM, był opiekunem 17 ukończonych przewodów doktorskich i 5 habilitacyjnych, a także recenzentem i promotorem w kilkudziesięciu postępowaniach w sprawie awansów naukowych. Autor i redaktor kilkunastu podręczników dla studentów, lekarzy i położnych.

Z jego inicjatywy, i z osobistym uczestnictwem, w ramach Populacyjnego Programu Profilaktyki i Wczesnego Wykrywania Raka Szyjki Macicy, w latach 2006-2010, przeszkolono ponad 10 tysięcy osób - średniego i wyższego personelu medycznego, realizatorów Programu i przedstawicieli samorządów oraz środowisk opiniotwórczych, co przyczyniło się do obniżenia zachorowalności na raka szyjki macicy w Polsce.

Do najważniejszych zasług organizacyjnych o wymiarze społecznym należy opracowanie pod kierownictwem prof. Spaczyńskiego zgodnego z wytycznymi WHO modelu zorganizowanego programu profilaktyki raka szyjki macicy i wdrożenie go w Polsce w 2006 roku. W latach 2006-2010, rozwinął program sprawując funkcję kierownika Centralnego Ośrodka Koordynującego, za co w 2010 roku odebrał w Europarlamencie w Brukseli nagrodę Perta Mądrości.

Będąc sprawnym organizatorem i społecznikiem, prof. Spaczyński pełnił wiele funkcji publicznych, a jako uznany ekspert, służył swą wiedzą i doświadczeniem wykonując zadania opiniotwórcze, doradcze i kontrolne dla administracji rządowej, NFZ i Agencji Oceny Technologii Medycznych.

PRODZIEKAN DS. KSZTAŁCENIA

**Dr hab.
Agnieszka
Zembroń-Lacny,
prof. UZ**

jest absolwentką biotechnologii Uniwersytetu Wrocławskiego, a od 2013 roku profesorem Uniwersytetu Zielonogórskiego. Od lat realizuje projekty badawcze z zakresu immunologii wysiłku fizycznego i stosowania substancji immunomodulujących u osób aktywnych fizycznie. Jest laureatką grantu pobytoowego Szwajcarskiego Towarzystwa Naukowego. Członkiem International Society of Exercise Immunology, European College of Sport Science, International Federation of Sports Medicine/International Federation of Sports Medicine, vice-prezesa ds. naukowych Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej, associate editor Biology of Sport (area of interest: exercise biochemistry) i członkiem grupy eksperckiej powołanej w celu opracowania wspólnego stanowiska Centralnego Ośrodka Medycyny Sportowej i Komisji Medycznej Polskiego Komitetu Olimpijskiego dot. „Stosowania suplementów diety i żywności funkcjonalnej w sporcie”.

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH

Dr Ewa Skorupka

dr nauk o kulturze fizycznej, absolwentka Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu na kierunku *rehabilitacja ruchowa* (1991). Z zielonogórską uczelnią jest związana od 1996 r. Na początku pracowała w Zakładzie Pedagogiki Opiekuńczej i Specjalnej, Studium Wychowania Fizycznego, a od 2007 r. w Katedrze Wychowania Fizycznego. Aktualnie jest kierownikiem studiów podyplomowych: *Wychowanie fizyczne i gimnastyka korekcyjna*, aktywnie włącza się w działania organizacyjne uczelni, od 2012 r. była prodziekanem ds. studenckich na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu. Jest autorką 29 prac, współautorką i redaktorem 2 prac zbiorowych. Jej zainteresowania naukowe dotyczą promowania prozdrowotnej aktywności fizycznej człowieka oraz profilaktyki zaburzeń kręgosłupa.

PRODZIEKAN DS. MEDYCZNYCH

**Dr n. med.
Paweł Jarmużek**

absolwent Wydziału Lekarskiego na Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie. Obronił rozprawę doktorską z wyróżnieniem w 2002 r. na Akademii Medycznej w Warszawie. Jest kierownikiem Lubuskiego Ośrodka Neurochirurgii i Neurotraumatologii w Zielonej Górze i konsultantem wojewódzkim do spraw neurochirurgii.

Dr P. Jarmużek jest twórcą i organizatorem Forum Chirurgów Kręgosłupa oraz współtwórcą Polskiej Szkoły Chirurgii Kręgosłupa. Jest prezydentem elektem Polskiego Towarzystwa Chirurgii Kręgosłupa, wykładowcą i ekspertem Polskiej Szkoły Chirurgii Kręgosłupa oraz Polish Spine Academy, członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Neurochirurgów oraz członkiem Amerykańskiego i Europejskiego Towarzystwa Chirurgii Kręgosłupa oraz Federacji Neurochirurgów o zasięgu globalnym. Jest autorem wielu wystąpień z zakresu chirurgii małoinwazyjnej kręgosłupa - pionierem i propagatorem w Polsce najnowszych technik operacyjnych oraz neurochirurgii onkologicznej i rehabilitacji, recenzentem programu badawczego o seksualności osób niepełnosprawnych. Dotychczas był pracownikiem Uniwersytetu Zielonogórskiego na Wydziale Pedagogiki Socjologii i Nauk o Zdrowiu.

BĘDZIEMY DUMNI Z MEDYCyny W ZIELONEJ GÓRZE

__Z PROF. DR. HAB. N. MED. MARKIEM SPACZYŃSKIM

DZIEKANEM WYDZIAŁU LEKARSKIEGO I NAUK O ZDROWIU
ROZMAWIA EWA SAPEŃKO

__Panie Profesorze, 1 października ruszył kierunek lekarski na UZ - czy dobrze się do tego przygotowaliśmy?

Myszę, że najlepiej jak tylko było można w tak krótkim czasie. Nasza baza dydaktyczna opiera się częściowo o szpital, a częściowo o Uniwersytet Zielonogórski. W części mamy też zabezpieczoną kadrę, tzn. na pierwszy rok kształcenia. No i sprzęt - mamy 17 przedmiotów, łącznie z fakultatywnym i naszym celem jest tak wyposażać pracownię, żeby przez najbliższe 10 lat mieć spokój. Powinniśmy kupować sprzęt najwyższej klasy, żeby nie trzeba było już niczego dokupować. Musimy sobie zdawać sprawę z tego, że wiedza medyczna podwaja się co pięć lat, więc sprzęt musi być do tego dostosowany. Liczymy tutaj na to, że mówiąc kolokwialnie, Pani Marszałek sygnie jeszcze trochę groszem i będzie nas stać na najnowocześniejsze wyposażenie, poza tym są jeszcze do wykorzystania środki unijne, więc myślę, że sobie poradzimy i już niedługo będziemy dumni z medycyny w Zielonej Górze. Naszą ambicją jest pozyskanie dobrej opinii dla kierunku lekarskiego w całym kraju.

__Kadra ...

Pierwsze dwa lata na kierunku lekarskim to nauki podstawowe - w tym zakresie kadrowo jesteśmy bezpieczni. Zgodnie z wcześniejszym założeniem, najpierw zgromadziliśmy zespół na pierwszy rok - tym zajmowaliśmy się do końca września. Teraz mamy kolejny rok na zabezpieczenie dydaktyki na drugim roku kształcenia.

Od października na kierunku lekarskim pracę rozpoczyna zespół składający się z pracowników Uniwersytetu Zielonogórskiego, Szpitala Wojewódzkiego, a część ludzi przyjechała do nas z Poznania. Jeżeli chodzi o naszą Uczelnię, to kadra opiera się na dydaktykach z Wydziałów: Nauk Biologicznych, Pedagogiki, Psychologii i Socjologii, Fizyki i Astronomii, Matematyki, Informatyki i Ekonometrii oraz Humanistycznego. Będą oni prowadzić zajęcia m.in. z biofizyki, statystyki medycznej, biologii molekularnej, biochemii i parazytologii. Natomiast specjaliści z Poznania będą wykladać m.in. anatomie, histologię, historię medycyny, medyczny język angielski i łacinę. Teraz trzeba to tylko ogarnąć organizacyjnie, ale ludzie są chętni do pracy, dobrze przygotowani merytorycznie, więc nie przewiduję większych problemów w tym zakresie.

__A w innym zakresie? Problemy będą?

Tego się nie da uniknąć przygotowując uruchomienie takie-

go kierunku jak kierunek lekarski. Nie unikniemy trudnych sytuacji, jak chociażby sprawa zakupu sprzętu i wyposażenie szpitalnych laboratoriów. Dla szpitala, to czy sprzęt do laboratorium dotrze tydzień, czy dwa później nie stanowi problemu, natomiast dla nas może to być problem zasadniczy - 1 października wszystkie laboratoria MUSZĄ być wyposażone, bo studenci rozpoczynają zajęcia. Ale chcę podkreślić, że wszyscy bardzo się starają i robią wszystko co w ich mocy, żeby nam pomóc. Mówię tutaj i o pracownikach Urzędu Marszałkowskiego, i Uczelni, i szpitala, i wykonawcach. W ostatnich miesiącach nastąpiła potężna mobilizacja i ogromne przyspieszenie wszystkich prac. Szczególnie to było widać przy remoncie naszego dziekanatu, który mieści się na terenie szpitala, a efekty można zobaczyć dziś na własne oczy - zapraszam do odwiedzenia naszej nowej siedziby.

__Pierwsi studenci medycyny na UZ już zasiedli w studenckich ławach, ale to koniec dopiero pierwszego etapu prac nad kierunkiem lekarskim...

Tak, teraz zabieramy się za organizowanie kadry na drugi rok. Tym razem będzie trudniej, bo potrzebni nam już będą specjaliści z różnych dyscyplin medycznych, których musimy zatrudnić z zewnątrz. I tego obawiają się pracownicy szpitala. A ja chcę po raz kolejny podkreślić, że nikt nie będzie zwalniany ani z funkcji, ani z pracy. Ja to widzę tak, że oddziały będą prowadzone tak, jak były do tej pory, tj. przez tych samych ludzi, a samodzielni pracownicy naukowcy czy to z pediatrii, ginekologii czy dermatologii, którzy przyjadą do Zielonej Góry będą pracować na bazie łóżek szpitalnych. W ten sposób da się uniknąć wielu nieporozumień, a jednocześnie zapewnić możliwość rozwoju naukowego i prowadzenia badań kadrze dydaktycznej. Wprawdzie w czasie kilku najbliższych lat na pewno nie będziemy mieli uprawnień do

doktoryzowania, a już tym bardziej habilitacji, ale na bazie samodzielnych pracowników możemy otwierać i prowadzić przewody, a bronić na uczelniach w Poznaniu, Wrocławiu czy Szczecinie. Już dzisiaj zgłaszają się do mnie młodzi ludzie, którzy chcą podjąć pracę w Zielonej Górze, bo słyszeli, że tutaj będzie można otworzyć przewód doktorski... To napa-
wa optymizmem.

Poza tym jest to ogromna szansa rozwoju dla zielonogórskiego szpitala, bo przecież jego pracownicy też będą mogli robić kolejne stopnie naukowe w oparciu o naszą samodzielną kadrę. Na pewno podniesie to poziom usług świadczonych dla pacjentów, co nie jest przecież bez znaczenia.

__Czyli pacjenci niczego nie powinni się obawiać w związku z przekształceniem placówki w szpital kliniczny?

Niezależnie od tego czy będzie to szpital kliniczny, czy wojewódzki, w Poznaniu, czy Zielonej Górze - wszyscy jesteśmy finansowani przez Narodowy Fundusz Zdrowia. Natomiast w szpitalu klinicznym istnieje możliwość pozyskania grantów naukowych, środków na badania kliniczne - ale to wyłącznie w oparciu o uczelnię, a nie o sam szpital. W związku z tym pieniądze na diagnostykę, na terapię, na prowadzenie kontroli ambulatoryjnych itd. jeżeli się nie poprawią, to na pewno nie będą mniejsze.

Znam wiele szpitali w Polsce i proszę mi wierzyć, że zielonogórski szpital absolutnie nie powinien mieć żadnych kompleksów, a przekształcenie może mu przynieść jedynie korzyści.

__Panie Profesorze, tak na zakończenie - proszę powiedzieć, kim jest dziekan Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego?

Od 25 lat jestem profesorem belwederskim, a przez 46 lat nieprzerwanie pracowałem w Akademii Medycznej - dzisiaj Uniwersytecie Medycznym - w Poznaniu. Przeszedłem tam wszystkie szczeble rozwoju - od lekarza stażysty do lekarza nadzorującego. Pierwszy raz do Zielonej Góry przyjechałem, kiedy wygrałem konkurs na prowadzenie w latach 2006-2010 rządowego *Programu profilaktyki i wczesnego wykrywania raka szyjki macicy* i to wtedy odwiedzałem szpitale w całej Polsce. Zawsze bardzo dobrze mi się tutaj pracowało, wtedy też poznałem Panią Elżbietę Polak, która jeszcze nie była marszałkiem. No więc kiedy mi zaproponowano pracę przy tworzeniu kierunku lekarskiego i nowego wydziału na UZ, to chętnie się zgodziłem.

__A prywatnie?

Lubię muzykę, pochwalę się, że skończyłem nawet podstawową szkołę muzyczną w klasie fortepianu. Lubię też sport - w wolnych chwilach pływam, jeżdżę na rowerze i chodzę na mecze Lecha. Mam dwóch synów - jeden jest profesorem medycyny, a drugi prawnikiem. Żona jest pediatrą.

__Dziękuję za rozmowę i życzę powodzenia.

JEŻELI ŻYCIE PRZYNOSI CI CYTRYNY, ZRÓB Z NICH LEMONIADĘ

**__Z MGR INŻ. KATARZYNĄ ŁASIŃSKĄ
KANCLERZ UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO
ROZMAWIA EWA SAPEŃKO**

__Podjęła się Pani zarządzania administracją Uniwersytetu Zielonogórskiego w trudnym dla uczelni czasie. Była to chyba niełatwa decyzja?

Sytuacja mniejszych uczelni akademickich, takich jak nasz Uniwersytet, rzeczywiście jest bardzo trudna. Uczelnia musi funkcjonować jak przedsiębiorstwo, pozyskiwać

__FOT. Z ARCHIWUM K. ŁASIŃSKIEJ

środki z różnych źródeł pozabudżetowych, „sprzedawać” swoje usługi przy jednoczesnym zapewnieniu wysokich standardów kształcenia, wysokiej jakości, innowacyjności badań naukowych i uwzględnieniu wielu ograniczeń wynikających z przepisów prawa regulującego działalność uczelni.

Tak, decyzja nie była łatwa. To bardzo zaszczytna, ale jednocześnie odpowiedzialna funkcja. W podjęciu decyzji pomogła mi znajomość problemów uczelni, pracowników, z którymi współpracuję już od wielu lat. Pełnienie funkcji kanclerza to dla mnie wielkie wyzwanie. Przyznam, że odwagi dodało mi poparcie Członków Senatu.

__Nie ułatwia też kanclerzowi pracy organizacja nowego Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu. Nie mówiąc już o szpitalu klinicznym...

Kierunek lekarski to duże wyróżnienie dla naszego Uniwersytetu! Pamiętam pierwsze spotkania dotyczące uruchomienia kształcenia na kierunku. Był to 2008 r., spotkanie prowadził prof. C. Osękowski ówczesny Rektor UZ. Można powiedzieć, że przy powstawaniu kierunku lekarskiego jestem od samego początku.

W 2012 r. Uczelnia podpisała porozumienie z Marszałkiem Województwa Lubuskiego oraz Prezydentem Miasta Zielona Góra w sprawie uruchomienia kształcenia lekarzy na naszym Uniwersytecie. 2014 rok okazał się rokiem przełomowym. Wtedy został przygotowany wniosek do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. I tutaj należą się ogromne podziękowania całemu zespołowi Działu Kształcenia, który włożył bardzo dużo pracy w przygotowanie tego wniosku.

W starania zmierzające do uzyskania zgody na kształcenie lekarzy, zaangażowanych było wiele osób, ale przede wszystkim: rektor, prorektorzy, prof. Z. Izdebski. Duże wsparcie mieliśmy zawsze ze strony Pani Marszałek E. Polak, Pani Poseł B. Bukiewicz oraz Pana W. Stugockiego, sekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju.

W maju 2015 - otrzymaliśmy zgodę na rozpoczęcie kształcenia na kierunku lekarskim. Od tego dnia prace związane z przygotowaniem uczelni do kształcenia lekarzy nabrały niesamowitego tempa. Muszę powiedzieć, że pracy jest rzeczywiście bardzo dużo, jednak mam wsparcie ze strony moich współpracowników, za co jestem im bardzo wdzięczna. Bardzo dużą pomoc mamy również ze strony władz dziekańskich nowopowstającego Wydziału.

Kształcenie będzie odbywać się nie tylko w salach dydaktycznych na Uczelni, ale też na terenie Szpitala Wojewódzkiego w Zielonej Górze. Pod potrzeby naszego kierunku szpital zmodernizował Zakład Patomorfologii, Zakład Nauk Podstawowych oraz Zakład Diagnostyki Laboratoryjnej. Studenci I roku medycyny rozpoczną kształcenie w świeżo wyremontowanych salach i laboratoriach, które zostały wyposażone w nowoczesną aparaturę.

Od Zarządu Województwa Lubuskiego otrzymaliśmy budynek na terenie szpitala z przeznaczeniem na dziekanat Wydziału, biura władz dziekańskich, salę Rady Wydziału i pomieszczenia pracownicze. Budynek jest już po remoncie. Naprawdę robi wrażenie. Szczególnie wieczorem, za sprawą oświetlenia. Na umeblowanie budynku udało nam się pozyskać środki z Urzędu Marszałkowskiego.

Ale najważniejsza jest oczywiście kadra i tu też możemy

być spokojni. Przeprowadzono już większość konkursów i wszystkie zajęcia rozpoczną się zgodnie z planem.

Powstanie szpitala klinicznego budzi bardzo wiele emocji. Warto jednak wskazać, że możliwości powstania szpitala klinicznego określa *Ustawa o działalności leczniczej*. To zgodnie z nią musimy postępować. Aktualnie jesteśmy na etapie ostatecznych uzgodnień umowy, na podstawie której szpital udostępni swoją infrastrukturę Uczelni. Warto pamiętać, że po podpisaniu takiej umowy, szpital będzie już uprawniony do posługiwania się wyróżnikiem „klinika” lub „klinikny”. Co ważne, klinika będzie prowadziła działalność leczniczą w zakresie realizacji zadań dydaktycznych i badawczych, w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i promocją zdrowia. Nie ma więc żadnego zagrożenia dla mieszkańców naszego regionu. Wręcz przeciwnie. Szpital będzie dalej udzielał świadczeń zdrowotnych, jednak pracując na dużo lepszym sprzęcie, zatrudniając wysokiej klasy specjalistów, których dziś w naszym województwie brakuje.

Jaką ostatecznie formę przyjmie szpital? Czy będzie to np. spółka kapitałowa z udziałem uczelni w kapitale spółki nie mniej niż 51proc.? To powinno wyjaśnić się do końca bieżącego roku.

__Czy nieuregulowanie tych wszystkich spraw do października nie spowoduje niemożności korzystania ze szpitala przez studentów medycyny?

Możemy być spokojni. Nie ma żadnego zagrożenia. Nasi studenci od 1 października normalnie rozpoczną kształcenie na kierunku lekarskim. Gwarantuje to wspomniana już umowa, na podstawie której szpital ma udostępnić swoją infrastrukturę techniczną i organizacyjną, w której uczelnia prowadzić będzie kształcenie osób w zawodach medycznych, w systemie kształcenia przed, jak i podyplomowego.

__Na swoje lokum czeka też utworzony zaledwie rok temu Wydział Prawa i Administracji...

Tak. Pod potrzeby Wydziału ma być przeznaczony budynek przy ul. Ogrodowej. Wymaga on jednak gruntownej modernizacji. We wrześniu br. został zatwierdzony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z którym budynek może być przeznaczony na cele dydaktyczne. Na modernizację potrzebne są oczywiście dość duże środki finansowe. Uczelnia nie posiada takich rezerw finansowych. W związku z tym szukaliśmy źródeł sfinansowania tej inwestycji. Planujemy pozyskać fundusze z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, z priorytetu mówiącego o termomodernizacji obiektów. By złożyć dokumenty aplikacyjne, niezbędne jest przygotowanie audytu energetycznego budynku. Wyłoniliśmy już firmę, która taki audyt przygotowuje. Na podstawie audytu zlecimy przygotowanie kompleksowego projektu oraz pozostałych dokumentów aplikacyjnych. Musimy się oczywiście spieszyć, bo dostępne środki w ramach Programu są przecież ograniczone.

__Jakie jeszcze zadania stoją przed Panią w najbliższym czasie?

Bardzo ważne jest zakończenie i rozliczenie Projektu „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego”. Powołaliśmy spółkę celową, która w imieniu uczelni będzie

zarządzać Parkiem. Powstała w ramach Projektu infrastruktura pozostanie oczywiście własnością Uniwersytetu, jednak to Spółka będzie odpowiedzialna za zadania z zakresu transferu wyników badań naukowych do gospodarki, promowania i prowadzenia działalności parku w imieniu Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz za realizację założonych w Projekcie wskaźników. Jesteśmy już przygotowani do użyczenia majątku Spółce. Trwają ostatnie prace związane z inwentaryzacją majątku, wyznaczeniem osób materialnie odpowiedzialnych za użyczone majątek po stronie Spółki. Do końca miesiąca planujemy podpisać umowę użyczenia, jak i umowę współpracy pomiędzy spółką a UZ. Po podpisaniu umowy będziemy już oczekiwać na kontrolę końcową Projektu i jego rozliczenie.

Ważnym zadaniem jest również realizacja Projektu „Przygotowanie infrastruktury UZ pod potrzeby nowych kierunków kształcenia”. Projekt musimy zakończyć do końca br. To duże wyzwanie. Podobnie jest z projektem dotyczącym wyposażenia Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki w specjalistyczny sprzęt i aparaturę. Czasu mamy bardzo mało, pracy bardzo dużo. Należy podkreślić, że bez współpracy z zainteresowanymi wydziałami nie damy rady zrealizować i rozliczyć wskazanych projektów.

Jednym z przyjemniejszych zadań są przygotowania do inauguracji nowego roku akademickiego. Pierwszy raz mam okazję uczestniczyć w samych przygotowaniach. Towarzyszy temu dużo emocji i strachu by wszystko wypadło bardzo dobrze.

„I jeszcze na koniec naszej rozmowy - można powiedzieć, że spełniła Pani amerykański model kariery. Od samego początku w jednej firmie - zaczynała Pani w sekretariacie, a kończy na najwyższym administracyjnym stanowisku na uniwersytecie. Było trudno?”

Przez prawie 20 lat pracy na naszej uczelni (WSI, PZ, UZ) zdobyłam spore doświadczenie. To był fantastyczny czas. Praca na różnych stanowiskach pozwoliła mi poznać uczelnię z różnych stron. Zapoznać się z jej problemami i zasadami funkcjonowania. Pozwoliło mi to zrozumieć Uczelnię. Miałam też niebywałe szczęście spotkać na swojej drodze wspaniałych ludzi, zarówno wśród pracowników administracji, jak i nauczycieli akademickich. Miałam też szczęście do szefów! Pozwalali mi na dużą samodzielność. Nie ograniczali. Uczyli. Doceniali. Nie wyobrażam sobie pracy w innym miejscu niż Uniwersytet Zielonogórski.

Pyta Pani czy było trudno? Zawsze zdarzają się trudniejsze dni, chwile zwątpienia. Na co dzień stosuję dewizę: jeżeli życie przynosi ci cytryny, zrób z nich lemoniadę. Nie ma sytuacji bez wyjścia, i nawet gdy czasami jest trudno, to tylko po to, by za jakiś czas mogło być łatwiej.

„W takim razie życzę powodzenia i dziękuję za rozmowę.”

PROFESOROWIE 2015

Od stycznia do sierpnia 2015 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Bronisław Komorowski nadał tytuły profesorskie 12 pracownikom naukowym Uniwersytetu Zielonogórskiego. W tym numerze Miesięcznika prezentujemy sylwetki aż 9 profesorów, troje już przedstawiliśmy naszym czytelnikom w poprzednich numerach (Numer: 03'2015 – prof. dr hab. Dariusz Dolański; Numer: 04'2015 - prof. dr hab. inż. Elżbieta Krasicka-Cydzik i prof. dr hab. Małgorzata Mikołajczak). Wszystkim serdecznie gratulujemy!

Redakcja

PROFESOR GRZEGORZ BENYSEK

16 czerwca 2015 r. postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego, dr hab. inż. Grzegorz Benysek z Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki otrzymał tytuł naukowy profesora nauk technicznych.

Prof. dr hab. inż. Grzegorz Benysek ukończył studia w 1994 r. na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze. Dziś jego badania naukowe

koncentrują się głównie na zagadnieniach związanych z wykorzystaniem układów energoelektronicznych w systemie elektroenergetycznym, jak i na eliminacji negatywnego oddziaływania odbiorników nieliniowych i rozproszonych źródeł energii na sieć elektroenergetyczną.

Profesor G. Benysek jest laureatem wielu nagród i odznaczeń, m.in. Innowacyjna Osobowość Roku 2015 (ostatnie wyróżnienie przyznane przez Krajową Izbę Gospodarczą), Srebrny Krzyż Zasługi, Odznaka Honorowa za Zasługi dla Województwa Lubuskiego. Profesor jest członkiem Rady Naukowej Centrum Strategii Energetycznych działającego przy Instytucie Badań nad Gospodarką Rynkową, Komisji Nauk Elektrycznych Polskiej Akademii Nauk oddział w Po-

znaniu oraz Polskiego Komitetu Normalizacyjnego. Jest też ekspertem Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji, Zachodniej Izby Przemysłowo Handlowej, ENERGA SA, PAP, ATENDE, AT Kearney i wielu innych w zakresie energetyki i efektywności energetycznej. Należy również do zespołu roboczego ds. konsultacyjnych związanych z projektem *Zintegrowany system bezemisijnego transportu publicznego w Lubuskim Trójmieście*. Jest recenzentem dla IEEE, ELSEVIER oraz SPRINGER London. Jest dyrektorem Instytutu Inżynierii Elektrycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Profesor Grzegorz Benysek działa na rzecz budowy społeczeństwa świadomego energetycznie, wdrażania innowacyjnych rozwiązań do przestrzeni gospodarczej, intensyfikacji wykorzystania odnawialnych źródeł energii i rozwiązań proefektywnościowych w przemyśle energetycznym jak i ruchu kołowym. Jest pomysłodawcą i koordynatorem wielu projektów europejskich i krajowych realizowanych zarówno na Uniwersytecie Zielonogórskim jak i w ramach współpracy bezpośredniej z przedsiębiorstwami, m.in. w ramach programów PHARE, INTERREG, LRPO, ISE, GEKON, PBS, Bank Światowy. Jest również pomysłodawcą i osobą odpowiedzialną za realizację projektów: SMART Toruń (budżet B+R+W 81,6 mln. zł), Lokalne Obszary Bilansowania (budżet B+R+W 67,8 mln. zł) i wielu innych.

Profesor ma w swoim dorobku ponad 150 prac naukowych w tym kilku książek wydanych m.in. staraniem SPRINGER London oraz China Machine Press.

PROFESOR WIESŁAW HŁADKIEWICZ

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski, postanowieniem z dnia 28 lipca 2015 roku nadał dr. hab. Wiesławowi Hładkiewiczowi z Instytutu Politologii Wydziału Humanistycznego tytuł profesora nauk społecznych.

Prof. Wiesław Hładkiewicz w latach 1969-1973 studiował na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu uzyskując tytuł magistra historii. Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie historii nadała mu Rada Naukowa Instytutu Historii UAM w Poznaniu, w 1977 r. na podstawie dysertacji doktorskiej pt. *Położenie społeczno-polityczne Polaków w zachodnich strefach okupacyjnych Niemiec 1945-1949*, a stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie nauk o polityce uzyskał uchwałą Rady Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Wrocławskiego w 1996 r., na podstawie rozprawy habilitacyjnej *Polska elita polityczna w Londynie 1945-1972*.

Prof. Wiesław Hładkiewicz pracę naukową rozpoczął w 1973 r. w Zakładzie Badań nad Polonią Zagraniczną Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu na stanowisku asystenta stażysty, następnie w latach 1974-1994 pracował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze, najpierw na stanowisku asystenta, a po uzyskaniu stopnia doktora - na stanowisku adiunkta. W latach 1981-1983 i 1990-1993 był prodziekanem Wydziału Humanistycznego WSP w Zielonej

Górze ds. studenckich i dydaktycznych. W latach 1994-2002 pracował na stanowisku adiunkta w Politechnice Zielonogórskiej, a po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego na stanowisku adiunkta z habilitacją. W 2009 r. został zatrudniony na Uniwersytecie Zielonogórskim w Instytucie Politologii na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Od roku 2003 kieruje Zakładem Teorii i Metodologii Badań Politologicznych.

Dorobek naukowy prof. Wiesława Hładkiewicza obejmuje pięć monografii, jedenaście redakcji prac zbiorowych oraz ponad dwieście publikacji w polskich i zagranicznych czasopiśmie i wydawnictwach naukowych. Część tekstów opublikowano w języku niemieckim i angielskim, co popularyzuje jego dorobek za granicą. Publikował m.in. wyniki swoich badań z zakresu nauki o polityce, wiedzy o państwie, zagadnienia elit politycznych w społeczeństwie, Zjednoczenia Polskiego w zachodnich strefach okupacyjnych Niemiec, organizacji młodzieżowych w RFN i stosunków polsko-niemieckich na pograniczu.

Zainteresowania naukowo-badawcze prof. Wiesława Hładkiewicza obejmują politologię i współczesną historię, a szczególnie: najnowszą historię Niemiec, relacje polsko-niemieckie, elity polskiej emigracji politycznej w Niemczech i Wielkiej Brytanii oraz teorii i metodologii badań politologicznych.

Prof. Wiesław Hładkiewicz aktywnie uczestniczył w siedemdziesięciu prestiżowych krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych wygłaszając referaty. Pojeźdźmował wiele inicjatyw w dziedzinie popularyzacji nauki. Współpracuje z ośrodkami naukowymi z Wielkiej Brytanii, Francji i Niemiec.

W okresie swojej czterdziestoletniej działalności naukowej, dydaktycznej, społecznej i politycznej został uhonorowany wieloma odznaczeniami i wyróżnieniami. Otrzymał m.in.: Nagrodę Towarzystwa Łączności z Polonią Zagraniczną (1975), Srebrny Krzyż Zasługi (1983), Medal za zasługi dla Miasta Zielonej Góry (1984), Odznakę za zasługi w rozwoju województwa zielonogórskiego (1985), Medal Lubuskiego Towarzystwa Kultury (1987), Medal Honorowy „Polonia Semper Fidelis” (2001). 15 lipca 2009 roku prof. Wiesław Hładkiewicz za całokształt swej pracy naukowej i dydaktycznej otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Danuta Nowak

PROFESOR STANISŁAW LABER

31 lipca 2015 r. na wniosek Rady Wydziału Mechanicznego Politechniki Wrocławskiej Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski, wręczył dr. hab. inż. Stanisławowi Laberowi z Wydziału Mechanicznego, nominację na profesora nauk technicznych.

Prof. S. Laber całe swoje zawodowe życie i pracę naukową związał z zielonogórską uczelnią. Najpierw z Wyższą Szkołą Inżynierską, potem z Politechniką Zielonogórską, a następnie z Uniwersytetem Zielonogórskim. Od początku

swej zawodowej drogi do dzisiaj jest pracownikiem Wydziału Mechanicznego UZ.

Prof. Stanisław Laber urodził się 1 stycznia 1941 r. w Krompolowie (obecnie dzielnica Zawiercia). W 1965 r. ukończył wyższe studia na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Częstochowskiej ze specjalnością obróbka skrawaniem i obrabiarki. Po ukończeniu studiów, jako stypendysta Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Kuratorium Okręgu Szkolnego w Zielonej Górze, podjął pracę w nowo powstałej tu Wyższej Szkole Inżynierskiej.

Od początku pracy w WSI, prof. S. Laber zajął się badaniami, które można podzielić na trzy zasadnicze grupy: badania w zakresie optymalizacji technologii obróbki wykańczającej elementów maszyn; badania stanu warstwy wierzchniej elementów maszyn po procesach obróbki wykańczającej, badania właściwości użytkowych elementów maszyn (właściwości tribologiczne, odporność na zatarcie, wytrzymałość kontaktowo-zmęczeniowa) w funkcji ich stanu warstwy wierzchniej. Te zagadnienia stanowią jedną logiczną całość i prowadzą do optymalizacji właściwości użytkowych eksploatacyjnej warstwy wierzchniej części maszyn i urządzeń.

W 1973 r. na podstawie pracy doktorskiej pt. Badania wpływu kulkowania udarowego na niektóre własności warstwy wierzchniej żeliwa Żł 25+Cu Rada Wydziału Mechaniczno-Technologicznego Politechniki Gdańskiej nadała S. Laberowi stopień naukowy doktora nauk technicznych. Praca została wyróżniona i nagrodzona przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki nagrodą III stopnia.

18 grudnia 1987 r. uchwałą Rady Wydziału Maszyn Górniczych i Hutniczych Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie budowy i eksploatacji maszyn, technologii maszyn. W 1989 r. za pracę habilitacyjną pt. *Analiza współzależności pomiędzy stanem warstwy wierzchniej a właściwościami użytkowymi żeliwnych elementów maszyn obrabianych nagniataniem*, otrzymał nagrodę Ministra Edukacji.

Na Wydziale Mechanicznym zielonogórskiej uczelni stworzył szkołę naukową konstituowania warstwy wierzchniej obróbki nagniataniem żeliw oraz modyfikowania warunków pracy węzłów tarcia dodatkami do środków smarowych. Organizował i współorganizował kilka laboratoriów na tym Wydziale.

Jego dorobek naukowy obejmuje blisko 200 prac i publikacji zaprezentowanych w czasopismach naukowych i materiałach konferencyjnych. Współpracował i współpracuje z zagranicznymi ośrodkami naukowymi, zwłaszcza na Białorusi i w Rosji.

Prof. S. Laber pełnił wiele funkcji kierowniczych na Wydziale, od kierownika pracowni po dyrektora Instytutu i pełnomocnika rektora. Był również członkiem Senatu w latach 1974-1981 oraz 1996-1999.

Od 1998 r. jest opiekunem Kota Naukowego Eksploatacja Maszyn. Wielokrotnie organizował obozy naukowe dla studentów.

Za działalność naukowo-badawczą kilkakrotnie był nagradzany nagrodą Rektora. Od 1973 r. bierze czynny udział w pracach Sekcji Podstaw Eksploatacji Komitetu Budowy Maszyn PAN. Od 1975 r. jest członkiem Oddziału Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej Instytutu Podstawowych Problemów Techniki PAN, od 1980 r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa Tribologicznego.

W 1986 r. za całokształt działalności został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, a za działalność związkową otrzymał Złotą Odznakę Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Poza zawodowe zainteresowania prof. S. Labera to: sport, filatelistyka, sadownictwo. Małżonka, dr inż. Alicja Laber, jest pracownikiem naukowym Uniwersytetu Zielonogórskiego, syn Sławomir jest lekarzem medycyny o specjalności ginekologiczno-położniczej. Córka Agnieszka jest studentką studiów doktoranckich na Wojskowej Akademii Technicznej.

PROFESOR WIESŁAW LEOŃSKI

11 czerwca br. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Bronisław Komorowski nadał tytuł naukowy profesora nauk fizycznych dr. hab. Wiesławowi Leońskiemu z Wydziału Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Zainteresowania naukowe prof. Wiesława Leońskiego związane są głównie z optyką kwantową, kwantową teorią informacji oraz zagadnieniami chaosu kwantowego i leżą one w głównym nurcie badań prowadzonych obecnie w światowych laboratoriach. We wszystkich wspomnianych tu działach fizyki światło jest opisane jako strumień cząstek - fotonów, które mogą zachowywać się w sposób zupełnie odmienny od tego, co podpowiada nam intuicja bazująca na tym, czego doświadczamy każdego dnia. Badanie takich dziwnych i pozornie nienaturalnych zachowań światła umożliwi nam poznanie najbardziej podstawowych praw opisujących świat kwantowy, związanych z fundamentami jego pojmowania. Z drugiej strony, badania te niosą nadzieję na wykorzystanie ich w praktyce. Dotyczą one między innymi tzw. efektu splątania kwantowego, który umożliwił stworzenie podstaw teoretycznych pozwalających na budowę działających komputerów kwantowych. Takie komputery pozwolą w przyszłości na rozwiązanie problemów niedostępnych dla obecnie produkowanych maszyn obliczeniowych. Warto wspomnieć, że już w tej chwili zbudowano układy fizyczne, które są co prawda jeszcze bardzo prymitywnymi, ale już realnie działającymi komputerami kwantowymi. Splątanie związane jest też z niezwykle ciekawymi zagadnieniami teleportacji kwantowej, dzięki której możemy teleportować stan cząstki kwantowej, np. fotonu, z jednego miejsca w drugie. Efekt splątania kwantowego odgrywa również istotną rolę w zagadnieniach kryptografii kwantowej. Dzięki tej ostatniej uzyskaliśmy możliwość przesyłania zaszyfrowanych informacji metodami zapewniającymi niespotykane do tej pory bezpieczeństwo. Co ciekawe, z drugiej strony, wspomniane wyżej komputery kwantowe pozwolą na łamanie stosowanych obecnie klasycznych szyfrów, stosowanych np. przy przesyłaniu przez Internet danych bankowych.

Wiesław Leoński studia magisterskie ukończył na Wydziale Fizyki i Matematyki (później Wydział Fizyki) Uni-

wersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, gdzie uzyskał stopień naukowy doktora oraz doktora habilitowanego nauk fizycznych. W latach 1984-2009 pracował na Wydziale Fizyki UAM w Zakładzie Optyki Nieliniowej kierowanym przez profesora Stanisława Kielicha, a następnie profesora Ryszarda Tanasia. W roku 2009 został zatrudniony w Instytucie Fizyki Uniwersytetu Zielonogórskiego na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Kieruje tam, założonym z jego inicjatywy, Zakładem Optyki i Inżynierii Kwantowej.

Prof. W. Leoński jest autorem oraz współautorem ponad 230 doniesień naukowych, w tym ok. 100 artykułów w czasopismach o cyrkulacji międzynarodowej i rozdziałów w anglojęzycznych monografiach naukowych (73 prace indeksowane w bazie Web of Science, tzw. indeks Hirscha wg tej bazy wynosi 17) oraz komunikatów na konferencjach międzynarodowych. Współautorami jego prac są badacze nie tylko z Polski, ale też z Czech, Australii, Japonii, Chin oraz Wielkiej Brytanii. Jest również edytorem monografii *Physics and applications I: Quantum optics* wydanej przez Oficynę Wydawniczą UZ. Prof. Leoński jest recenzentem takich czasopism jak: Physical Review Letters, Physical Review, New Journal of Physics, Optics Communications, International Journal of Quantum Information, Physica A oraz D, Journal of Physics B oraz D i in.

Odbył staże naukowe na Uniwersytecie w Oksfordzie i w Imperial College of Science and Technology w Londynie oraz w Międzynarodowym Centrum Fizyki Teoretycznej w Trieście. Odbił wielokrotne wizyty o charakterze naukowym w Joint Laboratory of Optics of Palacky University and Academy of Sciences of Czech Republic w Ołomuńcu. Jeśli idzie o te ostatnie, to prof. Leoński jest inicjatorem stale rozwijanej, niezwykle owocnej współpracy naukowej pomiędzy tamtą jednostką badawczą a Instytutem Fizyki UZ.

Prof. Leoński należy do American Physical Society, Optical Society of America, Polskiego Towarzystwa Fizycznego oraz Oxford University Society.

PROFESOR ANDRZEJ MAŁKIEWICZ

28 lipca 2015 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Bronisław Komorowski nadał dr. hab. Andrzejowi Małkiewiczowi z Instytutu Politologii Wydziału Humanistycznego tytuł profesora nauk społecznych.

Prof. Andrzej Małkiewicz urodził się w 1950 r. we Wrocławiu. Studia wyższe odbył w latach 1968-1973 na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego i uzyskał stopień magistra historii. Doktorem nauk humanistycznych został w 1982 r. na podstawie rozprawy pt.: *Kształtowanie koncepcji politycznych PPR wobec Śląska*. Stopień doktora habilitowanego nadała mu w 1992 r. Rada Naukowa Instytutu Historii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt.: *Karol Marks o przedkapitalistycznych stosunkach produkcji*.

Pracuje zawodowo od 43 lat: w latach 1972-1973 r. w Bibliotece im. Ossolińskich we Wrocławiu; od 1973 r. do 1982 r. w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego, najpierw w Zakładzie Historii Śląska, a następnie od 1976 r. w Zakładzie Historii PRL; od 1982 r. do 1984 r. był zatrudniony w Śląskim Instytucie Naukowym w Katowicach; od 1984 r. do 1999 r. w Politechnice Wrocławskiej, w Instytucie Nauk Ekonomiczno-Społecznych, a od października 1999 r. - w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze (dziś Uniwersytecie Zielonogórskim) w Instytucie Politologii. Od 1 września 2002 r. pełni funkcję kierownika Zakładu Systemów Politycznych (od 1 grudnia 2012 r. jest to Zakład Systemów Politycznych i Komunikacji Politycznej).

Profesor Małkiewicz opublikował 13 książek (w tym 5 samodzielnych, 8 współautorskich), redagował 4 książki zbiorowe. Opublikował 76 artykułów naukowych i liczne artykuły publicystyczne. Wykonywał też ekspertyzy dla Urzędu Miejskiego we Wrocławiu oraz dla partii politycznych. Brał udział w kilku polskich i międzynarodowych zespołach badawczych, uczestniczy w nich również obecnie. Jego książki i artykuły cytowane są w wielu publikacjach w Polsce i w Czechach, zwłaszcza dotyczących polskiej transformacji oraz przemian politycznych w Czechosłowacji, Czechach i Słowacji.

Główne kierunki działalności naukowej dotyczyły zagadnień systemów politycznych, zarówno budowania demokracji, jak i jej demontowania, a także funkcjonowania systemów niedemokratycznych i oporu społecznego przeciw ich istnieniu, powiązań między polityką i gospodarką, patologii występujących w życiu politycznym i gospodarczym, wyborów parlamentarnych oraz narzędzi służących ich badaniu.

Dorobek prof. A. Małkiewicza o podstawowym znaczeniu stanowią badania dotyczące zagrożeń i destrukcji demokracji, co pokazano zwłaszcza na przykładzie międzywojennej Czechosłowacji. Książka *Samobójstwo demokracji. Czechosłowacja w okresie II Republiki 1938-1939*, Wrocław - Zielona Góra 2013, była podstawą przyznania profesury. Autor wskazał na mechanizmy wewnętrzne i międzynarodowe, które doprowadziły do zniszczenia systemu demokratycznego w tym państwie, a w dalszej konsekwencji do jego upadku. Choć są to badania teoretyczne i odnoszące się do czasów minionych i nieistniejącego już państwa, to mogą mieć istotne znaczenie dla dzisiejszej praktyki politycznej, bowiem i dziś występuje wiele zjawisk o podobnym charakterze, a uświadamianie politykom i społeczeństwu występujących w przeszłości i obecnie zagrożeń to ważne zagadnienie. Badania te są oryginalne w nauce polskiej - niewiele jest podobnych rozważań dotyczących innych państw, a niemal zupełnie brak ich w odniesieniu do przypadku Czechosłowacji. Są też oryginalne w stosunku do nauki w Czechach i Słowacji, gdzie wprawdzie zagadnienia te są szeroko analizowane, ale w ujęciu typowo historycznym, faktograficznym, a nie zajęto się nimi w wymiarze przemian systemu politycznego.

Profesor Małkiewicz obecnie podjął badania nad związkami religii i polityki, kończy przygotowanie książki o islamie i chrześcijaństwie, ich wzajemnych relacjach i wpływie na politykę w różnych krajach.

PROFESOR ROBERTO P. MIGNANI

3 sierpnia br. dr hab. Roberto P. Mignani z Instytutu Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego, odebrał tytuł profesora nauk fizycznych.

Prof. R. Mignani z Instytutem Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego jest związany od 2011 r. W tym okresie opublikował 38 prac w wysoko punktowanych czasopiśmie. Były one cytowane 445 razy. W maju br. NASA doniosła o publikacji o zaskakującym zachowaniu magnetara odkrytego w 2013 r. o nazwie SGR 1745-2900, który najprawdopodobniej obiega monstrialną czarną dziurę znajdującą się w centrum naszej Galaktyki. Współautorem tej publikacji jest właśnie prof. Roberto Mignani.

Roberto P. Mignani urodził się 3 sierpnia 1964 r. w Mediolanie, we Włoszech. W 1983 r. po ukończeniu szkoły średniej zdecydował się studiować fizykę na Uniwersytecie w Mediolanie. Jako specjalizację wybrał astrofizykę. Większość egzaminów na studiach zdawał osiągając doskonałe rezultaty. Już wtedy pracował jako nauczyciel fizyki i matematyki, zarówno w szkole średniej, jak i na uczelni. Pomogło mu to nabrać pewności i doświadczenia w nauczaniu na różnych poziomach.

W 1990 r. obronił pracę dyplomową, która dotyczyła analizy obserwacji pulsara Krab i gwiazdy Wackerling 2134, drugiego składnika 60-sekundowego układu podwójnego pulsara rentgenowskiego 1E 1024.0-5372. Dane do pracy zebrał szybkim fotometrem na 3,5-metrowym teleskopie NTT w Europejskim Obserwatorium Południowym.

W kwietniu 1991 r. przeszedł ścisłą selekcję w trakcie naboru kandydatów na studia doktoranckie z astronomii na Uniwersytecie w Mediolanie. W tamtym czasie na uczelni było dostępnych zaledwie 15 wakatów doktoranckich. Jego promotorem był profesor Giovanni F. Bignami. Na pracę doktorską złożyły się redukcja i analiza danych obserwacyjnych pojedynczych gwiazd neutronowych oraz galaktycznych rentgenowskich układów podwójnych, na podstawie danych zebranych za pomocą kosmicznego teleskopu Hubble’a (HST). Stopień naukowy doktora astronomii otrzymał w styczniu 1995 r.

W październiku 1996 r. Roberto Mignani przeniósł się do grupy ROSAT w Max Planck Institut für Extraterrestrische Physik (MPE) w Garching i zajmował się kwestią kalibracji kamery EPIC zainstalowanej na satelicie XMM-Newton. Uczestniczył również w międzynarodowych projektach NASA/ESA mających na celu znalezienie nowych gwiazd przewodnich dla teleskopu Hubble, oraz teleskopów Gemini i XMM-Newton. **W maju 2000 r. przeniósł się do ESO** (Europejskiego Obserwatorium Południowego, którego główna siedziba znajduje się w Garching niedaleko Monachium). W tym okresie prowadził badania ruchu i galaktycznej orbity kilku podwójnych źródeł promieniowania rentgenowskiego oraz mikro-kwazara XTE J1118 + 480. Udało mu się znaleźć pierwszy dowód istnienia szybko poruszającej się czarnej dziury w halo naszej Galaktyki (praca opublikowana w Na-

ture w 2001 r. - 102 cytowania). W styczniu 2006 r. objął stanowisko starszego astronoma w Mullard Space Science Laboratory (University College w Londynie), a w 2013 r. przeszedł do Istituto di Astrofisica Spaziale e Fisica Cosmica w Mediolanie.

Prof. R. Mignani jest autorem 185 prac naukowych, które były cytowane 3 875 razy, a jego index Hirscha wynosi 34.

PROFESOR ANDRZEJ OBUCHOWICZ

16 czerwca 2015 r. postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego, dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz z Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki otrzymał tytuł naukowy profesora nauk technicznych.

Prof. dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz jest zielonogórzaninem (ur. 1963), absolwentem Szkoły Podstawowej nr 15 i Liceum Ogólnokształcącego nr 1 w Zielonej Górze. Jest wychowankiem Klubu Młodych Matematyków „Pitagoras” prowadzonego przez wiele lat przez dr. Mieczysława Trąda. W roku 1987 ukończył kierunek *fizyka stosowana* na Wydziale Podstawowych Problemów Techniki Politechniki Wrocławskiej, stopień naukowy doktora fizyki uzyskał w roku 1992 w Instytucie Fizyki Politechniki Wrocławskiej, stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie automatyki i robotyki – optymalizacja globalna i diagnostyka techniczna – otrzymał na Wydziale Elektroniki Politechniki Wrocławskiej w roku 2004.

Prof. Andrzej Obuchowicz jest zatrudniony na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego (wcześniej Politechniki Zielonogórskiej i WSI) od roku 1992. W latach 2005-2008 był prodziekanem ds. rozwoju tegoż wydziału. W latach 2005-2012 był kierownikiem studiów doktoranckich w dyscyplinach: informatyka, elektrotechnika oraz automatyka i robotyka. W latach 2005-2008 był członkiem Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych. Jest sekretarzem Lubuskiego Towarzystwa Naukowego (od 1994 r.), członkiem IEEE Computer Science Society (od 2008), Komitetu Automatyki i Informatyki (wcześniej Cybernetyki Technicznej) PAN oddział w Poznaniu (od 2007). Aktualnie od roku 2012 pełni funkcję dziekana Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ.

Zainteresowania badawcze prof. Andrzeja Obuchowicza lokalizują się na pograniczu automatyki i informatyki. Badania naukowe koncentrują się wokół metaheurystycznych metod przeszukiwań przestrzeni rozwiązań, zagadnień optymalizacji globalnej i adaptacji, obliczeń ewolucyjnych, sztucznych sieci neuronowych, technik rozpoznawania obrazów oraz ich zastosowań w diagnostyce medycznej i technicznej. Szczególną uwagę poświęcał zagadnieniom wpływu stosowanych metod mutacji w stochastycznych algorytmach optymalizacji globalnej na ich efektywność lokalizacji ekstremum i eksploracji dotychczas nie sprawdzanych obszarów przestrzeni przeszukiwań. W ostatnich latach badań, wraz z zespołem, możliwości budowy auto-

matycznego systemu diagnostycznego nowotworu piersi bazując na obrazach mikroskopowych materiału pozyskanego za pomocą bezaspiracyjnej biopsji cienkoigłowej. Jest autorem lub współautorem ponad 120 prac naukowych, w tym 3 monografii, 35 artykułów w czasopiśmie (19 na liście filadelfijskiej), ponad 25 rozdziałów w wydawnictwach zwartych. Był wykonawcą lub kierował licznymi pracami w ramach grantów finansowanych przez Unię Europejską, NCN i KBN. Był promotorem trzech zakończonych przewodów doktorskich, w tym dwóch z wyróżnieniem, recenzentem w licznych przewodach habilitacyjnych i doktorskich z dyscyplin informatyka, automatyka i robotyka, a także elektrotechnika.

Prof. Andrzej Obuchowicz jest silnie zaangażowany w proces dydaktyczny na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ. W latach 2005-2012 był opiekunem merytorycznym kierunku *informatyka*. Kierunek ten uzyskał akredytację z wyróżnieniem Państwowej Komisji Akredytacyjnej, jako jeden z 7 wydziałów w Polsce na około 130 prowadzących ten kierunek. Był promotorem ponad 130 prac magisterskich i inżynierskich na kierunkach *informatyka, automatyka i robotyka, elektrotechnika, oraz inżynieria biomedyczna*. Jest wykładowcą z zakresu m.in. algorytmów i struktur danych, teoretycznych podstaw informatyki, metod sztucznej inteligencji, metod numerycznych, metod optymalizacji, zaawansowanych technik adaptacji i optymalizacji.

Prywatnie, jego małżeństwo z żoną Beatą trwa od 28 lat, mają troje dzieci: Marię, Adama i Tomasza.

PROFESOR TOMASZ SKURA

28 lipca br. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski podpisał nominację profesorską naszemu Koledze, pracownikowi Instytutu Filozofii UZ – dr. hab. Tomaszowi Skurze.

Prof. dr hab. Tomasz Skura urodził się 8 marca 1957 r. w Ostrowcu Świętokrzyskim. Studiował filozofię na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Poznał również podstawy matematyki na Uniwersytecie Jagiellońskim. W rezultacie wybrał logikę jako swoją specjalizację. Promotorem zarówno jego pracy magisterskiej, jak i pracy doktorskiej był Ludwik Borkowski, logik słynnej Szkoły Lwowsko-Warszawskiej. T. Skura kontynuuje tę wielką tradycję. Zafascynowało go zwłaszcza pojęcie aksjomatycznego systemu odrzucania, wprowadzone przez Jana Łukasiewicza, jednego z twórców Szkoły Lwowsko-Warszawskiej. Jak wiadomo, system aksjomatyczny przedstawia nieskończony zbiór praw danej dziedziny w sposób prosty (jako twierdzenia wyprowadzone z aksjomatów za pomocą reguł wnioskowania). Łukasiewicz, zainspirowany dziełami Arystotelesa, zaproponował opisywanie zbioru hipotez, które nie są prawami, również za pomocą systemu aksjomatycznego. Jego aksjomatami (tzw. aksjomatami odrzuconymi) są fałszywe logiczne, a regułami są reguły odrzucania prowadzące od fałszu do fałszu. W rezultacie, wszystkie fałszywe hipotezy mogą być wygenerowane z aksjomatów odrzuconych za

pomocą reguł odrzucania. Otrzymujemy symetryczny opis. Aby nie wchodzić w bardziej szczegółowe, ale i bardzo naukowe rozważania, zauważę tylko, że prawa generowane są z aksjomatów za pomocą reguł wnioskowania, a nie-prawa generowane są z aksjomatów odrzuconych za pomocą reguł odrzucania. Oczywiście, od strony formalnej wystarczy pojęcie dowodu. Mamy więc interesujące formalne pojęcie z uzasadnieniem filozoficznym.

W latach 50. XX wieku to pojęcie cieszyło się pewnym zainteresowaniem. Światowej sławy logicy, jak G. Kreisel, H. Putnam, D. Scott, pracowali nad takimi systemami odrzucania dla logiki intuicjonistycznej, która jest bardzo ważną logiką nie-klasyczną i uzyskali bardzo ważne wyniki. Z drugiej strony, w Polsce w latach 70., Jerzy Śtupecki (który był uczniem Łukasiewicza) oraz jego uczniowie w Opolu, rozwijali badania takich systemów dla konkretnych logik oraz ogólną teorię odrzucania (G. Bryll, U. Wybraniec-Skardowska).

Równolegle pojawiły się potężne metody algebraiczne i semantyczne (A. Tarski, S. Kripke), które zdominowały metodologię badań systemów logicznych. (Oprócz klasycznej logiki 0-1, istnieje nieskończenie wiele logik nieklasycznych.) W rezultacie metoda systemów odrzucania zaczęła stawać się metodą archaiczną i coraz bardziej zapomnianą.

Osiągnięciem prof. T. Skury jest pokazanie potencjału tej metody i jej interesujących nowych zastosowań.

Po pierwsze, wypracował on techniki formalne, które umożliwiają znalezienie systemu odrzucania dla danej logiki, a trzeba dodać, że jest to zazwyczaj trudny problem matematyczny. Znalazł takie systemy dla wielu logik nie-klasycznych, w szczególności proste systemy dla logiki intuicjonistycznej oraz logiki modalnej S4, rozwiązując w ten sposób pewne trudne problemy formalne.

Po drugie, wykazał, że systemy odrzucania dają efektywne procedury rozstrzygnięcia, które mogą być prostsze niż standardowe procedury. System aksjomatyczny nie daje efektywnej procedury rozstrzygnięcia. Pozwala jedynie generować dowody. Nie wiemy jak długo trzeba czekać aż dowód danego prawa (czy nie-prawa) się pojawi. Jednak jeśli zastosuje się odpowiednie postacie normalne, to możliwa jest procedura rozstrzygnięcia, która konstruuje albo dowód, albo odrzucenie.

Po trzecie, porównał standardowe semantyczne systemy, czyli modele (w których odrzuca się hipotezę przez znalezienie świata możliwego, w którym jest ona fałszywa) z systemami odrzucania.

Okazało się, że istnieją logiki, których nie można scharakteryzować żadną klasą skończonych modeli, ale można opisać prostym skończonym systemem odrzucania.

Po czwarte, wypracował ogólną teorię odrzucania, która wykorzystuje pojęcie konsekwencji wielo-wnioskowej (multiple-conclusion logic).

Po piąte, zastosował system odrzucania do logiki para-konsystentnej. Jest to logika tolerująca sprzeczne dane (ale nie prowadząca do przepelnienia systemu).

Profesor Skura publikuje swoje wyniki w języku angielskim w prestiżowych czasopiśmie logicznych, takich jak: “Journal of Logic and Computation”, “Notre Dame Journal of Formal Logic”, “Journal of Philosophical Logic”, “Logica Universalis”, “Studia Logica”, “Journal of Applied Non-Classical Logics”, “Logic and Logical Philosophy”, “Reports on Mathematical Logic”.

Ukoronowaniem jego twórczości jest rozdział w słynnym *Handbook of Philosophical Logic*, volume 16.

Prof. T. Skura uczestniczył także aktywnie w wielu ważnych konferencjach zagranicznych, np. w Berlinie, Helsinkach, Uppsali, Florencji, Lizbonie, Rio de Janeiro. Jest stypendystą Fundacji Kościuszkowskiej w USA oraz (wielokrotnie) Fundacji Humboldta w Niemczech. W życiu prywatnym lubi wędrować z żoną Grażyną po (zielonych) górach. Wspierają się we wszystkim.

Lilianna Kiejzik

PROFESOR MARCIN WITCZAK

17 lipca 2015 r. postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego, dr hab. Marcin Witczak z Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki otrzymał tytuł naukowy profesora nauk technicznych.

Prof. dr hab. Marcin Witczak urodził się w Zielonej Górze w 1973 r. Po zdaniu matury w Technikum Elektronicznym w Zielonej Górze studiował na Politechnice Zielonogórskiej. W 1998 r. ukończył studia na kierunku elektrotechnika na Wydziale Elektrycznym. W 2002 r. w Instytucie Cybernetyki Technicznej Politechniki Wrocławskiej uzyskał stopień doktora w zakresie automatyki i robotyki (z wyróżnieniem). W 2007 r. na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego otrzymał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie elektrotechniki – diagnostyka procesów przemysłowych. Jego monografia habilitacyjna została wyróżniona Nagrodą Premiera RP. W 2013 r. pełnił szaczącą funkcję profesora

wizytującego w Université de Lorraine (Nancy, Francja).

Od 1998 r. prof. Marcin Witczak jest zatrudniony na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego (wcześniej Politechniki Zielonogórskiej). Od 2012 r. jest kierownikiem studiów doktorskich w dyscyplinach informatyka, elektrotechnika oraz automatyka i robotyka. Jest również kierownikiem Zakładu Systemów Informatycznych i Obliczeń Inteligentnych.

Od 2004 r. jest członkiem Lubuskiego Towarzystwa Naukowego, a od 2007 r. członkiem Komitetu Automatyki i Informatyki (wcześniej Cybernetyki Technicznej) PAN, oddział w Poznaniu. Od 2010 r. jest również członkiem IEEE.

Zainteresowania badawcze prof. Marcina Witczaka koncentrują się wokół automatyki ukierunkowanej na diagnostykę procesów i sterowanie tolerujące uszkodzenia. W ostatnich latach, wraz z zespołem, opracował szereg nowatorskich rozwiązań umożliwiających realizację powyższych zadań dla nieliniowych systemów dynamicznych.

Prof. M. Witczak jest autorem lub współautorem ponad 150 prac naukowych, w tym 4 monografii, 24 artykułów w czasopiśmie z prestiżowej listy filadelfijskiej. Był wykonawcą lub kierował licznymi pracami w ramach grantów finansowanych przez Unię Europejską, Narodowe Centrum Nauki i Komitet Badań Naukowych. Był promotorem dwóch zakończonych przewodów doktorskich, w tym jeden z wyróżnieniem, recenzentem w przewodach habilitacyjnych i doktorskich z dyscyplin informatyka oraz automatyka i robotyka. Był promotorem ponad 80 prac magisterskich i inżynierskich na kierunkach informatyka, automatyka i robotyka oraz elektrotechnika. Jest wykładowcą z zakresu m.in. diagnostyki technicznej i sterowania tolerującego uszkodzenia, metod sztucznej inteligencji w automatyce, jak również systemów SCADA.

Serdecznie gratulujemy nominacji.

NOWE HABILITACJE

DR HAB. JAROSŁAW BĄBKA

Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii

Na Wydziale Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu odbyło się kolokwium habilitacyjne dr. Jarosława Bąbki na podstawie książki *Zachowania kooperacyjne u młodzieży w okresie wczesnej adolescencji. Analiza porównawcza młodzieży pełnosprawnej i z różnymi ograniczeniami sprawności*. Zielona Góra 2012: Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego. Kolokwium zostało przyjęte jednomyślnie. Recenzentami w przewodzie habilitacyjnym byli: prof. UAM dr hab. Beata Jachimczak z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, dr hab. Ewa Jarosz z Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, prof. dr hab. Amadeusz Krause z Uniwersytetu Gdańskiego, prof. DSW dr hab. Małgorzata Sekułowicz z Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we Wrocławiu.

Dr hab. Jarosław Bąbka jest absolwentem pedagogiki w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze. Na początku pracy zawodowej był związany z Zakładem Dydaktyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze, Zakładem Pedagogiki Przedszkolnej, a następnie Zakładem Pedagogiki Specjalnej i Opiekuńczej Uniwersytetu Zielonogórskiego. Aktualnie jest zatrudniony w Katedrze Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej UZ.

Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki uzyskał w 1999 r. w Instytucie Badań Edukacyjnych w Warszawie, na podstawie rozprawy zatytułowanej: *Funkcje założone i rzeczywiste placówek realizujących założenia edukacji integracyjnej*. Pracę tę przygotował pod kierunkiem prof. dr. hab. Juliana Radziejewicza.

Dr. hab. Jarosław Bąbkę od samego początku pracy naukowej interesowała możliwość integracji wiedzy z pedagogiki i psychologii oraz pedagogiki specjalnej. Na jego zainteresowania naukowe duży wpływ miała praca w Ośrodku Rehabilitacyjno-Wychowawczym dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej w Zielonej Górze w charakterze pedagoga, gdzie pracował z dziećmi z niepełnosprawnością ruchową oraz intelektualną. W 1992 r. powierzono mu zadanie zorganizowania przedszkola integracyjnego przy Ośrodku Rehabilitacyjno-Wychowawczym dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej w Zielonej Górze, które było jedną z pierwszych takich placówek w regionie.

Jarosław Bąbka w kolejnych etapach rozwoju naukowego podejmował zagadnienia dotyczące edukacji osób z różnymi ograniczeniami sprawności, a także problemy ich relacji z pełnosprawnymi. W całym Jego dorobku można się doszukać idei ujmowania wychowanka z niepełnosprawnością w perspektywie powiązanych ze sobą faz rozwoju, zgodnie z ideą „dziecko w dorosłym” „dorosły w dziecku”. Dorobek naukowo-badawczy dotyczy trzech obszarów problemowych. Pierwszy dotyczy edukacji integracyjnej dzieci w przedszkolu oraz klasach początkowych szkoły podstawowej. Całościowe ujęcie problematyki edukacji integracyjnej jako swoistej interwencji w proces socjalizacji dzieci, stanowi monografia: Bąbka J. Edukacja

integracyjna dzieci niepełnosprawnych i pełnosprawnych. Założenia i rzeczywistość. Poznań 2001: Wydawnictwo Fundacji Humaniora. Drugi obszar dorobku naukowego dotyczy doświadczeń edukacyjnych młodzieży z niepełnosprawnością oraz ich znaczenia dla rozwoju psychospołecznego. Pokłosiem badawczych poszukiwań mieszczących się w tym obszarze problemowym są dwie prace zbiorowe: *Człowiek niepełnosprawny w różnych fazach życia*. Warszawa 2004: Wydawnictwo Akademickie „Żak” oraz *Człowiek i jego rodzina wobec utraty zdrowia i sprawności*. Lubin 2010: Uczelnia Zawodowa Zagłębia Miedziowego (współredakcja z A. Nowicką). Trzeci obszar odnosi się do problematyki zachowań kooperacyjnych młodzieży pełnosprawnej oraz z niepełnosprawnością. Rezultatem badań realizowanych w ramach grantu habilitacyjnego MNiSW (NN 106 175 937) jest monografia *Zachowania kooperacyjne niepełnosprawnych i pełnosprawnych adolescentów w sytuacjach zadaniowych*. Zielona Góra 2012: Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Dr hab. Jarosław Bąbka jest autorem 80 opracowań naukowych, w tym 23 artykułów naukowych i popularno-naukowych oraz 14 rozdziałów w języku obcym, uczestnikiem ponad 40 konferencji naukowych w Polsce i za granicą oraz współrealizatorem 5 międzynarodowych projektów badawczych i dydaktycznych. Ważnym aspektem w pracy pedagogicznej dr. hab. Jarosława Bąbki jest współpraca z instytucjami, tj. przedszkolami i szkołami, na rzecz społecznej integracji dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością.

Uzyskanie przez Pana Jarosława Bąbkę stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w zakresie pedagogiki specjalnej to również ogromny sukces Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, albowiem otwiera on szansę na uruchomienie dawno oczekiwanego kierunku studiów na naszym Uniwersytecie - pedagogiki specjalnej.

Serdecznie gratulujemy

Zespół Katedry Opieki,
Terapii i Profilaktyki Społecznej

NAGRODA PREZESA KRAJOWEJ IZBY GOSPODARCZEJ DLA PROF. GRZEGORZA BENYSKA

Podczas VI Kongresu Innowacyjnej Gospodarki prof. Grzegorzowi Benyskowi z Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki Uniwersytetu Zielonogórskiego przyznano Nagrodę Prezesa Krajowej Izby Gospodarczej w kategorii „Innowacyjna Osobowość”.

Nagrodę przyznało Jury w składzie:

Andrzej Arendarski, Prezes Krajowej Izby Gospodarczej,
Witold Bielecki, Rektor Akademii Leona Koźmińskiego,
Zbigniew Dworzecki, Szkoła Główna Handlowa,
Michał Kleiber, były Prezes Polskiej Akademii Nauk,

Bożena Lublińska-Kasprzak, Prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

Nagroda jest przyznawana osobom, których działalność koncentruje się na kreowaniu współpracy jednostek naukowych z przedsiębiorstwami w celu budowy przewagi konkurencyjnej.

Gratulujemy!

PROF. LESZEK JERZAK NOWYM PREZESEM PTZool.

W dniach 11-13 września 2015 r. odbył się XXI Zjazd Polskiego Towarzystwa Zoologicznego. Organizatorem był Wydział Nauk Biologicznych UZ. W czasie obrad wybrano nowego prezesa na kadencję 2015-2019. Został nim prof. dr hab. Leszek Jerzak, dziekan WNB UZ.

Polskie Towarzystwo Zoologiczne zostało założone w 1937 r. Jest najstarszym w Polsce towarzystwem naukowym zrzeszającym i integrującym zoologów reprezentujących różne dyscypliny naukowe. Towarzystwo jest stowarzyszeniem, którego podstawowymi zadaniami statutowymi jest integrowanie środowiska zoologów, rozwijanie i popularyzowanie nauk zoologicznych. Polskie Towarzystwo Zoologiczne działa poprzez oddziały terenowe (w różnych latach funkcjonowało od 6 do 12 oddziałów krajowych), dzieli się ponadto na 7 sekcji specjalistycznych (arachnologii, herpetologii, ichtiologii, ogrodów zoologicznych, ornitologii, protozoologii, teriologii). Co 4 lata organizuje ogólnopolskie konferencje naukowe i zjazdy polskich zoologów, niezależnie sekcje PTZool. organizują tematyczne konferencje naukowe. PTZool. prowadzi działalność wydawniczą i biblioteczną, wydaje: *Zoologica Poloniae* (wyd. od roku 1934), *The Ring* (wyd. od roku 1954), *Ornis Polonica* (wyd. od roku 1960), *Acta Ichthyologica et Piscatoria*.

W latach 1957-2007 wydawany był *Przegląd Zoologiczny*. Towarzystwo posiada Bibliotekę, której księgozbiór powstał w wyniku prowadzonej wymiany wydawanych czasopism i jest gromadzony w trzech miejscach: w Instytucie Zoologicznym i w Muzeum Przyrodniczym Uniwersytetu Wrocławskiego oraz w Redakcji The Ring z siedzibą w Przebendowie. Charakter zbiorów jest unikatowy w skali kraju. Jest to jedna z największych w Europie kolekcji literatury ornitologicznej, gdzie serie niektórych czasopism sięgają połowy XIX wieku (np. *Journal für Ornithologie* od r. 1853). Księgozbiór Biblioteki PTZool. liczy obecnie ponad 5500 tomów obejmujących 2380 tytułów czasopism i blisko 3000 tytułów druków zwartych.

Jacek J. Nowakowski

OTWARTOŚĆ NA WSPÓŁPRACĘ - TYDZIEŃ OTWARTEJ NAUKI 2015 IDEA OPEN ACCESS I OPEN SCIENCE

Ewa Adaszyńska
Biblioteka Uniwersytecka

Od ośmiu lat na świecie, a w Polsce po raz szósty, obchodzić będziemy Tydzień Otwartej Nauki (Open Access Week)¹. W tym roku przypadnie on w dniach 19-25 października, a hasłem przewodnim będzie otwartość na współpracę (Open for Collaboration). Inicjatorem Open Access Week jest międzynarodowa organizacja Scholarly Publishing and

1 Zob. Open Access Week <http://www.sparc.arl.org/initiatives/openaccessweek>

Academic Resources Coalition - stowarzyszenie wydawców i pracowników nauki, których zadaniem jest opracowanie nowych modeli dystrybucji tekstów naukowych.

SPARC to sojusz 800 bibliotek naukowych i akademickich z całego świata, pracujących na rzecz otwartego systemu komunikacji naukowej. Jego celem jest wspieranie i promowanie otwartego dostępu (Open Access - OA), otwartych danych (Open Data) i otwartych zasobów edukacyjnych (Open Educational Resources - OER) - popularyzowanie ruchu wolnego dostępu do wyników badań

naukowych, literatury, danych cyfrowych oraz zasobów edukacyjnych².

Wolny dostęp do wiedzy oznacza powszechny, bezpłatny, wolny dostęp do publikacji elektronicznych o treści naukowej i edukacyjnej: czasopism, prac dyplomowych, materiałów konferencyjnych, raportów i wyników badań oraz publikacji naukowych, których podstawą prawną są otwarte, wolne licencje posiadaczy praw autorskich lub przejście utworu do domeny publicznej. Dzięki wykorzystaniu otwartych licencji twórca może szczegółowo określić formy wykorzystania publikacji³.

Otwarty dostęp nie jest równoznaczny z domeną publiczną, gdyż twórcy publikacji nie zrzekają się swoich praw autorskich, ale mogą określać zasady udostępniania swoich publikacji. Domena publiczna to twórczość, z której można korzystać bez ograniczeń wynikających z uprawnień, jakie mają posiadacze autorskich praw majątkowych, gdy prawa te wygasły lub twórczość ta nigdy nie była lub nie jest przedmiotem prawa autorskiego. Istnienie zasobu twórczości dostępnej bez ograniczeń jest warunkiem swobodnego rozwoju kultury i nauki. To część wspólnego kulturowego i intelektualnego dziedzictwa ludzkości, dlatego czas i zakres ochrony prawnoprawno-autorskiej oraz patentowej powinien stanowić kompromis między interesami twórców i całego społeczeństwa. Dzieła znajdujące się w domenie publicznej nie podlegają żadnym ograniczeniom i mogą być wykorzystywane bez uzyskiwania zgody do celów komercyjnych i niekomercyjnych⁴.

Idea otwartego dostępu do informacji wynika z tradycji wymiany myśli, jest szansą dla szerokiej dystrybucji wiedzy i upowszechniania wyników badań naukowych na szeroką skalę. Zapewnia powszechny dostęp do materiałów i badań naukowych, a publikującym twórcom daje większą rozpoznawalność i cytowalność prac.

Początki Open Access związane są z pierwszymi centrami informacji naukowej powstałymi w Stanach Zjednoczonych w latach sześćdziesiątych. Komputeryzacja i rozwój internetu usprawniły pracę badaczy oraz umożliwiły rozpowszechnianie tekstów naukowych. Pierwsze wolne czasopisma publikowane tylko w internecie pojawiły się pod koniec lat osiemdziesiątych, kilka lat później wydarzeniem były elektroniczne recenzowane czasopisma naukowe o najwyższych standardach - alternatywa dla czasopism w wersji tradycyjnej. Zinstytucjonalizowana idea wolnych archiwów (Open Archives Initiative)⁵ narodziła się na początku lat dziewięćdziesiątych i promowała tworzenie repozytoriów przy uczelniach oraz instytucjach naukowych. Repozytoria stanowiły wspólny zasób wiedzy otwarty dla wszystkich, usprawniały komunikację pomiędzy naukowcami oraz ułatwiał dostęp do wielu dokumentów. Kontynuacją Open Archives Initiative jest Open Access Initiative

2 Zob. SPARC Scholarly Publishing and Academic Resources Coalition <http://www.sparc.arl.org/>

3 Zob. B. Bednarek-Michalska, Open Access – nowy model komunikacji naukowej, Toruń, 2008.

4 Zob. Domena Publiczna https://pl.wikipedia.org/wiki/Domena_publiczna; Przewodnik po otwartej nauce, aut. J. Hofmök, A. Tarkowski, B. Bednarek-Michalska, K. Siewicz, J. Szprot, Warszawa: ICM UW, 2009, s. 77 http://creativecommons.pl/wp-content/uploads/2012/06/Przewodnik_Po_Otwartej_Nauce.pdf

5 Zob. Open Archives Initiative <https://www.openarchives.org/>

(OAI) - globalna kampania na rzecz wolnego dostępu: udostępniania zasobów naukowych w internecie, usprawnienia publikacji wydawnictw naukowych, promowania i popularyzowania idei oraz działań edukacyjnych.

Przełomem dla ruchu OA był list otwarty do wydawców naukowych z 2001 r., nawołujący do utworzenia publicznej biblioteki internetowej oraz otwartego modelu czasopism, podpisany przez 34 tys. naukowców z całego świata. Dzięki temu lobbująca na rzecz OA organizacja Public Library of Science przekształciła się w potężnego wydawcę czasopism naukowych modelu otwartego, konkurującego z wydawnictwami komercyjnymi⁶. Powstały serwisy i narzędzia internetowe działające w komunikacji naukowej OA obejmujące różne formy dostępu:

_archiwa, repozytoria, biblioteki cyfrowe,
_czasopisma elektroniczne,
_repozytoria materiałów multimedialnych,
_dedykowane serwisy wyszukiwawcze zasobów Open Access.

Początek XXI wieku to gwałtowny wzrost zainteresowania ruchem OA oraz krystalizowania się idei otwartości w nauce. Zasady dla nowych systemów komunikacji wypracowały dwa stowarzyszenia: Association of American Universities i Association of Research Libraries. Określone zostały pierwsze cele i zadania ruchu, a skonsolidowane środowisko inspirowało dalsze działania określając najważniejsze przesłania i deklaracje ruchu Open Access:

_14.02.2002 Budapest Open Access Initiative - zawiera pierwszą definicję Open Access, a także strategię i cele dostępu do komunikacji naukowej.

_20.06.2003 Bethesda Statement on Open Access Publishing - określa zasady szybkiego i darmowego dostępu do prymarnej wiedzy naukowej oraz wskazuje grupy do wspierania inicjatywy.

_10.2003 Berlin Declaration on Open Access to Knowledge in the Sciences and Humanities - promuje Internet, jako podstawowy instrument dla globalnie pojętej wiedzy oraz rozwiązania wspierające rozwój istniejących ram prawnych i finansowych dla optymalnego wykorzystania dostępu do wiedzy.

_12.12.2003 UN World Summit on the Information Society Declaration of Principles - określa wizję kreowania społeczeństwa informacyjnego oraz plan działań i środki do realizacji tej wizji.

_30.01.2004 OECD Declaration on Access to Research Data From Public Funding - dotyczy bezpłatnego dostępu do danych uzyskiwanych dzięki środkom publicznym. Wylicza korzyści, jakie społeczeństwu daje swobodny i darmowy dostęp do wiedzy oraz nakreśla podstawowe zasady przy tworzeniu systemu przepływu informacji naukowej.

_24.02.2004 IFLA Statement in Open Access to Scholarly Literature and Research Documentation - określa stanowisko International Federation of Library Associations and Institutions - Międzynarodowej Federacji Stowarzyszeń i Instytucji Bibliotekarskich w sprawie wolnego dostępu. Zobowiązuje się do zapewnienia możliwie najszerszego dostępu do informacji wszystkim ludziom na świecie.

_12.09.2012 Budapest Ten Years on from the Budapest Open Access Initiative: Setting the Default to Open. Bu-

6 Zob. Przewodnik po otwartej nauce, op. cit., s. 16-20.

dapeszteńska inicjatywa otwartego dostępu do wiedzy po dziesięciu latach potwierdza wagę podstawowych strategii zawartych w obu deklaracjach: otwartego dostępu do wiedzy w repozytoriach (model zielony) oraz w czasopiśmie (model złoty). Zawiera rekomendacje dotyczące polityki deponowania prac w uczelnianych repozytoriach otwartych, użycia licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa (CC BY) bądź jej ekwiwalentu, jako optymalnej dla publikowania prac, a także popularyzowania i promowania idei.

07.2013 Olsztyn Stanowisko prezydium KRASP w sprawie zasad otwartego dostępu do treści publikacji naukowych i edukacyjnych - zawiera wolę współpracy na rzecz wdrażania w Polsce modelu OA, wsparcie dla inicjatyw i programów agend rządowych oraz administracji publicznej, utworzenie wspólnego Zespołu Otwartej Nauki jako koordynatora działań na rzecz OA⁷.

Rozwinięciem ruchu Open Access jest Open Science - ruch **otwartej nauki**, oparty na zasadzie otwartości na wszystkich etapach pracy i komunikacji naukowej. Model dostępu odnosi się nie tylko do publikacji treści, ale do całości kształtu pracy naukowej. Przyjmuje się, że termin otwartej nauki obejmuje wszystkie próby stosowania otwartych modeli produkcji i dystrybucji treści w sferze nauki, czyli dostęp do publikacji naukowych, danych, modeli współpracy naukowej, czy tzw. badań prowadzonych przy otwartym notatniku. Otwarta nauka określana jest też jako otwarta wiedza - połączenie utworów, danych oraz informacji urzędowych. Zasady otwartej nauki (określone w 2008 r. w Barcelonie przez przedstawicieli projektu Science Commons) opierają się na czterech podstawach:

otwartym dostępie do treści w modelu Open Access, otwartym dostępie do narzędzi, czyli swobodnym dostępie do materiałów, oprogramowania oraz metod badawczych niezbędnych do powtórzenia lub nowego badania, otwartym dostępie do danych, czyli swobodnym rozprowadzaniu, kopiowaniu, formatowaniu i łączeniu danych w nowych badaniach, otwartej cyberinfrastrukturze, czyli swobodnym dostępie do ogólnodostępnej infrastruktury przechowującej treści oraz dane i umożliwiającej ich łączenie.

Otwarta nauka wymaga nie tylko odpowiednich narzędzi: technologii informatycznych i rozwiązań prawnych, ale też zmiany nastawienia badaczy⁸.

Zalecenie Komisji Europejskiej z 17 lipca 2012 r. w sprawie dostępu do informacji naukowej i jej ochrony (2012/417/UE)⁹, zawiera zapisy zobowiązujące do zapewnienia powszechnego i bezpłatnego dostępu do wyników badań naukowych i publikacji finansowanych ze środków publicznych z zachowaniem ochrony praw własności intelektualnej. Polska opracowała projekt **Kierunków rozwoju otwartego dostępu do treści naukowych w Polsce**. Okre-

śla on politykę otwartości, zawiera też propozycje zaleceń dla MNiSW, instytucji finansujących badania, jednostek naukowych i uczelni w zakresie wdrażania otwartego dostępu. Projekt jest po konsultacjach¹⁰.

Tydzień Otwartej Nauki to wydarzenie międzynarodowe o dużym zasięgu oddziaływania, głównie w środowiskach naukowych. Organizacje pozarządowe, uczelnie, instytuty badawcze oraz biblioteki z całego świata, zaangażowane w budowanie otwartej nauki mogą wykorzystać ten czas do edukowania, popularyzowania oraz pozyskiwania nowych zwolenników otwartości w nauce.

Ideę współpracy podkreślona w tegorocznych obchodach można rozumieć jako partnerstwo na rzecz tworzenia nowych inicjatyw czy projektów, współdziałanie z osobami odpowiedzialnymi za legislację i uchwalanie polityk otwartości w poszczególnych krajach, tworzenie nowych modeli komunikacji i współpracy naukowców udostępniających własny dorobek wszystkim zainteresowanym na całym świecie¹¹.

Koordinatorem tegorocznego Tygodnia Otwartej Nauki w Polsce jest Koalicja Otwartej Edukacji (KOED) oraz Elektroniczna Biblioteka - Stowarzyszenie EBIB.

Koalicja Otwartej Edukacji to porozumienie organizacji pozarządowych i instytucji działających w edukacji, nauce i kulturze. Jej celem jest budowanie i promocja zasobów edukacyjnych gwarantujących wolność wykorzystywania i odtwarzania utworu, poznania dzieła oraz stosowania zawartych w nim informacji, także wolność redystrybucji i dystrybucji dzieł pochodnych. Obok zasobów edukacji koalicja działa na rzecz otwartej nauki, kultury, treści, oprogramowania, licencji, standardów, instytucji i otwartych na kooperację i wzajemne uczenie się od siebie ludzi.

Idea otwartej edukacji zbudowana jest na przekonaniu, że wiedza jest dobrem publicznym, dlatego też może być swobodnie wykorzystywana i dostosowywana do potrzeb odbiorców, ulepszana i rozpowszechniana poprzez swobodę wariantów licencji Creative Commons - CC¹².

Podstawy prawne dla wolnych licencji **Creative Commons (CC)** tworzy organizacja non-profit, która promuje swobodną twórczość i zachęca autorów do dzielenia się swoją pracą. Polski oddział **Creative Commons** tworzą Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego Uniwersytetu Warszawskiego (ICM UW) oraz Centrum Cyfrowe przy Fundacji Projekt: Polska. Licencje Creative Commons stanowią jedno z podstawowych narzędzi prawnych stosowanych w ruchu OA. To standardowe dokumenty odpowiadające potrzebom twórców¹³.

Swobodny dostęp do wiedzy oparty jest na kilku wariantach licencji stosowanych przez organizatorów projektów: **Science Commons (SC)** - projekt Creative Commons - Jego celem jest usuwanie przeszkód prawnych oraz organizacyjnych utrudniających wymianę informacji i wprowadzenie danych do obiegu naukowego. **Scholar's Copyright Project** - projekt Naukowego Prawa Autorskiego. Model automatycznej archiwizacji tekstu.

10 Tekst projektu http://www.nauka.gov.pl/g2/oryginal/2015_08/41b82999405fd87c97df323fec4f1c8e.pdf

11 Zob. <http://otwartanauka.pl/>

12 Zob. <http://koed.org.pl/o-koalicji/>

13 Wolne licencje w nauce: instrukcja, oprac. zb. dla Biblioteki Otwartej Nauki, 2013 - http://ngoteka.pl/bitstream/handle/item/166/Wolne%20licencje%20w%20nauce_Instrukcja.pdf?sequence=8

Publikacja w prenumerowanym magazynie, a następnie udostępnianie pracy w internecie.

SHERPA/RoMEO - Publisher copyright policies & self-archiving - angielski projekt związany z ruchem OA.

Przedstawia politykę i warunki poszczególnych wydawców dotyczące publikacji naukowych w repozytoriach instytucjonalnych.

The Fair Use Network - jej podstawowym celem jest wspieranie uczciwego wykorzystania swobodnie udostępnianej twórczości chronionej przez prawo.

Anatomia wolnych licencji - opracowana przez Stowarzyszenie Wikimedia Polska wykładnia podstaw idei wolnego licencjonowania oraz zalet wolnych licencji i domeny publicznej¹⁴.

Modele dystrybucyjne Open Access uwzględniają dwa rodzaje dostępu:

- złotą drogę otwartego dostępu** - publikowanie prac naukowych w czasopiśmie o otwartym dostępie do wszystkich artykułów,
- zieloną drogę otwartego dostępu** - publikowanie prac naukowych w repozytoriach otwartych.

Publikacje wolnego dostępu mogą być mniej lub bardziej otwarte ze względu na sposób ich udostępnienia i warunki prawne, na jakich zostały udostępnione. Rodzaj otwartości określa autor, polityka archiwów, bibliotek cyfrowych, repozytoriów czy czasopism, domena publiczna, model Open Access lub też rodzaj wolnych licencji. Można wyróżnić następujące **poziomy otwartości publikacji**:

Domena publiczna, wolne licencje CC w wariantach CC-BY (uznanie autorstwa), CC-BY-SA (uznanie autorstwa - na tych samych warunkach) lub analogiczne - określają pełną otwartość, rodzaj wolnych publikacji dostępnych bezpłatnie z prawną gwarancją kopiowania, przetwarzania i dystrybuowania (licencja CC-BY-SA zobowiązuje jednak do otwartej publikacji nie tylko utworu oryginalnego, ale także wszystkich utworów stworzonych na jego podstawie).

Licencje CC z warunkami NC (użycie niekomercyjne) lub analogiczne - określają rodzaj publikacji dostępnej bezpłatnie ale otwartej częściowo, może być ona ponownie wykorzystana tylko niekomercyjnie, bez tworzenia utworów zależnych.

Open Access/wszystkie prawa zastrzeżone - publikacje w wolnym dostępie na stronie internetowej bez kontroli dostępu i zagwarantowanej swobody wykorzystania z zastrzeżeniem pełnych praw autora.

Wszelkie prawa zastrzeżone wraz z limitami dostępu (logowanie, rejestracja, opłaty, systemy zabezpieczeń DRM) - określają publikacje zamknięte, płatne, objęte kontrolą dostępu¹⁵.

Publikowanie otwarte przynosi wielostronne korzyści: naukowcom - większą cytowalność prac, widoczność w świecie, szybszy rozwój badań, instytucjom - promocję potencjału badawczego, wykazanie dynamiki rozwoju i budowanie zaufania społecznego,

14 Zob. <https://www.biblos.pk.edu.pl/platforma-suw/prawo-autorskie>

15 Zob. gotowe wzory umów na stronie KOED <http://koed.org.pl/pl/>; Wolne licencje w nauce, op. cit.

krajom - pokazanie wpływu badań na skutki ekonomiczne - otwartość generuje innowacje, społeczeństwu - wgląd w rezultaty badań ważnych dla społeczeństwa¹⁶.

W rozwoju modelu otwartości obok naukowców, wydawców, decydentów istotną rolę odgrywają także bibliotekarze. Tworzą bazy danych, organizują biblioteki cyfrowe, zarządzają repozytoriami, promują otwarte rozwiązania, oferują gotową infrastrukturę, archiwizację, zalecany format metadanych, zgodność z przyjętymi protokołami, mają umiejętności i doświadczenie w zakresie cyfrowego zarządzania. Współpracują z pracownikami naukowymi w tworzeniu czasopism open access. Tworzą też informację dziedzinową opartą na zasobach światowych.

Tydzień Otwartej Nauki to dobra okazja do nawiązania kontaktów, zbliżenia stanowisk, wyboru partnerów, wykreowania własnych inicjatyw. Idea otwartości oparta na współpracy pomiędzy naukowcami, studentami, wydawcami, decydentami, przedsiębiorcami czy instytucjami finansującymi ułatwi tworzenie nowatorskich projektów, idei, przyspieszy procesy wdrażania rozwiązań do praktyki, aktualizację wiedzy, zapobiegnie dublowaniu wysiłków.

Projekty i imprezy organizowane przez instytucje z całego świata będą umieszczone na oficjalnej stronie Tygodnia Otwartej Nauki (<http://www.openaccessweek.org/>). Organizatorzy zachęcają do promocji otwartej nauki - organizowania wykładów, konkursów, nagrań, webinarów, sesji posterowych lub innych popularyzatorskich form. Informacje o działaniach można nadsyłać do KOED (**Kontakty: Bożena Bednarek-Michalska** umk.bozena@umk.pl oraz **Lidia Stępińska-Ustasiak**, ICM.UW).

Inicjatywy te będą promowane w jej serwisie informacyjnym, umieszczane na głównej stronie międzynarodowego tygodnia OAW oraz przekazane do serwisów informacyjnych i mediów poświęconych sprawom nauki w Polsce.

16 Zob. Rekomendacje Koalicji Otwartej Edukacji dla Nauki: reguły otwartości 2010

SENEKA

*Doctrina multiplex,
veritas una.*

*Nauka jest wieloraka,
prawda jedna.*

7 Zob. teksty dokumentów na stronie KOED <http://koed.org.pl/materialy/kuczowe-dokumenty-o-otwartosci/>; <http://otwartanauka.pl/index.php/doc/deklaracje>; Przewodnik po otwartej nauce, op. cit., s. 20-21; B. Szczepańska, Stanowisko IFLA w sprawie Open Access, EBIB 2005 nr 2(63) <http://www.ebib.pl/2005/63/ifla.php>

8 Zob. Przewodnik po otwartej nauce, op. cit., s. 55-63.

9 Tekst <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2012:194:0039:0043:PL:PDF>

SATYSFAKCJA UŻYTKOWNIKÓW BIBLIOTEKI UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

PREZENTACJA WYNIKÓW BADAŃ, CZ. II

Kamil Banaszewski
Katarzyna Bartosiak
Biblioteka Uniwersytecka

Celem przeprowadzonego badania było zmierzenie poziomu satysfakcji użytkowników Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego, czyli sprawdzenie, jak czytelnicy oceniają całość świadczonych przez nas usług i jak wartościują ich poszczególne elementy (m.in. warunki lokalowe, pracowników, zbiorów). Przypomnijmy: oceniający mieli do dyspozycji pięciostopniową skalę ocen, gdzie wskazanie „1” oznaczało „bardzo źle”, a zaznaczenie odpowiedzi „5” - „bardzo dobrze”. Dodatkowo w pytaniu nr III kwestionariusza ankiety (ocena poszczególnych usług oferowanych przez bibliotekę) istniała możliwość zaznaczenia odpowiedzi „ND” - „W przypadku, kiedy „Pan/Pani nie korzysta z danej usługi lub biblioteka jej nie oferuje”. Dodajmy też, że wszystkie oceny to średnie arytmetyczne uzyskanych na dane pytanie odpowiedzi.

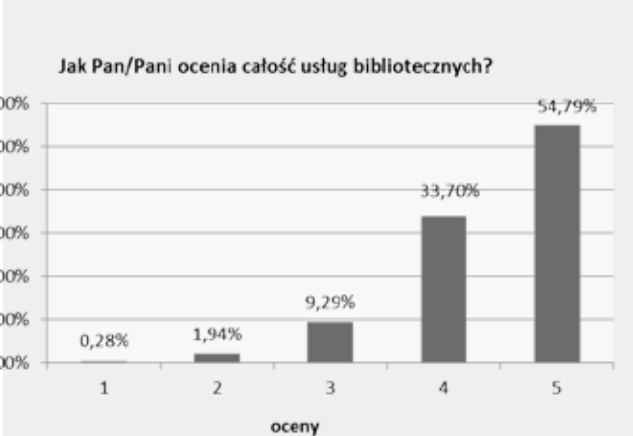
Oceny ogólnej, przypomnijmy, dotyczyło pytanie drugie kwestionariusza („Jak Pan/Pani ocenia całość usług bibliotecznych?”). Pytanie to jest ważne również z innego względu: uzyskana w nim ocena stanie się w przyszłości elementem wskaźnika efektywności bibliotek, który posłuży m.in. do badań porównawczych bibliotek (benchmarking). Umożliwi więc sprawdzenie, jak usługi oferowane przez BUZ plasują się w skali ogólnopolskiej.

Biorący udział w badaniu ankietowym respondenci ocenili całość usług biblioteki średnio na 4,39, co uznać można za wynik bardzo dobry. Poszczególne wskazania w tym zakresie prezentuje rys. 1. Analizując uzyskany wynik, a więc globalną ocenę usług biblioteki, warto skorzystać z propozycji Aldony Zawałkiewicz¹, czyli prześledzić liczbę ocen pozytywnych (4-5 na przyjętej skali), neutralnych (3) oraz negatywnych (wskazania 1 i 2) (zob. rys. 1).

Kierując się tą przestanką i analizując poszczególne wyniki, widać, że ocenę pozytywną (suma ocen 4 i 5) wystawiło (88,58 proc.) badanych, negatywną (suma wskazań 1 i 2) jedynie (2,38 proc.) respondentów. Uzyskane dane zawarte na powyższej pięciostopniowej skali, można odczytać

1 A. Zawałkiewicz, *Badanie satysfakcji użytkowników Biblioteki Pedagogicznej w Toruniu*. [Dokument elektroniczny]. Tryb dostępu: <http://plik.sbp.pl/afb/badanie-satysfakcji-torun.pdf>. (odczyt 9 IX 2015).

Rys. 1. Globalna ocena jakości usług bibliotecznych

Źródło: opracowanie własne

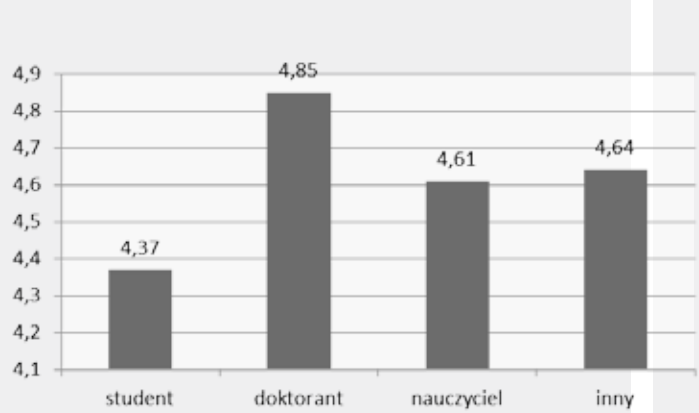
postępując się podpowiedziami Dariusza Wojakowskiego, który za oceny bardzo dobre uznaje te powyżej 4,0; dobre to te powyżej wskazania 3,0; oceny poniżej 2,5 należy „uznać za niepokojące”². Zdecydowana, niemal dziewięćdziesięcioprocentowa przewaga not 5 i 4 świadczy o tym, że Biblioteka cieszy się uznaniem zarówno w środowisku akademickim UZ, jak i wśród osób, które - choć nie są bezpośrednio związane z naszą uczelnią - odwiedzają bibliotekę i korzystają z jej zbiorów. Ta wysoka ocena stanowi dla nas powód do satysfakcji, lecz jednocześnie traktować ją trzeba jako zobowiązanie i wyzwanie do utrzymania wysokiego poziomu usług.

Szczególnie interesująco prezentują się wyniki ocen całości usług bibliotecznych w rozłożeniu na statusy respondentów³, a więc *studentów*, *doktorantów*, *nauczycieli akademickich* oraz *innych*. Przedstawia je rys. 2.

2 D. Wojakowski, *Metodologia badań dotyczących jakości usług bibliotek publicznych*, [w:] *Dobra biblioteka publiczna – czyli jaka? Studia i materiały*, red. A. Wiśniewska, A. Paszko, Kraków 2006, s. 87. dostęp: mbc.malopolska.pl/libra/doccontent?id=390&dirids=1 (odczyt 9 IX 2015).

3 Ciekawym zestawieniem mogłoby się okazać porównanie wyników ocen respondentów o statusach „naukowych” (studenti, doktoranci, nauczyciele akademicy) po uwzględnieniu wydziałów uczelni, z którymi ankietowani są związani. Omawiane badanie pomijało jednak ten aspekt (w metryczce, poza ogólnym wskazaniem statusu, ankietowani proszeni byli jedynie o określenie swego wieku, płci, częstotliwości odwiedzin).

Rys. 2. Globalna ocena a status respondentów

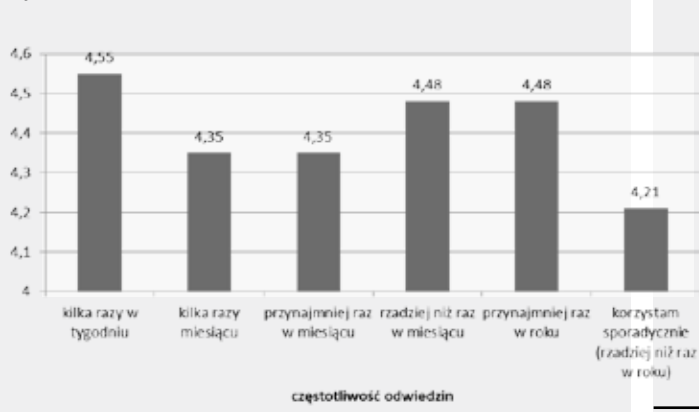

Źródło: opracowanie własne

Najwyżej całość usług bibliotecznych ocenili doktoranci (średnia 4,85), najniżej studenci (4,37). Różnica pomiędzy skrajnymi ocenami globalnymi wynosiła zaledwie 0,48 punktu, a ocen negatywnych (1 lub 2) w ogóle nie wystawili *doktoranci*, *nauczyciele akademicy* oraz *inni*. Wśród najliczniej reprezentowanego statusu - *studentów* - było to niecałe 7 proc. Dominantą, czyli najczęściej wybieraną oceną we wszystkich grupach badanych użytkowników, było wskazanie 5, co należy uznać za sukces.

Respondenci, którzy odwiedzali Bibliotekę UZ najczęściej - czyli kilka razy w tygodniu - ocenili oferowane usługi najlepiej (zob. rys. 3), co zasługuje na szczególne podkreślenie. Najstabiliej zaś ankietowani, którzy odwiedzali ją sporadycznie - rzadziej niż raz w roku. Biorąc pod uwagę liczbę wskazań, jest to grupa najmniejsza, stanowiąca zaledwie 2,8 proc. całej próby badawczej.

Rys. 3. Globalna ocena jakości usług z uwzględnieniem częstotliwości odwiedzin biblioteki

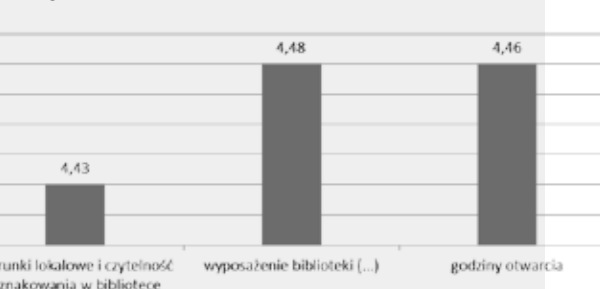
Źródło: opracowanie własne

Osobnego omówienia wymaga część badań obejmująca oceny poszczególnych usług bibliotecznych. W tej części artykułu skupimy się na przedstawieniu ewaluacji związanych z nową siedzibą Biblioteki. Warto przy tym zaznaczyć, że projekt Biblioteki UZ i jej formuła zostały uznane przez Komisję Europejską za przykład „dobrych praktyk”.

Jako że od dwóch lat BUZ funkcjonuje w nowym gmachu, jednymi z bardziej interesujących nas wyników były

te dotyczące bibliotecznego budynku, jak również jego wyposażenia. Tym zagadnieniom w ankiecie odpowiadały pytania szczegółowe z trzeciej części kwestionariusza - pierwsze: „Jak Pan/Pani ocenia warunki lokalowe i czytelność oznakowania w bibliotece” oraz drugie: „Jak Pan/Pani ocenia wyposażenie biblioteki (umeblowanie, dostępność i jakość sprzętu)”. Również pytanie trzecie wiązało się pośrednio z budynkiem bibliotecznym, odnosiło się bowiem do oceny godzin jej otwarcia. Średnią z poszczególnych wskazań na te trzy pytania przedstawia rys. 4.

Rys. 4. Oceny warunków lokalowych, wyposażenia oraz godzin otwarcia biblioteki

Źródło: opracowanie własne

I tak, w świetle uzyskanych danych, nowa siedziba Biblioteki UZ odbierana jest przez użytkowników dobrze, zaś poziom satysfakcji z warunków lokalowych wysoki - średnio oceniany na 4,43 (więc powyżej ogólnej średniej). Wyposażenie budynku stanowi mocną stronę postrzegania biblioteki przez użytkowników, zostało ocenione średnio na 4,48, podobnie godziny otwarcia - 4,46. Średnie z tych trzech pytań w przełożeniu na statusy użytkowników zawiera tab. 1.

Analizując wyniki, łatwo zauważyć, że najwyższe noty wystawili nam doktoranci - uwaga ta dotyczy wszystkich trzech pytań. Względnie niższe oceny dawali studenci. Jednak patrząc na krańcowe wskazania z tabeli 1 („najniższą”, bo wynoszącą 4,39 ocenę warunków lokalowych postawioną przez studentów oraz najwyższą - 4,77 - otrzymaną od doktorantów), widać, że różnica pomiędzy nimi jest minimalna - wynosi jedynie 0,38 punktu.

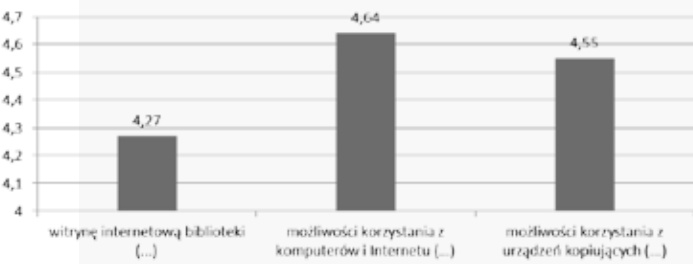
Tab. 1. Oceny budynku i jego wyposażenia wg statusów użytkowników

	Student	Doktorant	Nauczyciel akademicki	Inny
Warunki lokalowe i czytelność oznakowania w bibliotece	4,39	4,77	4,63	4,67
Wyposażenie biblioteki (umeblowanie, dostępność i jakość sprzętu)	4,44	4,65	4,59	4,64
Godziny otwarcia	4,45	4,70	4,57	4,50

Źródło: opracowanie własne

W szeroko pojęte „wyposażenie” wpisują się także pytania dotyczące możliwości korzystania z komputerów i Internetu oraz z urządzeń kopiujących. Powyższą parę uzupełnia punkt dotyczący cyfrowej „reprezentacji” biblioteki - jej witryny WWW. Rys. 5 prezentuje średnie oceny w tej grupie pytań.

Rys. 5. Oceny witryny internetowej biblioteki, możliwości skorzystania z komputerów, Internetu oraz urządzeń kopiujących

Źródło: opracowanie własne

Wyniki badań pokazują, że dostęp do Internetu i wielu stanowisk komputerowych w całym budynku stanowią niewątpliwą atut nowej siedziby Biblioteki UZ, co potwierdzają noty przyznane przez respondentów (4,64). Ocena ta jest najwyższą (spośród ocen globalnych), jaką wystawili ankietowani w całym badaniu. Tylko nieco niżej (4,56) uplasowały się oceny dotyczące możliwości korzystania z urządzeń kopiujących - w przypadku BUZ - darmowych skanerów. Pomimo braku kserokopiarek czy innych urządzeń tego typu, możliwość powielenia potrzebnych materiałów uznano za spełniającą oczekiwania w wysokim stopniu. W przypadku bibliotecznej witryny www możemy mówić o wyniku zadowalającym (4,27). Wyniki uwzględniające poszczególne gru-

py respondentów prezentuje tab. 2. Analiza danych pozwala spostrzec, że możliwość korzystania z komputerów i Internetu najbardziej doceniają osoby o statusie inny (4,80) oraz doktoranci (4,77). Oceny studentów praktycznie nie odbiegały od średniej (zob. tab. 2). Dominantą, co należy wypunktować, dla całej grupy pozostawała ocena najwyższa. Za sposobność skorzystania z urządzeń kopiujących najwyższe noty otrzymała Biblioteka od osób o statusie inny, tylko minimalnie niżej ocenili to doktoranci. Dwie kolejne grupy - a więc studenci i nauczyciele akademicy - również przyznali oceny powyżej ogólnej średniej całości usług bibliotecznych wynoszącej - przypomnijmy - 4,41.

Tab. 2. Oceny witryny internetowej, komputerów i Internetu dostępnych w bibliotece oraz urządzeń kopiujących wg statusów

	Stu- dent	Dok- to- rant	Naucz- ciel aka- demicki	Inny
Witryna internetowa biblio- teki (przydatność, zakres, aktualność i czytelność za- mieszczonych informacji)	4,29	4,38	3,82	4,56
Możliwości korzystania z kom- puterów i Internetu dostęp- nych w bibliotece	4,63	4,77	4,60	4,80
Możliwości korzystania z urzą- dzeń kopiujących (np. ksero, drukarki, skanera)	4,55	4,69	4,49	4,71

Źródło: opracowanie własne

W części trzeciej zaprezentujemy kolejne, uzyskane w wyniku badania ankietowego, oceny, spróbujemy również podsumować jego wyniki i przedstawić możliwe rozwiązania, które polepszą jakość naszych usług.

III DNI POLSKO-NIEMIECKIE

POKONYWAĆ GRANICE / PROGRAM RAMOWY / 9-22 PAŹDZIERNIKA 2015 R.

- Dni Polsko-Niemieckie organizowane są przez Centrum Kultury Języka Niemieckiego Uniwersytetu Zielonogórskiego (CKiJN UZ)
- 09 października - Akcja „Jabluszko”, uczniowie szkół średnich roznoszą jabłka z polskimi i niemieckimi mini-flagami do najważniejszych instytucji w mieście
 - 09 października - Otwarcie wystawy: Wycinanki Pani Eriki Schirmer, Zespół Edukacyjny nr 11, Chynów
 - 10 października - Koncert Polsko-Niemieckiej Orkiestry Młodzieżowej, godz. 18.00, Aula UZ, ul. Podgórna 50
 - 10 października - Wernisaż Konkursu na Plakat III Dni Polsko-Niemieckich
 - 13 października - Gry i zabawy z językiem niemieckim dla szkół podstawowych w WiMBP im. C. Norwida
 - 13 października - Czytamy literaturę polską po niemiecku, godz. 10.00-11.30, WiMBP im C.Norwida - UTW
 - 15 października - Spotkania z językiem i kulturą niemiecką, godz. 9.50-10.30, SP nr 1 i Przedszkole Miejskie nr 3
 - 14 października - Konkurs z niemieckimi i polskimi przysłowiami, Gimnazjum nr 3

- 16 października - Pokaz filmu dokumentalnego dla studentów: Paczki solidarności
- 19 października - Spotkanie z językiem i kulturą niemiecką w przedszkolu nr 14
- 20 października - Konkurs zwrotów idiomatycznych polsko-niemieckich o zwierzętach, godz. 13.20, V LO
- 21 października - Warum Deutsch? - audycja red. M. Nabel-Dybuś z dr. D. Schümannem z Fachhochschule Würzburg - Schweinfurt, Radio Zachód
- 22 października - Schnupperkurs języka niemieckiego dla studentów, którzy chcieliby studiować w Niemczech, dr. Daniel Schümann z Fachhochschule Würzburg - Schweinfurt
- 22 października - Polsko-niemieckie spotkanie studentów z BTU CS Cottbus i UZ w Krzyszkowicach
- 23 października - Emisja filmu dokumentalnego z Wystawy Bunt/Ekspresjonizm, Kampus B

B. Krzeszewska-Zmyślony

UNIwersYTETY ŚWIATA

UNIVERSITY OF OXFORD

Danuta Nowak
Wiesław Hładkiewicz
Wydział Humanistyczny

Profesor Wiesław Hładkiewicz przebywał dwukrotnie w Oxfordzie i zgadza się z opinią, że jest to miasto malowniczych wież. Szczególnie zainteresował się zajazdem, gdzie w XII wieku zatrzymywali się Templariusze w drodze do Jerozolimy oraz kolegium, w którym prowadził zajęcia filozof Leszek Kołakowski, jedyny Polak, który uzyskał tytuł profesora All Souls College w Oksfordzie. Warto też dodać, iż znanymi Polakami, absolwentami Oksfordu, są m.in.: Maria Antonina Czaplicka, która w roku 1915 r. uzyskała tam doktorat z antropologii (jako druga w Europie), Radosław Sikorski - minister spraw zagranicznych, Maciej Giertych- profesor dendrologii, Urszula Gacek - poseł do Parlamentu Europejskiego i historyk - Adam Zamoyski.

Okolo 900 lat temu w miejscu, gdzie przez mieliznę na rzece Tamizie chłopci przeprowadzali bydło (stąd nazwa: Ox - wół, ford - bród/mielizna na rzece, w tłum. dosł. „Woli Bród”) zbudowano klasztor, w którym nauczano przyszłych duchownych. W roku 1167 król Henryk II zakazał Anglikom studiowania na Uniwersytecie Paryskim, co spowodowało rozkwit Uniwersytetu Oksfordzkiego. Studenci otrzymali wiele przywilejów, które wywoływały napięcia pomiędzy nimi i miejscową ludnością. W roku 1209 jeden ze studentów został oskarżony o gwałt na mieszczańce. Oburzeni mieszcianie nie znalazłszy winowajcy powiesili trzech kolegów domniemanego przestępcy. Na skutek tego zajścia, wielu uczonych opuściło Oxford, a część z nich przypuszczalnie założyła Cambridge University.

Uniwersytet Oksfordzki jest naukową wizytówką miasta oraz najstarszym uniwersytecie w Wielkiej Brytanii. Dokładna data założenia uniwersytetu nie jest znana, podaje się rok 1167, chociaż nauczanie odbywało się tu co najmniej od roku 1096. System kształcenia na University of Oxford jest wzorowany na rozwiązaniach średniowiecznego Uniwersytetu Paryskiego. Uniwersytet Oksfordzki składa się z wydziałów, które prowadzą wykłady i ćwiczenia, i przeprowadzają egzaminy oraz z 39 niezależnych od siebie kolegiów (ang. college). Kolegia kształcą na poziomie licencjatu, magisterium i prowadzą przewody doktorskie.

W angielskiej tradycji dwie najbardziej prestiżowe uczelnie w kraju - Oxford University i Cambridge University, określa się czasem wspólną nazwą Oxbridge. Obie uczelnie konkurują ze sobą w wielu dziedzinach. Jedną z tradycji Oksfordu są coroczne wyścigi wioślarskie The Boat Race, w których ścigają się studenci z Uniwersytetu Oksfordzkiego i Cambridge. The Boat Race to tradycyjnie męski wyścig organizowany od 1829 r. Chociaż studentki Oksfordu i Cambridge biorą udział w zawodach od 1927 r., to dopiero w roku 2015 po raz pierwszy wystartowały na tej samej londyńskiej trasie co mężczyźni. Tą decyzją uczelnie chcą pozyskać zawodniczki na światowym poziomie. Wio-

ślarskie regaty studentów trwające od prawie dwustu lat wzbudzają obecnie zainteresowanie na całym świecie. Zarówno mieszkańcy jak i studenci, rywalizują ze sobą podczas letnich Oxford City Regatta.

Historia Uniwersytetu w Oksfordzie związana jest z wieloma konfliktami religijnymi. Uczelnia wpływała też na powstanie nowych prądów teologicznych. W XIX wieku, w teologii anglikańskiej ważną rolę odegrał tzw. ruch oksfordzki, dążący do odnowy Kościoła anglikańskiego na zasadach wczesnochrześcijańskich, który dał początek katolicyzującemu anglikanizmowi. Uczelnia posiada świecki charakter dopiero od kilku dziesięcioleci. Jeszcze w ubiegłym stuleciu kandydaci na studia musieli składać wyznanie wiary. Znane są też słowa, jakimi profesor Jowett, z kolegium Balliol, miał przemówić niegdyś do studenta: „Jeśli do jutra, do ósmej rano nie uwierzysz w Boga, zostaniesz wydalony!”.

Na Oksford, tak jak i na inne uczelnie brytyjskie, Polacy mogą się dostać trzema drogami: z odpowiednimi wynikami polskiej matury lub matury międzynarodowej IB, albo matury angielskiej A-level. Absolwenci Oksfordu mówią, że to miejsce „najpierw otwiera umysły, a potem wiele drzwi”. Chodzi im nie tylko w wysoki poziom zajęć, ale też o wychowanie, które z założenia miało przygotowywać elity. Polscy absolwenci uniwersytetu w Oksfordzie informują, że w naszym kraju dyplom najlepszych zagranicznych uczelni „nie robi na nikim wrażenia”, jednak na polskim rynku pracy są postrzegani jako „zagrożenie” dla absolwentów z dyplomami polskich uczelni. Na pytanie dlaczego wrócili po studiach w Oksfordzie do Polski, odpowiadali m.in., że tu kariera idzie znacznie szybciej i konkurencja jest mniejsza. Niektórzy twierdzą, że nigdy nie rozważali emigracji, a niektórzy postanowili wrócić, żeby ich dzieci dorastały wśród bliskich osób, albowiem „Polska jest ich domem”.

Szef Federacji Polskich Stowarzyszeń Studenckich w Wielkiej Brytanii, dodaje (w wywiadzie dla PAP z 2014r.), że pokolenie osób urodzonych po roku 1989 ma łatwy dostęp do uzyskania zagranicznego wykształcenia. Mają też świadomość ważnej roli jaką mogą odegrać zarówno w kraju jak i za granicą, dlatego powrót do Polski, traktują jako przywilej i szansę na kreowanie polskiej rzeczywistości. A ci absolwenci, którzy pozostają w Anglii, czują się zobowiązani do tego, aby promować w brytyjskich korporacjach czy uczelniach pozytywny wizerunek Polaków.

_FOT. [HTTPS://TWITTER.COM/UNIO-FOXFORD](https://twitter.com/UNIO-FOXFORD)

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

Jolanda Jeklin, *Transformacja*

W Galerii Artoteki Grafiki w Bibliotece Sztuki w Zielonej Górze odbyła się niedawno wystawa dyplomowa Jolandy Jeklin. Jest ona zwieńczeniem jej studiów malarskich w Instytucie Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego w Zielonej Górze pod kierunkiem prof. Stanisława Kortyki i w pracowni uzupełniającej dr. hab. Normana Smużniaka.

Ta wyjątkowo spójna optycznie, harmonijna prezentacja obejmuje 26 prac, w tym przede wszystkim obrazy z serii *Miasta* powstałe w latach 2013-2015. Ich temperatura barwna zdaje się narastać w kierunku centrum ekspozycji, gdzie umieszczony jest utrzymany w gamie pulsującego oranżu akryl na płótnie *New York* (2013). Na kolejnej ścianie w spokojniejszych kompozycjach, inspirowanych pejzażem i rytmem fal temperatura jest już bardziej wychłodzona, by wreszcie w ostatniej części wystawy ulec całkowitemu wyciszeniu w monochromatycznych, na połę graficznych, pracach w barwie naturalnego lnu i ecru rozjaśnionego koronkową warstwą bieli.

W ekspozycji dominują wyobrażenia abstrakcyjne, spośród których najwcześniejsze, takie jak wspomniany już obraz *Labirynt*, *LA*, (Los Angeles) czy *NY* (New York, 2014) przywołują odległe skojarzenia z twórczością Paula Kleea. W nieco późniejszych pracach pojawiają się efekty wi-bracji i pulsowania powierzchni malarskiej, czy wręcz utrzymane w fuksjowej i błękitnej tonacji w dolnych partiach i jaśniejące ku górze, pointylistyczne kompozycje z efektem pikselowania w skali makro (*Harmony I*, *Harmony II*, 2015).

Są one wyobrażeniem poznanej osobie, bądź jedynie wyobrażonej, energii zmieniających się miejsc życia artystki. W jej najnowszym obrazie, przypominającym nieco prace Romana Tarasina, w horyzontalny rytm pasm błękitu, turkusów i lazuru wpisane są symbole odsyłające do symboliki religijnej oraz drobny zarys drewnianego kościoła, reminiscencja z gór Słowenii, gdzie znajduje się dom malarki, o zagadkowym tytule (*Faith*, 2015).

Swoistym aneksem do pokazu malarstwa są trzy grupy mandal należących do serii *Concentra-*

tion, *Eco* (2015) i *Winter Journey*. Na pozór trudno zrozumieć ich związek z główną częścią wystawy z obrazami w intensywnych barwach i o horyzontalnej kompozycji. Po pierwsze, odmienna jest technika wykonania. Te nad wyraz misternie wycięte linoryty z - jak wspomniano - koronkowym wzorem, można bowiem odbijać wielokrotnie. A jednak nie ma tu dwóch prac identycznych. Zarówno sam druk, jak i tło opracowane są z wykorzystaniem efektów nierównomiernego cieniowania i wysycenia farby. Ponadto nad mechanicznym z pozoru sposobem ich tworzenia góruje tu eksperyment. Zwłaszcza opracowane na sposób malarski tło prac z serii *Winter Journey* powstaje wskutek kilkudniowego barwienia lnianych płócien w słoweńskim winie. Nie tylko każda seria prac, lecz i każde podobrazie, zależnie od gatunku wina, jest zatem odmienne od pozostałych, a o strukturze powstałych na nim organicznych abstrakcji w znacznym stopniu decyduje przypadek. Tak jak ekspresjoniści i surrealiści, by wspomnieć tylko Edvarda Muncha czy Maxa Ernsta, Jolanda Jeklin autorem części efektów malarskich w swych pracach czyni samą naturę.

Artystka wyjaśnia, iż idealna forma koła w wyobrażeniu mandal, opisywana choćby przez Junga, ze zróżnicowanymi, choć nieodmiennie symetrycznymi, centrycznie opracowanymi motywami, ma oddziaływanie (auto) terapeutyczne. Odsyła ona do wyobrażenia o człowieku jako monadzie rodem z filozofii, Leibniza. Z pozoru niemal identyczne, a przecież różniące się mnóstwem szczegółów, mandale postrzega ona jak oglądane jakby w zbliżeniu

JOLANDA JEKLIN PODCZAS OBRONY DYPLOMU NA KIERUNKU MALARSTWO W GALERII ARTOTEKI GRAFIKI BIBLIOTEKI SZTUKI NA WYDZIALE ARTYSTYCZNYM, UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO, WRAZ Z KOMISJĄ EGZAMINACYJNĄ, OD LEWEJ DR. JAROSŁAW JESCHKE, PROF. MAGDALENA GRYSKA, MIROSLAW GUGAŁA, JAROSŁAW ŁUKASIK, JOLANDA JEKLIN, PROF. STANISŁAW KORTYKA, DR. ARTUR PASTUSZEK, PROF. ROMAN SAPIENKO.

jednostki ludzkie, w jej wizerunkach miast przedstawione z oddali i roztopione w zatowizowanej pulsującej płaszczyźnie. Z jednej matrycy powstaje więc wiele nieidentycznych mandal, jak nieidentyczni, choć w pewien sposób podobni są przedstawiciele gatunku ludzkiego.

Kluczem do wystawy jest obraz w technice mieszanej z elementami kolażu, przedstawiający bezgłowy korpus - zwrócone ku dołowi torso. Ta androgyniczna, nieco dekoracyjna mandala, zatytułowana *Contemplation* (2014,). Jakby koronkowa aplikacja nałożona jest tu na cieniowane, pastelowe tło w barwach piasku, nieba i morza, wyrażające różne żywioły. Praca ta spina w jedność obrazów miast i mandal, ukazując w różnej skali to samo zjawisko - człowieka jako jednostkę niknącą w morzu podobnych mu, lecz przecież tak odmiennych istot, w ży-

wiotowym rytmie różniących się energią, choć z pozoru bliźniaczych metropolii.

Lidia Głuchowska

Wystawa: Jolanda Jeklin. *Transformacja*
14.07.-30.08. 2015
Galerii Artoteki Grafiki
Biblioteka Sztuki
Wydział Artystyczny
Uniwersytet Zielonogórski
ul. Wiśniowa 10
Zielona Góra

INSTYTUT SZTUK WIZUALNYCH

WYSTAWA KOŃCOWOROCZNA PRAC STUDENTÓW INSTYTUTU SZTUK WIZUALNYCH

Od 26 do 29 czerwca 2015 r. w budynku oraz na dziedzińcu Instytutu Sztuk Wizualnych UZ przy ul. Wiśniowej 10 miała miejsce kolejna już Wystawa Końcoworoczna Prac Studentów ISW. Prezentowany był dorobek artystyczny studentów Instytutu zrealizowany w roku akademickim 2014/2015 przy wsparciu merytorycznym pedagogów wszystkich, ponad 20 pracowni artystycznych. Instytut Sztuk Wizualnych kształci studentów na czterech kierunkach: studiach dwustopniowych - *edukacji artystycznej w zakresie sztuk plastycznych i malarstwie* oraz studiach jedno-stopniowych - *grafice i architekturze wnętrz*.

MALARSKIE DYPLOMY 2015

W dniach 13-17 lipca br. odbyły się obrony prac dyplomowych w Instytucie Sztuk Wizualnych wszystkich specjalności: *grafika, architektura wnętrz, edukacja artystyczna, malarstwo*. Wśród bardzo licznej grupy tegorocznych dyplomantów swoje prace zaprezentowało ośmioro malarzy i trzy dyplomantki z kierunku *edukacja artystyczna*. Wszyscy studiowali w dyplomujących pracowniach Zakładu Malarstwa. Po raz pierwszy takie skomasowanie dyplomowych pokazów było okazją do niemal bezpośredniej konfrontacji artystycznych postaw i rodzaju podejmowanych problemów, dotyczących nie tylko formalnych rozstrzygnięć obrazu, ale odnoszących się często do sfery życia społecznego, i najogólniej rzecz ujmując, do niepokojów natury egzystencjalnej. Podejmowanie tego typu artystycznych zadań na samym początku drogi twórczej, tak przecież niewiadomej, może świadczyć o mocno już uświadomionej postawie, ale też o wyraźnie krystalizującym się widzeniu swojego malarstwa jako ciągle nośnego języka artystycznego przekazu. To, co niemal natychmiast dało się zauważyć na tych dyplomowych wystawach malarstwa, to szczerość wypowiedzi i w wielu przypadkach dobre panowanie nad malarskim warsztatem.

W inaugurującej w ubiegłym roku swoją działalność wystawienniczą Galerii Pracownia Wolnego Wyboru, przy ulicy Ogrodowej 52a, jako pierwszy zaprezentował swój magisterski dyplom **Cezary Bednarczyk**. Był to cykl kilkudziesięciu jednowymiarowych płócien - dość umownie potraktowanych portretów. Ich ekspresyjna forma, wynika zarówno z różnorodnych rodzajów deformacji, malarskiego gestu, jak też z konsekwentnie zastosowanej w tych niepokojących „wizerunkach” gamy barwnej, ograniczonej do mocnych kontrastów czerni, bieli i szarości. Po kilku latach poszukiwań własnego malarskiego wyrazu w skupionych autoportretach, po świetnych akwarelowych studiach pejzażowych, ta dyplomowa wystawa to także pokazanie możliwości w malarskim ograniczeniu, a jednocześnie zwrócenie uwagi na emocjonalny aspekt artystycznych decyzji.

W Galerii Grafiki Biblioteki Sztuki w ISW prezentowały swoje dyplomy magisterskie **Daria Cholewa** i **Jolanda Jeklin** - dyplomantki o różnych temperamentach malarskich, ale każda na swój sposób rozwiązująca problem odpowiedniości struktury powierzchni obrazu do zjawisk obserwowanych w naturze. Daria Cholewa skupia się na układach swobodnie kreślonych linii i plam koloru odnoszących się do takich elementów pejzażu jak pola, góry, drzewa. Dzięki prostym zabiegom formalnych uzyskana została pewna umowność pejzażowych odniesień i, co najważniejsze, swista autonomia obrazów o niezwyklej wizualnej urodzie. Jolanda Jeklin z kolei chce w swoich dość dużych płótnach godzić czystą malarską emocjonalność z w miarę racjonalnym organizowaniem struktury obrazu, odpowiadającej jej postrzeleniu na wielkomięjski pejzaż. Rytm poziomych linii, migotliwość punktów barwnych, intensywność i zmienność gam barwnych w poszczególnych obrazach, skłaniają do refleksji nad możliwościami wyrazowymi czystego malarstwa, a także możliwościami artystycznymi dyplomantki, która na tej samej wystawie pokazuje też swoją, wydawać by się mogło, zupełnie inną twarz - inny rodzaj twórczego temperamentu. Jej niezwykle precyzyjnie opracowane obrazy-mandale, utrzymane często w subtelnych kontrastach

OD GÓRY, OD LEWEJ:
DYPLOM MARTY MEUSS, DYPLOM JOLANDY JEKLIN, DYPLOM MONIKI CZEKAŃSKIEJ I MICHAŁA SARNOWSKIEGO (2 ZDJĘCIA)

naturalnego koloru płótna i bieli, to też rodzaj medytacji artystycznej medytacji.

W ciemniejszą stronę świata zdaje się spogląda w swoich dyplomowych obrazach **Michał Bielerzewski**. Wykorzystując swoje nieprzeciętne umiejętności grafika komputerowego i pewne doświadczenia wyniesione z pracowni graficznej, w której zresztą przygotował licencjacki dyplom, na studiach magisterskich na malarstwie starał się pogodzić jakąś naturalną skłonność do rozbudowanych narracji w stylu fantasy z formą malarskich rozstrzygnięć obrazu. W pełni udało się to osiągnąć w czterech parafrazach znanych obrazów: *Krzyku* Muncha, *Wędrowca* Friedricha, *Zstąpieniu Chrystusa do piekieł* Boscha i *Porwania* Sabinek Schönfelda. Wizualny efekt jaki został uzyskany w tych wielkoformatowych wydrukach w technice giclee, jest wprost zdumiewający. Zachowanie wszystkich niuansów kolorystycznych, szlachetność powierzchni tych wydruków, pozwala sądzić, iż nowe technologie mogą być chyba uznawane za równoprawny w stosunku do czystego malarstwa środek artystycznej wypowiedzi. Myśląc o tych aspektach pracy dyplomowej Michała Bielerzewskiego nie można zapominać o rzeczy najistotniejszej - o wyobraźni, twórczym wykorzystaniu inspiracji i możliwości technicznych nowych mediów.

Ostatnią dyplomantką z pracowni prof. **Stanisława R. Kortyki** i mgr. **Jarosława Jeschke** była **Karolina Reks**. Jej licencjacki dyplom to zupełnie inny świat i inne spojrzenie na miejski pejzaż, a właściwie na pewne miejsca w tym pejzażu. Autorka tych mrocznych, nieco melancholijnych obrazów, stara się nadać tym miejscom aurę pewnej

niezwykłości a nawet tajemniczości. Oczywiście poprzez zastosowanie odpowiednich środków malarskich takimi „niezwykłymi” miejscami może się stać zwykły przystanek, peron, skwer z ławkami, a ograniczona gama barwna: czerń, rozbudowana skala szarości, dyskretne ocieplenia lub ochłodzenia w błękitach, tworzyć pożądany nastrój.

W pracowni prowadzonej przez prof. **Magdalenę Gryskę** zrealizowały swoje prace dyplomowe magisterskie: **Anna Mazur** z kierunku malarstwo i **Marta Meuss** z kierunku edukacja artystyczna.

W obu tych dyplomach istotne stały się malarskie rozważania: w pracach Anny Mazur dotyczące łaski wiary - problemów wiążących się z religijnością autorki, a w pokazie Marty Meuss w Galerii PWW odnoszące się do testu szwajcarskiego psychoanalityka Hermmana Rorschacha, na podstawie którego wnioskuje się o nieświadomych treściach psychicznych i cechach osobowości, stąd tytuł tego dyplomu: *Nieświadomione treści*. Promotor, prof. Magdalena Gryśka opisała ten pokaz jako „zbiór drobnych prac - testów umieszczonych w gablotach, tworzących kolekcję niczym szlachetne, niepowtarzalne okazy myśli, wspomnień, skojarzeń, przypadkowych, ale w jakiś sposób uporządkowanych”. Na inny zbiór składają się również eksponowane w gablotach „poduszki” wypełnione skrawkami pociętych listów, pisanych, gromadzonych, niewysłanych. Każda z nich opatrzona precyzyjnie wyszytym czerwoną nitką inicjałem MM i na każdej jest wydrukowany test Rorschacha pokryty kilkoma kolorami, niejako w kontraście do czarno-białych obrazów tworzących osobną kolekcję. Tu znowu inna technologia i eksperymentowanie z różnymi tech-

nikami przetwarzania obrazu”. Ciekawy dyplom skłaniający do snucia skojarzeń i artystycznej kontemplacji.

W pracowni dr. hab. Normana Smużniaka zrealizowała cykl bardzo atrakcyjnych wizualnie obrazów **Rita Bojkowska**. Jej licencjacki dyplom w swej abstrakcyjnej formie odnosi się, jak to definiuje autorka, do sfery codziennych czynności, powtarzanych zabiegów, a śmiało operowanie kontrastem barwnym i bogatą kolorystyką są wyrazem emocji towarzyszących samemu procesowi tworzenia obrazu inspirowanego rytmem codziennych „rytuałów”.

17 lipca dwoje dyplomantów wywodzący się z pracowni prof. **Ryszarda Woźniaka**, poza przedstawiającą nieco wcześniej swoje licencjackie prace **Martą Mikodą**, zamknęło ten cykl obron wspólną prezentacją w zielonogórskim Biurze Wystaw Artystycznych. **Monika Czekańska** i **Michał Sarnowski** wypełnili przestrzeń galerii rodzajem instalacji, której artystyczna wielowątkowość: obrazy, formy przestrzenne, obiekty plastyczne, rodzinne pamiątki skłaniały do refleksji nad trwaniem, przemijaniem.

Wybór obrazów z tegorocznych dyplomów będzie pokazany w Galerii Biblioteki Uniwersyteckiej w dniach 1-20 października br.

SRK

Nizina Nowotomska - IV warsztaty badawcze

Kontynuacja badań architektury ołederskiej

Już po raz czwarty w lipcu br. na terenie powiatu nowotomskiego studenci i pedagodzy kilku polskich uczelni prowadzili badania terenowe, inwentaryzacje i rysunki zachowanych gospodarstw ołederskich. W tym roku zakres badań obejmował przede wszystkim tereny wsi Cicha Góra, jak również kontynuowano projekty w okolicznych wsiach.

W projekcie badawczym udział wzięły cztery uczelnie: Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Akademia Sztuk Pięknych w Łodzi, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie i Uniwersytet Zielonogórski. Studenci, jak co roku, angażują się w warsztaty. Wśród wielu chętnych wybierani są reprezentanci kół naukowych z danych uczelni.

Z Uniwersytetu Zielonogórskiego wyjechali studenci kierunku *architektura wnętrz* oraz *architektura i urbanistyka*, działający w Kole Naukowym Studentów Kierunków Projektowych „ArtInside” wraz z pedagogami z Instytutu Sztuk Wizualnych UZ: dr. hab. **Piotrem Szwiecem**, dr. hab. **Bogumiłem Kaczmakiem**, prof. UZ, mgr **Joanną Legierską-Dutczak**, mgr inż. **Martą Szwiec**. Warsztaty ze strony UAP organizowała Pracownia Projektowania Struktur Krajobrazu Regionalnego UAP pod kierunkiem dr. hab. **Piotra Szwieca** i dr. **Patrycji Mikołajczak** przy wsparciu ze strony profesorów i pracowników następujących uczelni: Uniwersytetu Zielonogórskiego, Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi, Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

W tym roku wyjazd badawczy życzliwie wspomagał Urząd Gminy Nowy Tomyśl, burmistrz Nowego Tomysła dr **Włodzimierz Hibner**, Starostwo Powiatowe w Nowym Tomyslu oraz sołtys wsi Cicha Góra **Marek Bińkowski** wraz z mieszkańcami wsi. Dzięki przychylności lokalnych władz miejskich i powiatowych, ale i sołectw wsi Cicha Góra i Nowa Róża, studenci i pedagodzy współuczestniczyli i współtworzyli kilka wydarzeń lokalnych. W tym roku, w trakcie trwania warsztatów codziennie uczestniczyliśmy

w dodatkowych działaniach terenowych, prezentacjach, dyskusjach i spotkaniach.

Projekty ideowe rewitalizacji parku miejskiego

23 lipca br. w Nowotomskim Ośrodku Kultury prezentowaliśmy projekty ideowe rewitalizacji parku miejskiego. Autorzy projektów, studenci i dyplomanci z Pracowni Projektowania Struktur Krajobrazu Regionalnego z Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, omówili założenia koncepcyjne dla projektowanej przestrzeni rozrywki i rekreacji Parku Kultury i Wypoczynku. Po prezentacji, burmistrz Nowego Tomysła dr **Włodzimierz Hibner**, radni, przedstawiciele spółek miejskich oraz zaproszeni goście dyskutowali o atutach i możliwościach realizacji poszczególnych koncepcji. Wszyscy zgodnie doszli do wniosku, że tak przejrzyście zaprezentowane koncepcje przyczyniają się do kompleksowego spojrzenia i planowania rewitalizacji parku.

Konferencja „Projektowanie przestrzeni”

24 lipca br. lokalna społeczność, goście akademicy i studenci uczestniczyli w II Nowotomskiej Konferencji

„Projektowanie Przestrzeni”. Tematykę wystąpień organizatorzy podzielili na cztery panele tematyczne: **Przestrzeń otwarta - planowanie przestrzeni, Architektura i urbanistyka, Wzornictwo-mebel, Zieleń-krajobraz**. Na konferencję przyjechali prelegenci z różnych ośrodków akademickich i samorządowych, by poruszyć tematy związane z przestrzenią wspólną, zagadnienia projektowania architektury zarówno mieszkaniowej, jak i publicznej czy sakralnej. W omawianych obszarach projektowania poruszano aspekty zarówno funkcjonalne, nawiązania do tradycji, estetyki i kultury, jak też humanistyczne ujęcia tematu otaczającej nas przestrzeni.

Wernisaże

W trakcie pobytu w Nowym Tomyslu uczestniczyliśmy w kilku wernisażach. Pierwsza z wystaw prezentowała rysunki plenerowe i plansze architektoniczne zagrod ołederskich, zebrane w trakcie poprzednich badań. W trakcie konferencji, 24 lipca, mogliśmy dyskutować na temat adaptacji obiektów wiejskich na potrzeby mieszkalne, hotelowe lub letniskowe i projektowania wpisującego się w dany krajobraz regionu na bazie wystawy prac dyplomowych studentów ASP Łódź.

27 lipca w Nowotomskim Ośrodku Kultury uczestniczyliśmy w wernisażu wystawy *Pastele*. W ramach cyklu „Sztuka do nas puka” zaprezentowano zbiór intrygujących rysunków dr. hab. **Joanny Walendzik-Stefańskiej**, prof. ndzw., absolwentki Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej i Wydziału Architektury Wnętrz warszawskiej ASP, stypendystki Ministerstwa Kultury i Sztuki (1990 r.); obecnie - profesor warszawskich uczelni artystycznych:

Akademii Sztuk Pięknych i Wydziału Sztuki Nowych Mediów PJATK. Wystawę otworzyła dyrektorka NOK **Genowefa Hreczyńska** i dr. hab. **Piotr Szwiec**, kurator cyklu. Mieliśmy okazję zobaczyć niezwykle malarski zestaw wrażeń z podróży. W tych pastelowych pejzażach oddany został unikatowy klimat miejsc, urok i nastrój przestrzeni jakże różnych, czy to parku w Dłużewie, czy sielskiej zagrody, czy też dworca w Łodzi. Każda z pastelów to swoisty zapis wrażenia miejsca, tego czego nie ujmie oko.

Do tego typu zapisów wrażeńowych i artystycznych poszukiwań zachęcaliśmy też studentów. W tym roku, w trakcie pleneru po prostu „się działo”. Intensywny program, nietypowe, ambitne przedsięwzięcia - między innymi rekonstrukcja ostatniego z zachowanych pieca chlebowego w Nowej Róży, odtwarzanie detali, zbieranie dokumentacji wsi, i przede wszystkim inwentaryzacje gospodarstw.

Wyniki badań i wystawy, podobnie jak w zeszłych latach, będą popularyzowane nie tylko w regionie nowotomskim, ale i w całym kraju w formie publikacji, prezentacji na konferencjach oraz na wystawach w ośrodkach i w galeriach.

Joanna Legierska-Dutczak

Piotr Szwiec

Patrycja Mikołajczak

1. SZKOLENIE W TRAKCIE TRWANIA POMIARÓW PRZEPROWADZONE PRZEZ DR. HAB. PIOTRA SZWIECA, PROF. UAP
2. POMIARY W TERENIE W JEDNYM Z GOSPODARSTWA WE WSI CICHĄ GÓRĄ
3. PREZENTACJA PROJEKTÓW IDEOWYCH REWITALIZACJI PARKU MIEJSKIEGO PRZED WŁADZAMI I RADNYMI MIASTA NOWY TOMYŚL
4. CICHĄ GÓRĄ, RYSUNEK, J. LEGIERSKA-DUTCHAK
5. CICHĄ GÓRĄ, RYSUNEK, J. LEGIERSKA-DUTCHAK

FOT. JOANNA LEGIERSKA-DUTCHAK

INSTYTUT MUZYKI

Płyta studentów i pracowników Instytutu Muzyki

Na początku października ukazała się płyta nagrana przez studentów Instytutu Muzyki UZ. Jest ona zapisem rezultatów ich pracy w ramach przedmiotu „Warsztat muzyki pop” prowadzonego przez dr. hab. **Bogumiłę Tarasiewicz**, prof. UZ i dr. hab. **Bartłomieja Stankowiaka**, prof. UZ w Instytucie Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W „Warsztacie” i nagraniu uczestniczyli studenci kierunków: *edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej* oraz *jazz i muzyka estradowa*.

Więcej informacji w kolejnym numerze Miesięcznika.

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

SPORT W ARCHITEKTURZE- ARCHITEKTURA SPORTU FESTIWAL NAUKI 2015

W dniach 14-15 czerwca br. odbywała się dwunasta już edycja Festiwalu Nauki. Dla architektury, istniejącej na uczelni dopiero od kilku lat, była to doskonała okazja do promocji, a także prezentacji osiągnięć studentów i kierunków pracy badawczej w Katedrze Architektury i Urbanistyki WBAiŚ UZ.

Hasłem tegorocznej edycji FN był sport, dlatego pierwszy dzień festiwalu odbywał się na stadionie uniwersyteckim przy ul. Wyspiańskiego. Poszczególne wydziały przygotowały własne stoiska, ale stoisko architektoniczne należało z pewnością do najbardziej interesujących i przyciągnęło uwagę wielu zielonogórczan, którzy tego dnia znaleźli się na stadionie. Można tu było obejrzeć ekspozycję plansz i makiet obiektów sportowych, opracowanych przez studentów w ramach zajęć projektowych na uczelni; zwłaszcza makiety wzbudzały powszechny podziw oglądających. Ponadto członkowie studenckiego koła naukowego „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej” oraz studenci AIU- pod kierunkiem prowadzących: dr. M. Pszczółkowskiego, mgr. inż. arch. M. Golańskiego oraz mgr inż. arch. Justyny Juchimiuk, przygotowali kilka atrakcji dla najmłodszych mieszkańców miasta. Szczególnym zainteresowaniem cieszył się Aktywny Czerwony Dywan - gra przestrzenna z wykorzystaniem

kostki do gry, związana z miejskimi obiektami sportowymi. Dzieciaki interesowały się także grą Memo, polegającą na łączeniu miejskich obiektów sportowych z ich nazwami, dorośli natomiast mieli okazję wzięcia udziału w ankiecie na temat atrakcyjności tych placówek.

Drugi dzień festiwalu odbywał się tradycyjnie na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska przy ul. prof. Z. Szafrana 1. Zróżnicowany program działań architektonicznych składał się z wykładów, warsztatów i wystaw. Można powiedzieć, że tegoroczny festiwal stał się pretekstem do prezentacji jednego z kierunków badań Katedry Architektury i Urbanistyki, kierowanej przez prof. dr. inż. arch. Zbigniewa Bacia, a mianowicie - architektury sportu w środowisku miejskim połączonego z szeroko pojętą humanizacją przestrzeni. Cykl wykładowy inaugurował dr Michał Pszczółkowski, prezentując związki sportu i sztuki na przykładzie igrzysk olimpijskich. Mało kto wie, że aż do lat pięćdziesiątych XX wieku w ramach igrzysk olimpijskich organizowano konkurs sztuki i literatury, z którego medale przywozili także polscy artyści i literaci.

Dr inż. arch. Piotr Sobierajewicz przedstawił wykład oraz omówił prace projektowe, poświęcone ciągom pieszo-rowerowym z towarzyszącą im architekturą, będące tematem semestralnym opracowywanym przez zespoły studenckie. W wyniku wszechstronnej analizy przestrzennej miasta w pracach wskazano różnorakie możliwości przeprowadzenia ciągów pieszo-rowerowych. Studenci w swoich pracach przeanalizowali bezkolizyjność ścieżek z ruchem kołowym oraz wprowadzili nową jakość przestrzenną, polegającą na odciążeniu stref śródmiejskich z ruchu samochodowego. Każdy projekt ciągów pieszo-rowerowych rozpoczynał się od oceny istniejącego potencjału przestrzeni. Intencją było zwiększenie dostępności pomiędzy śródmieściem, terenami zielonymi, sportowo-rekreacyjnymi oraz zamieszkania zbiorowego. Stworzono mapę z głównymi ciągami komunikacji kołowej, istniejącymi ścieżkami rowerowymi oraz głównymi/ważnymi obiektami użyteczności publicznej: kampusy uniwersyteckie, szkoły, szpital, przychodnie, centra handlowe, obiekty kultury i sportu. Każda z koncepcji projektowych zawiera własne rozwiązanie sieci obwodowych i wewnątrzmiejskich ścieżek rowerowych i ciągów pieszych z punktami obsługi rowerzystów tzw. POR-ami o wyróżniającej je architekturze. Architektura ścieżek rowerowych jest tematem nadal otwartym i powinna być przedmiotem dyskusji społecznej, aby społeczeństwo mogło korzystać z każdego miejsca w swoim mieście.

Oddzielnym tematem prac badawczo-dydaktycznych są opracowania dotyczące wolnych torów w Zielonej Górze, nazwanych tak wzorem poznańskim. Nazwa nawiązuje bezpośrednio do uwolnienia otoczenia dworca kolejowego w Zielonej Górze z chaotycznej, beładnej i szpecącej zabudowy przemysłowo-magazynowej. Dworzec kolejowy jest wizytówką każdego miasta i centralnym węzłem przesiadkowym przyjmującym podróżnych, turystów i biznesmenów. Organizacja przestrzeni otaczającej dworzec z nową infrastrukturą usługową, komunikacyjną stały się przedmiotem opracowań projektowych studentów III roku. Podjęty temat strefy wolnych torów na przedmiocie *projektowanie zespołów i stref usługowych* kierowanym przez dr. hab. inż. arch. Bogusława Wojtyszynę i prowadzonym wspólnie z dr. inż. arch. P. Sobierajewiczem jest wyzwaniem dla rodzących się przemian przestrzennych w obrębie tej niewralgicznej strefy miejskiej. Obszar ten jest niezmiernie ważny dla wizerunku miasta, jed-

nak ważniejsze jest stworzenie przestrzeni komunikatywnej, komfortowej i bezpiecznej z możliwością dobrego spędzania wolnego czasu nie tylko dla podróżnych. Idea wolnych torów to uwolnienie przestrzeni dla ludzi. Współczesne miasta otwierają przestrzeń dla ludzi, wprowadzając nowoczesną architekturę i nobiletując istniejącą, aby krajobraz był żywy i otwarty dla każdego przybysza. Obecny stan otoczenia dworców PKP i PKS nie jest najlepszy. W prezentowanych pracach

studenci wskazali różne warianty projektowe. Powstały różne propozycje, włącznie z wykorzystaniem terenów poprzemysłowych jako antidotum dla obecnej sytuacji.

Pozostałe wykłady przeprowadzili mgr inż. arch. Justyna Juchimiuk (rozwiązania efektywne energetycznie w obiektach sportowych i zasady projektowania uniwersalnego) i mgr inż. arch. Michał Golański (forma i konstrukcja współczesnych stadionów oraz ich krzywa widoczności). Studenci architektury I roku studiów II stopnia przygotowali także panel z mini wykładami w ramach prezentacji własnych koncepcji projektowych.

W ramach działań poniedziałkowych zaprezentowano ponadto wystawę *Architektura sportu - sport w architekturze*, przygotowaną pod kierunkiem prof. Jana Gawrona i mgr Małgorzaty Czerniawskiej. Temat ten był opracowywany przez studentów I i II roku w ciągu prawie całego semestru jako dodatkowe ćwiczenie w formie szybkich szkiców markerem. Zadanie nie było łatwe, gdyż przedstawienie wieloznacznej myśli w szybkiej, graficznej notatce prowadziło najczęściej do zbyt jednoznacznych rozwiązań, jak widok stadionu, pływalni czy siłowni. Dopiero po jakimś czasie udało się wypracować szersze, bardziej abstrakcyjne podejście, dające głębszą odpowiedź i pokazujące osobisty stosunek do problemu, co zaowocowało ciekawymi, emocjonalnymi pracami zaprezentowanymi na wystawie w Galerii Uniwersyteckiej, w foyer budynku głównego UZ w Kampusie A.

Kolejna wystawa, zatytułowana *Aktywność w mieście - struktury ruchowe*, podobnie jak wystawa modeli w ramach *Architektury sportu - aquapark*, cieszyła się dużym zainteresowaniem odwiedzających, zarówno dzieci jak i młodzieży szkolnej z województwa lubuskiego. Prezentowała ona blisko 50 koncepcji placów zabaw. Koncepcje te zostały przedstawione w formie drewnianych modeli przestrzennych. Wzorem lat ubiegłych Katedra AIU zamierza wznowić cykl mini-archi-warsztatów dla najmłodszych, w ramach edukacji architektoniczno-urbanistycznej przy współpracy z członkami koła naukowego APZ.

Następna studencka wystawa posterowa, w tzw. archi-przestrzeni czwartego piętra WBAiŚ *Współczesna architektura obiektów sportowych*, dotyczyła wybranych realizacji

europejskich i światowych stadionów oraz krytych basenów. Podczas Festiwalu Nauki, zarówno pierwszego jak i drugiego dnia, prezentowane były prace kursowe i dyplomowe studentów I roku, studiów II stopnia. Szczególną uwagę zwróciły koncepcje Aquaparku Uniwersytetu Zielonogórskiego zlokalizowane na terenie stadionu UZ, gdzie odbywał się notabene tegoroczny festiwal, wykonane pod kierunkiem prof. dr. inż. arch. Zbigniewa Bacia i mgr inż. arch. Justyny Juchimiuk.

W ramach zagadnień związanych z projektowaniem uniwersalnym odbyły się dwa warsztaty dla dzieci, młodzieży z Gimnazjum nr 2 im. Aleksandra Kamińskiego w Żarach oraz studentów architektury i członków koła naukowego APZ, połączone z sesją posterową na temat barier architektonicznych *Aktywność dla wszystkich*. Na warsztatach omówiono zasady projektowania uniwersalnego i zaprezentowano, w jaki sposób poruszają się osoby niepełnosprawne. W ramach testowania przestrzeni budynku A-8 pod względem dostępności dla osób niepełnosprawnych, można było przesiąść się na wózek inwalidzki i z zawiązanymi oczyma pokonać określony dystans z pomocą białej laski, czy też zapoznać się ze specyfiką tresury, obecnego tego dnia na warsztatach na wydziale, psa-przewodnika. Uczestnicy warsztatów, przy pomocy symulatorów wad wzroku, zetknęli się z podstawowymi problemami jakie napotykają w przestrzeni publicznej osoby niewidzące i słabo widzące. Mogli także użyć przedmiotów codziennego użytku, dedykowanych osobom niewidzącym: testera kolorów, zegarka, termometru, gier planszowych oraz książek pisanych alfabetem Braille'a. Zaprezentowano również dotykową, wypukłą mapę ogrodu botanicznego w Zielonej Górze oraz przestrzenną elewację i rzut obiektu. Wykład i warsztaty na temat projektowania uniwersalnego odbyły się dzięki współpracy z pełnomocnikiem rektora UZ ds. osób niepełnosprawnych - dr. Marcinem Garbatem, Fundacją Szansa dla Niewidomych „Szansa-Chance” z Zielonej Góry, Fundacją Aktywnej Rehabilitacji - FAR oraz studenckim kołem naukowym „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej”.

Propozycje festiwalowe przygotowane przez Katedrę AIU oraz członków koła naukowego „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej”, spotkały się z dużym zainteresowaniem. Odwiedzający, to zarówno grupy ze szkół podstawowych jak również starsza młodzież licealna. Mamy nadzieję, że wykłady i prace studenckie, zwłaszcza te dotyczące całościowego podejścia do sieci ścieżek rowerowych i pieszych oraz zagadnień uporządkowania przestrzeni wokół dworca, wpłyną na otwarcie dyskusji dla poprawy użyteczności i zmiany wizerunku miasta Zielona Góra.

Małgorzata Czerniawska, Justyna Juchimiuk
Michał Golański, Michał Pszczółkowski, Piotr Sobierajewicz

II Konferencja Naukowo-Techniczna INŻYNIERIA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA

W dniach 18-19 czerwca na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się II Konferencja Naukowo-Techniczna INŻYNIERIA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA. To już jest druga konferencja o tej tematyce zorganizowana w Zielonej Górze, a jej głównym organizatorem jest Instytut Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego. Współorganizatorami Konferencji byli: Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych (RDLP) w Zielonej Górze, Zakład Zagospodarowania Odpadów Sp. z o.o. Marszów oraz PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A.

Tegoroczna Konferencja odbyła się pod honorowym patronatem Ministra Środowiska, Przewodniczącego Parlamentarnego Zespołu ds. Zielonej Gospodarki, Wojewody Lubuskiego, Marszałka Województwa Lubuskiego, Prezydenta Miasta Zielona Góra, Burmistrza Miasta Żary, Komitetu Inżynierii Środowiska Polskiej Akademii Nauk i Jego Magnificencji Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Przewodniczącym Komitetu Naukowego Konferencji był prof. dr hab. inż. **Andrzej Jędrzak**, dyrektor Instytutu Inżynierii Środowiska UZ, natomiast w prezydium Komitetu Naukowego zasiadali również: prof. dr hab. inż. **Zofia Sadecka**, dr hab. inż. **Andrzej Greinert**, prof. UZ oraz dr hab. **Urszula Kołodziejczyk**, prof. UZ. Członkami Komitetu Naukowego byli: prof. dr hab. inż. Stanisław Baran (Uniwersytet Przyrodniczy, Lublin), prof. dr hab. inż. January Bień (Politechnika Częstochowska), prof. dr hab. inż. Ryszard Błażejowski (Uniwersytet Przyrodniczy, Poznań), prof. dr hab. Jacek Czekala (Uniwersytet Przyrodniczy, Poznań), prof. dr hab. Mirosława Maria Gilewska (Uniwersytet Przyrodniczy, Poznań), prof. dr hab. inż. Zbigniew Heidrich (Politechnika Warszawska), prof. dr hab. inż. Jerzy Jeznach (SGGW, Warszawa), prof. dr hab. inż. Cezary Kabala (Uniwersytet Przyrodniczy, Wrocław), prof. dr hab. inż. Anna Karczewska (Uniwersytet Przyrodniczy, Wrocław), prof. dr hab. inż. Wojciech Krzaklewski (Uniwersytet Rolniczy, Kraków), prof. dr hab. inż. Hanna Obarska-Pempkowiak (Politechnika Gdańska), prof. dr hab. inż. Lucjan Pawłowski (Politechnika Lu-

belska), prof. dr hab. inż. Jolanta Podedworna (Politechnika Warszawska), prof. dr hab. inż. Czesława Rosik-Dulewska (PAN), prof. dr hab. Kazimierz Szymański (Politechnika Krakowska), dr hab. inż. **Michał Drab**, prof. UZ, dr hab. Piotr Andrzej Hulicz (Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń), dr hab. inż. Zbigniew Kasztelewicz, prof. AGH, dr hab. inż. **Zygmunt Lipnicki**, prof. UZ, dr hab. inż. Edward Meller, prof. ZUT Szczecin, dr hab. inż. Marcin Pietrykowski (Uniwersytet Rolniczy, Kraków), dr hab. Robert Sidelko, prof. PK, dr hab. inż. Jerzy Wira (ZUT Szczecin) oraz dr hab. inż. Maria Włodarczyk-Makula, prof. P.Cz.

Pracami Komitetu Organizacyjnego Konferencji kierował dr inż. **Jakub Kostecki**, natomiast wiceprzewodniczącą była dr inż. **Ewelina Płuciennik-Koropcuk** - oboje w Instytucie Inżynierii Środowiska UZ.

Tematyka Konferencji obejmowała szereg niezwykle istotnych zagadnień problemowych związanych między innymi i często z coraz mniej korzystnym wpływem gospodarki ludzkiej na otaczające nas środowisko przyrodnicze, z którego zasobów musimy przecież korzystać, ale i w którym musimy również żyć. I tak sesje plenarne Konferencji podzielono na obszary tematyczne obejmujące gospodarkę odpadami komunalnymi i przemysłowymi, gospodarkę wodną i gospodarkę ściekami, rekultywację terenów zdegradowanych między innymi przez działalność przemysłową, monitoring środowiska, aspekty środowiskowe gospodarki surowcami naturalnymi i w szerszym ujęciu problematykę gospodarki przestrzennej.

Ujmując to bardziej szczegółowo, w obszarach tych znalazło się także miejsce na poruszenie tematyki związanej z nowoczesnymi technologiami składowania i segregacji odpadów komunalnych i przemysłowych, omówienie współczesnych technologii uzdatniania wody pitnej i przemysłowej oraz stosowanych technologii w oczyszczaniu ścieków miejskich. Uwzględniono także problematykę ochrony zasobów naturalnych oraz uwarunkowania środowiskowe gospodarki miejscowymi surowcami mineralnymi, czy też wreszcie aspekt związany z szeroko pojętą gospodarką zasobami leśnymi jako zarówno elementem kształtowania środowiska człowieka, jak i rezerwuarem naszego bogactwa narodowego.

Otwarcie i obrady Konferencji rozpoczęły się 18 czerwca w Sali Konferencyjnej nowego gmachu Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego przy al. Wojska Polskiego. Referat wprowadzający pt. *Instalacje do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych (MBP) w Polsce - ocena stosowanych rozwiązań* wygłosił prof. **Andrzej Jędrzak**.

W pierwszym dniu Konferencji obrady podzielone zostały na pięć sesji tematycznych, a sesji pierwszej przewodniczyli: prof. Ryszard Błażejowski i prof. Andrzej Jędrzak. W sumie przygotowano do prezentacji prawie 30 referatów.

W wygłoszonych referatach oraz w dyskusji, zwrócono szczególną uwagę między innymi na problematykę rekultywacji gleb na terenach pokopalnianych, leśnych, nadrzecznych i miejskich.

W zakresie tej tematyki uczestnicy Konferencji mieli możliwość uczestniczyć w prezentacjach zrealizowanych przez pracowników Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu i w Poznaniu, a także przez przedstawicieli Instytutu Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN, ZUT w Szczecinie i UMK w Toruniu.

Interesujące były również wystąpienia przedstawicieli firm Eggersmann Anlagenbau Kompoferm GmbH, Eggersmann Anlagenbau GmbH & Co. KG, a także ZZO Marszów Sp. z o.o. i Hochschule Zittau / Görlitz, które to firmy działają w branży przetwarzania odpadów komunalnych w kierunku uzyskiwania z nich kompostów i innych materiałów służących do użytkowania gleb.

Pierwszy dzień Konferencji zakończony został uroczystą kolacją, która miała miejsce w Zielonogórskiej Palmiarni.

Drugi dzień w całości poświęcony był na wyjazdy techniczne, które zawsze stanowią bardzo istotny element uzupełniający tematykę obrad, gdyż umożliwiają bezpośredni kontakt uczestnikom konferencji z aplikacją rozwiązań technicznych wynikających z omawianych problemów. Pierwszym etapem podróży były zakłady płyt wiórowych i innych elementów drewnopochodnych Kronopol Sp. z o.o. w Żarach. Na miejscu zapoznano się z technologią produkcji tych wyrobów oraz z problematyką oczyszczania ścieków przemysłowych, racjonalnego wykorzystania wody, a także z działaniami proekologicznymi zmierzającymi w kierunku ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych do atmosfery.

Kolejnym miejscem odwiedzin był Zakład Zagospodarowania Odpadów Marszów Sp. z o.o. Jest to jeden z najnowocześniejszych w kraju zakładów utylizacji i przetwarzania odpadów komunalnych, oddany do eksploatacji w pierwszej połowie 2015 r. W zakładzie tym uczestnicy konferencji zapoznali się z nowoczesną instalacją mecha-

niczno-biologicznego przetwarzania odpadów (w języku technicznym instalacja MBP).

I wreszcie ostatnim punktem programu sesji wyjazdowej było zapoznanie się na terenie Nadleśnictwa Żagań z działaniami praktycznymi na rzecz małej retencji w obszarach zalesionych, poznano technologię rozdrabniania pozostałości drzewnych po ścinie, czy też zapoznano się z ogólnymi problemami ochrony środowiska i gospodarki leśnej, na terenie administrowanym przez RDLP w Zielonej Górze.

W Konferencji wzięło udział około 120 osób reprezentujących różne środowiska naukowe, jednostki samorządu terytorialnego oraz firmy branżowe z dziedziny inżynierii środowiska.

Na zakończenie organizatorzy Konferencji złożyli gorące podziękowania na ręce współorganizatorów, za włożony wkład i trud w jej przygotowanie oraz wszystkim uczestnikom za aktywną obecność, wyrażając jednocześnie nadzieję, i tym samym zaproszenie, na ponowne spotkanie na kolejnej konferencji tematycznej ponownie w Zielonej Górze. Zapraszamy i liczymy na niezawodną obecność.

Marek Dankowski

OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA ORAZ WYJAZD NAUKOWO-STUDIALNY FEEDING THE PLANET. ENERGY FOR LIFE. MEDIOLAN - EXPO 2015

W maju br. odbyły się ogólnopolska konferencja oraz wyjazd naukowo-studialny pod wspólnym tytułem *Feeding the Planet. Energy for Life. Mediolan*. Wydarzenie zostało zorganizowane pod auspicjami Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN, Wydziału Budownictwa i Architektury ZUT w Szczecinie oraz Katedry AIU WBAIS UZ. W konferencji i jej organizacji czynnie uczestniczyli pracownicy Katedry AIU: prof. dr inż. arch. **Zbigniew Bać**, mgr inż. arch. **Justyna Juchimiuk** oraz mgr inż. arch. **Michał Golański**.

Mediolańska konferencja, połączona z wizytą naukowo-studialną na wystawie światowej EXPO 2015 w Mediolanie, adresowana była do pracowników naukowych i doktorantów zainteresowanych najnowszą architekturą i technologią, rozwiązaniami aktywnymi energetycznie oraz badaniami naukowymi nad podnoszeniem jakości środowiska zbudowanego. Tematyka konferencji obejmowała szeroki zakres zagadnień związanych m.in.: z Wystawami Światowymi, najnowszymi osiągnięciami techniki i technologii, ich historią i rolą w rozwoju architektury i sztuki cywilizacji Zachodu. Uczestnicy konferencji w swych wystąpieniach podejmowali tematykę rozwoju zrównoważonego w architekturze i urbanistyce (ekonomia, ekologia społeczność i kultura, budownictwo energooszczędne, pasywne, aktywność energetyczna, kogeneracja, OZE a środowisko zbudowane, strategie prosumenckie, inteligencja środowiska zbudowanego i zarządzanie) oraz zagadnień związanych z projektowaniem parametrycznym i generatywnym oraz projektowaniem opartym na badaniach przedprojektowych i okotoprojektowych (Evidence Based Design, Research by Design). Obecna była również problematyka wykorzystania najnowszych osiągnięć z zakresu technologii cyfrowych, projektowania morfogenetycznego, inżynierii materiałowej oraz projektowania uniwersalnego i jego znaczenia dla jakości współczesnego środowiska zbudowanego.

Uczestnicy konferencji i wyjazdu studialnego na EXPO 2015, mieli możliwość zapoznania się z najnowszymi

osiągnięciami na polu architektury, zaprezentowanych na wystawie światowej. Wśród pawilonów narodowych powszechnym uznaniem cieszyły się: pawilon gospodarzy - Pallazzo Italia, budynek o klasie efektywności energetycznej „A” o prawie zerowym zużyciu energii (nZEB), w którym elewacje wykonano z betonu biodynamicznego, pawilon Brazylii z charakterystyczną siatką-trampoliną rozpiętą na kilkuset metrach kwadratowych, pawilon Niemiec zasilany dzięki instalacji drzew solarnych generujących zieloną energię oraz pawilon Japonii z imponujących rozmiarów konstrukcją drewnianą odporną na ruchy tektoniczne. Wśród odwiedzających Expo 2015 dużą popularnością cieszyły się także pawilony: Chile, Izraela, Kazachstanu - przyszłego gospodarza EXPO 2017 oraz Zjednoczonych Emiratów Arabskich, o formie przypominającej strukturę pustynnych wydm z imponującą ekspozycją, a także pawilony tematyczne w ramach kłastrów: kawowy i kakao, przypraw czy upraw ryżu. W ramach dokumentacji fotograficznej wydarzenia, jakim jest z pewnością wizyta na EXPO 2015, uczestnicy wyjazdu pod polskim pawilonem, symbolizujący sad ze skrzyniami na owoce, wykonali pamiątkowe zdjęcie.

W ramach podsumowania „mediolańskiego” wydarzenia, 17 czerwca br. na WBAiS UZ odbyło się seminarium pt.: *Wystawa Światowa EXPO 2015. Mediolan*. Prelegenci seminarium w Zielonej Górze z Katedry AIU WBAiS UZ: prof. Z. Bać, mgr J. Juchimiuk oraz mgr M. Golański przedstawili zebranym gościom, pracownikom naukowym oraz studentom UZ m.in.: główne założenia Expo 2015, najnowsze rozwiązania architektoniczne, materiałowe i techniczne dot. pawilonów narodowych krajów uczestniczących w Wystawie Światowej, a także współczesną mediolańską architekturę efektywną energetycznie. Seminarium zakończyło się dyskusją, w której uczestniczyli zaproszeni m.in.: dziekan WBAiS UZ, dr hab. inż. J. Marcinowski, prof. UZ, prof. dr hab. inż. T. Biliński, dr hab. inż. arch. B. Wojtyszyn, dr inż. arch. R. Pustelnik, mgr Piotr Mazurek - dyrektor DPS z Zielonej Góry oraz studenci UZ.

Majowa konferencja w Mediolanie zapoczątkowała cykl konferencji o problematyce efektywności ekologicznej w architekturze XXI wieku, w ramach współpracy z WBiA ZUT w Szczecinie. Dowodem na to jest kolejna wspólna ogólnopolska konferencja pt.: *Natura - Technologia - Kultura. Zrównoważone środowisko życia*, połączona z wyjazdem studialnym do Niemiec i Holandii, we wrześniu br.

Justyna Juchimiuk
Michał Golański

PLENER RYSUNKOWO-MALARSKI I WYSTAWA EXPO TRZEBIECHÓW 2015

W dniach od 6 do 16 lipca studenci kierunku *architektura i urbanistyka* Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyli plener rysunkowo-malarski w Trzebiechowie, malowniczej miejscowości położonej w pradolinie Odry (południowo-wschodniej części woj. lubuskiego, ok. 40 km od Zielonej Góry). Właśnie tutaj spędziłam dwa pierwsze lata swojego życia (mama uczyła najpierw w Podlegórze, a potem w Trzebiechowie). Naturalnie tego okresu nie pamiętam, ale przypominam sobie późniejsze, rodzinne wyprawy na groby dziadków w kolejne Święta Zmarłych i msze w klasycystycznym kościele, zaprojektowanym na zlecenie księcia von Reus przez Johanna Gottlieba Schlaetzera, nauczyciela

Karla Friedricha Schinkla. Msza była dla dzieci zbyt długa, tym bardziej, że tego dnia najważniejsze były gołąbki u cioci Walentyny i ciasto u cioci Frani.

Oczywiście, jako dziecko nie zdawałam sobie sprawy, jak niezwykle to miejsce - słyszałam tylko rozmowy na temat niszczącego i rozkradanego pałacu (była to klasycystyczna budowla przebudowana w stylu rezydencji francuskiej przez wiedeńskiego architekta Viktora Rumpelmayera na zlecenie ówczesnych właścicieli

Trzebiechowa, rodziny książęcej von Reus) oraz dawnego sanatorium. Zostało ono zbudowane w klimacie północnoniemieckiego neorenesansu według projektu Maxa Schundlera, architekta z Zwicau, zaś secesyjny wystrój i wyposażenie było zaprojektowane oraz osobiście nadzorowane przez belgijskiego malarza, architekta i projektanta wnętrz, Henry'ego van de

Velde, pozyskanego do tych prac staraniem księżnej von Reus (<http://www.henryvandevelde.pl/>). Budynek przekształcono później w szpital, a następnie Dom Pomocy Społecznej. To właśnie tutaj naszej plenerowej grupie udzielono gościnności (obiady jak u cioci) oraz wszelkiej pomocy.

Pełna światła oranżeria stała się naszą główną pracownią, a także Centrum Plenerowego Zarządzania, natomiast noclegi oraz dodatkowe miejsce do pracy mieliśmy w pobliskim Podlegórze - Trzebiechowskim Ośrodku Kultury, pod skrzydłami pana Tadeusza Wojtera, dyrektora tegoż ośrodka. Był on naszym anielskim przewodnikiem po wszystkich okolicznych wspaniałościach w pełnym tego słowa znaczeniu. Całe to przedsięwzięcie było możliwe dzięki pani wójt Gminy Trzebiechów, Izabelli Staszak, która zaprosiła nas w swoje gościnne progi i zobowiązała swojego zastępcę, Przemysława Żurawieckiego, żeby nieba przychylił (i tak też się stało) nam oraz prof. Zbigniewowi Baciowi i prof. Janowi Gawronowi, którzy roztoczyli nad naszym plenerem szeroko pojętą opiekę merytoryczną. Na nic jednak by się zdali wszelkie wspaniałości oraz uchylone niebo, gdyby nie studenci, którzy pomimo terminu kolidującego z praktykami budowlanymi stanęli na głowie oraz wysokości zadania: wykonali subiektywne obrazy architektury i pejzażu oraz emocjonalne portrety pensjonariuszy i pracowników DPS, tworząc w ten sposób malarsko-rysunkową opowieść o tym wyjątkowym miejscu i ludziach - jego nieodłącznym elemencie. Prace te można oglądać od 22 sierpnia do 30 września na wystawie poplenerowej, zorganizowanej w stylowym łączniku na terenie DPS w Trzebiechowie. Od 1 do 30 października 2015 r. wystawa będzie dostępna w Zielonej Górze, w Galerii Uniwersyteckiej, foyer budynku głównego w Kampusie A Uniwersytetu Zielonogórskiego (bud. A-O). Serdecznie zapraszamy!

Małgorzata Czerniawska

I WYSTAWA PRAC STUDENTÓW KIERUNKU AIU WBAiS UZ A.D.2015

1 lipca 2015 r. w siedzibie Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ odbył się wernisaż I Wystawy Prac Studentów Katedry Architektury i Urbanistyki UZ (KaiU). Wystawa prezentowała wybrane fragmenty projektów semestralnych studentów wszystkich lat studiów I i II stopnia. Przedstawione prace

wykonano pod kierunkiem pracowników Zakładu Teorii i Projektowania Architektonicznego, Zakładu Teorii i Historii Urbanistyki oraz Ochrony Zabytków, a także Zakładu Sztuk Plastycznych i Wizualnych. Wystawa zaprezentowała również prace wykonywane pod kierunkiem pracowników Instytutu Budownictwa.

Prezentowane prace ilustrowały szeroki zakres zagadnień, które są tematami studiów w KaiU. Obejmują one między innymi zarówno problematykę historii i teorii sztuki, architektury i urbanistyki, jak i zagadnienia związane z praktyczną nauką projektowania architektonicznego, urbanistycznego oraz planowaniem przestrzennym w różnych skalach. Na wystawie zaprezentowano również prace dyplomowe inżynierskie i magisterskie.

Przedstawione na wystawie plany i modele wykonane pod kierunkiem pracowników Zakładu Teorii i Projektowania Architektonicznego prezentowały pełen zakres zadań i projektów semestralnych realizowanych w trakcie studiów I i II stopnia, począwszy od ilustracji i ćwiczeń kompozycji plastycznej, poprzez projekty placów zabaw i domów letniskowych, po kompleksowe koncepcje architektoniczne budynków jedno- i wielorodzinnych, usługowych, przemysłowych, sportowych i użyteczności publicznej. W trakcie wykonywania w/w projektów semestralnych, studenci muszą wykazać się umiejętnością sporządzania projektów architektonicznych spełniających wymagania zarówno budowlano-techniczne, jak i estetyczne. Niezbędne jest rozumienie wzajemnych relacji pomiędzy ludźmi, ich potrzebami, budynkami, a otaczającą prze-

strzeżenią, w tym potrzeb osób niepełnosprawnych, a także umiejętność rozwiązywania problemów funkcjonalnych, użytkowych, konstrukcyjnych, budowlanych i inżynierskich związanych z projektowaniem konkretnych obiektów. Projekty wykonywane w trakcie studiów II stopnia wymagają dodatkowo umiejętności wykorzystania w praktyce najnowszego oprogramowania wspomagania projektowego oraz umiejętności współpracy w zespole projektowym.

Tematyka prac zaprezentowanych na wystawie zrealizowanych pod kierunkiem pracowników Zakładu Teorii i Historii Urbanistyki oraz Ochrony Zabytków uwzględnia najnowsze uwarunkowania procesów funkcjonalno-przestrzennych zachodzących w Polsce oraz Europie, a także wynikających z samorządności lokalnej, globalizacji cywilizacyjnej oraz czynników ekonomicznych i rozwoju technologii informatycznych. Szeroki zakres studiów oraz projekty realizowane na zajęciach prowadzonych w zakładach dają studentom możliwości poznania określonej wiedzy teoretycznej i nabycie umiejętności praktycznych. Wystawione prace obrazują przyswojenie tej wiedzy między innymi z zakresu: kształtowania architektury krajobrazu i terenów zielonych, małych zespołów mieszkaniowych, złożonych struktur funkcjonalno-przestrzennych (centra miast, rozbudowane zespoły mieszkaniowe, mieszkaniowo-usługowe, sportowo-rekreacyjne), a także rewitalizacji historycznych fragmentów miast, zespołów obiektów oraz pojedyn-

czych budynków. Obrazują także przygotowanie do opracowania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wybranego obszaru. Takie kształcenie umożliwia nabycie wiedzy w szerokim kontekście urbanistycznym, zgodnie z zasadami sztuki urbanistycznej oraz umiejętności podejmowania decyzji projektowych umocowanych w gruntownej wiedzy merytorycznej.

Zakład Sztuk Plastycznych i Wizualnych pokazał wybór prac studentów III roku powstałych w ramach przedmiotu techniki warsztatowe, który stanowi podsumowanie zdobytej

wiedzy i umiejętności oraz myślenia plastycznego podczas zajęć z rysunku i malarstwa. Zaprezentowane projekty pokazują plastyczne koncepcje elewacji, ścian, lub posadzki w opracowywanych przez studentów obiektach, w których za pomocą wybranych technik malarskich: mozaiki oraz sgraffito przedstawili swoje kompozycje inspirowane naturą.

Kształcenie architektów na Uniwersytecie Zielonogórskim obejmuje

też problematykę historyczno-konserwatorską. Poznając drogi rozwoju architektury historycznej i metody jej ochrony, studenci uczą się szacunku i pokory wobec dzieł swoich poprzedników. Na wystawie zaprezentowane wybrane opracowania studenckie, poświęcone obiektom zabytkowym (tzw. białe karty, tj. karty ewidencyjne zabytku nieruchomego). Poprawne wypełnienie tego dokumentu wymaga od studentów wiedzy na temat historycznych technik budowlanych, form stylistycznych i konstrukcji, wiąże się też z potrzebą oceny stanu zachowania obiektu zabytkowego oraz sformułowania postulatów konserwatorskich.

Współczesne uwarunkowania i aktualne trendy oraz techniki projektowania architektonicznego i urbanistycznego uwzględniane zarówno w programach wykładów jak i ćwiczeń projektowych umożliwiły studentom wykonanie pod kierunkiem pracowników katedry AIU wystawionych prac. Współczesne uwarunkowania zmuszają także architektów do poszukiwania nowych instrumentów umożliwiających właściwe kształtowanie przestrzeni. Prezentowane prace studentów pokazują próby odpowiedzi na te wyzwania.

Wystawa wzbudziła duże zainteresowanie wśród licznie przybyłych na wernisaż gości oraz odwiedzających wydział potencjalnych studentów.

Hanna Borucińska-Bieńkowska, Michał Pszczółkowski, Justyna Juchimiuk, Michał Golański, Małgorzata Czerniawska

I LETNIA SZKOŁA ARCHITEKTURY- „BAĆ-ARKA”

I Letnia Szkoła Architektury - „Bać-Arka” Krzywa 2015 odbyła się w dniach 16-31 lipca br. i miała na celu m.in. zwrócenie uwagi społeczeństwa na zagadnienia humanizacji środowiska mieszkaniowego, jakości życia w ujęciu interdyscyplinarnym, problemy dostępności mieszkań oraz wykluczenia mieszkaniowego i społecznego. I Letnia Szkoła Architektury to interdyscyplinarne warsztaty, które od 1991 roku organizowane są pod kierunkiem prof. Zbigniewa Bacia. Tegoroczna edycja, zorganizowana w miejscowości Krzywa k. Nowogrodu Bobrzańskiego

go, była czternastą z kolei i pierwszą organizowaną przez Uniwersytet Zielonogórski. Wydarzenie to zostało zorganizowane przez Katedrę Architektury i Urbanistyki na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska (WBAiŚ) UZ, Szkołę Naukową HABITAT, Fundację Wzajemnej Pomocy „Arka” we współpracy z kołem naukowym studentów kierunku architektury i urbanistyki „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej”. Odbyło się na terenie ośrodka fundacji „Arka”, która zapewniła nocleg, wyżywienie i materiały niezbędne do przeprowadzenia warsztatów budowlanych. Oprócz Krzywej, fundacja prowadzi również ośrodki pomocowe w Bogatyni, Nielestnie, Krakowie i Zielonej Górze, gdzie bezpieczną przystań znajdują osoby, znajdujące się w trudnej sytuacji życiowej.

W letniej szkole architektury wzięło udział 15 studentów architektury i urbanistyki, nad którymi opiekę merytoryczną sprawowali prof. Zbigniew Bać, mgr Justyna Juchimiuk i mgr Michał Golański. Studenci mieszkali i pracowali w opuszczonym gospodarstwie, adaptowanym przez podopiecznych fundacji na ośrodek pomocowy, w otoczeniu pięknych krajobrazów meandrującej rzeki Bóbr i Kanału Dychowskiego. W przyszłości ośrodek ma być samowystarczalnym gospodarstwem, obecnie świeże mleko i sery zapewnia stado 50 kóz.

Studenci zostali przydzieleni do kilku tematów: trzech projektowych, dwóch inwentaryzacyjnych oraz tematu budowlanego. W ramach zadań projektowych zostały opracowane koncepcje dla Nowogrodu Bobrzańskiego ze szczególnym uwzględnieniem Wzgórza Zamkowego jako nowego miejsca spotkań dla mieszkańców - z amfiteatrem oraz wieżą widokową, a także zagospodarowania terenów przy ul. Fabrycznej, w rejonie terenów powyrobiskowych kopalni żwiru. Tu z kolei zaplanowano plażę miejską ze szlakiem dydaktycznym, obiektem usługowym i Domem Harcerza. Praca nad koncepcjami odbywała się zarówno w terenie, jak i w budynku urzędu miejskiego. Studenci mieli również możliwość spotkania się z burmistrzem miasta - Pawłem Mierzwakiem oraz konsultacji z pracownikami urzędu, m.in. Mirosławem Walencikiem - zastępcą burmistrza oraz inspektorem Andżeliką Surman, odpowiedzialną za planowanie przestrzenne. Poza nowogrodzkimi projektami, uczestnicy Letniej Szkoły Architektury pracowali w ośrodku fundacji „Arka” w Krzywej. Tu opracowania dotyczyły gospodarstwa i zagospodarowania terenu należącego do fundacji oraz samej wsi Krzywa. Koncepcje na potrzeby ośrodka zostały przygotowane w formie szkiców, rysunków oraz kart obiektów i obejmowały inwentaryzację stanu istniejącego oraz projekt adaptacji i zmiany funkcji trzech obiektów. W ramach letniej szkoły architektury powstał również raport.

Grupa budowlana miała za zadanie budowę jednostki mieszkaniowej „BAĆ-ARKA” o powierzchni użytkowej 35 m² i podcieniu o powierzchni 15 m². Eksperymentalna i uniwersalna „BAĆ-ARKA” jest elementem powtarzalnym zespołu 18 budynków w zabudowie atrialnej, będącego celem projektu naukowo-badawczego pt. *Proekologiczny, doświadczalny zespół zabudowy atrialnej*. Zaprojektowane i opracowane przez zespół pracowników naukowo-dydaktycznych Uniwersytetu Zielonogórskiego, pod kierownictwem prof. Zbigniewa Bacia w Katedrze Architektury i Urbanistyki osiedle atrialne, jest „habitatem”. Habitat, który w terminologii nauk przyrodniczych definiowany jest jako „środowisko, w którym zespoły poszczególnych gatunków organizmów znajdują najdogodniejsze warunki życia”, w odniesieniu do organizacji siedlisk ludzkich przybiera zwykle postać jednostki, która składa się z przestrze-

ni o określonych rozmiarach i zamieszkiwana jest przez grupę o określonej liczebności (od 3 do 150 rodzin). Wg prof. Bacia, twórcy idei habitatu, to bardziej filozofia niż zbiór kanonów do projektowania, jest również stałą dyskusją dotyczącą formułowania środowiska mieszkaniowego, próbą tworzenia teoretycznych podstaw do wskazywania problemów.

Zadaniem „Proekologicznego, doświadczalnego zespołu zabudowy atrialnej” w Krzywej k. Nowogrodu Bobrzańskiego jest sprawdzenie możliwości realizacji dostępnej ekonomicznie i możliwej do realizacji metodą gospodarczą zabudowy, zapewniającej maksimum komfortu zamieszkania przy minimalnej powierzchni użytkowej. Wykluczenie mieszkaniowe (innymi słowy deprywacja czy bieda mieszkaniowa) to zjawisko obejmujące sytuację zarówno niestabilnego i niezabezpieczonego mieszkania, jak i sytuację nieadekwatnego zamieszkiwania. Wykluczenie w tej sytuacji nie obejmuje tylko fizycznych problemów z mieszkaniem (dachem nad głową), ale także problemy z nawiązywaniem relacji społecznych czy uregulowaniami administracyjnymi i prawnymi. Problemy mieszkaniowe oraz zadłużenia to czynniki znacznie podnoszące ryzyko bezdomności i innych problemów społecznych. Problemy mieszkaniowe postrzegane są przez Polaków jako trzecie co do ważności problemy społeczne, tuż po bezrobociu i uzależnieniach.

W celu ograniczenia kosztów, czasu budowy oraz szkód ekologicznych zastosowany został system fundamentów punktowych, nazwany „Lekkim Dotykem Ziemi”. Do budowy części segmentów eksperymentalnie wykorzystane zostaną pozyskane lokalnie, alternatywne i naturalne materiały budowlane, takie jak słoma, glina i papier. Projekt i realizacja założenia są objęte badaniami i pomiarami dla celów naukowych we wszystkich fazach. Inwestorem założenia jest fundacja „Arka” przy współudziale partnera, tj. Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Przez czas trwania warsztatów, studenci pod kierunkiem prowadzących wykonali fundamenty punktowe pod trzy jednostki oraz drewnianą konstrukcję szkieletową pojedynczego segmentu. W trakcie warsztatów zrealizowana została również „winna pergola”, będąca swoistą wizytówką nowopowstającego osiedla domów atrialnych. Dalsze prace konturowane będą przez podopiecznych fundacji „Arka” oraz studentów architektury i urbanistyki w formie warsztatów weekendowych.

Podsumowanie warsztatów nastąpiło 30 lipca w ośrodku fundacji w Krzywej. Wśród zaproszonych gości byli m.in. Mirosław Walencik - zastępca burmistrza Nowogrodu Bobrzańskiego, Katarzyna Sokulska - zastępca przewod-

niczącego Rady Miejskiej i dziekan WBAiŚ UZ, dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ. Oficjalnego otwarcia dokonał dyrektor generalny Fundacji Wzajemnej Pomocy „ARKA”, Jan Gaszewski, zapoznając zgromadzonych ze strategią fundacji na najbliższe lata, związaną z budową zespołu eksperymentalnych jednostek dla podopiecznych „Arki” - habitatu Bać-Arka. Prof. Zbigniew Bać wygłosił przemówienie na temat idei habitatu oraz jego roli w Polsce i na świecie, dokonał także podsumowania dokonań I Letniej Szkoły Architektury „Bać-Arka”, związanych z opracowaniami projektowymi studentów i pracowników naukowo-dydaktycznych Katedry Architektury i Urbanistyki. Dziekan WBAiŚ, prof. Jakub Marcinowski, w swoim wystąpieniu podkreślał ważną rolę wykształcenia oraz praktyk inwentaryzacyjnych, projektowych oraz budowlanych, jak również współpracy ze specjalistami z różnych dziedzin inżynierskich. Kolejna Letnia Szkoła Architektury może mieć zatem charakter multidyscyplinarny, umożliwiający współpracę przyszłych architektów z konstruktorami i specjalistami w dziedzinie inżynierii środowiska, kształconymi na Uniwersytecie Zielonogórskim. **Dokonano również oficjalnego otwarcia wystawy pt. I LETNIA SZKOŁA ARCHITEKTURY - „BAĆ ARKA”, którą również będzie można obejrzeć w październiku na WBAiŚ.** W imieniu burmistrza Nowogrodu Bobrzańskiego głos zabrał jego zastępca p. Mirosław Walencik. Urzędnicy dziękowali studentom i pracownikom za wysiłek poświęcony w opracowania projektowe oraz zapewнили, że liczą na kontynuację współpracy. Wykonane opracowania oraz modele przestrzenne zostały przekazane władzom Nowogrodu Bobrzańskiego i będą stanowić materiał do konsultacji społecznych.

Podsumowanie zakończyło się prezentacją efektów pierwszej fazy budowy „Proekologicznego, doświadczalnego zespołu zabudowy atrialnej”. Symbolicznego ostatniego „nawięrtu” i montażu belki, dokonał dziekan Marcinowski razem ze studentami oraz członkami koła naukowego „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej”. Profesor Bać i prezes Gaszewski oraz Maria Furman - wiceprezes zarządu „Arki” podziękowali wszystkim zaangażowanym uczestnikom „Bać-Arki”. Wręczając dyplomy zaprosili do dalszej współpracy, zarówno na budowie podczas sesji weekendowych, jak również w planowanej na przełomie września i października, wspólnej konferencji.

Zbigniew Bać, Michał Golański, Justyna Juchimiuk

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Wydział Ekonomii i Zarządzania uruchamia kształcenie na drugim stopniu ekonomii

W nowym roku akademickim studenci będą mieli możliwość podjęcia nauki na studiach drugiego stopnia na kierunku ekonomia. Starania władz Wydziału o podjęcie kształcenia na tym kierunku, zostały pozytywnie ocenione przez ekspertów Polskiej Komisji Akredytacyjnej i zgodnie z decyzją Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia

23 lipca 2015 r., Wydział Ekonomii i Zarządzania UZ uzyskał uprawnienia do prowadzenia kształcenia na kierunku „ekonomia” na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym. Kształcenie na tym kierunku realizowane będzie w systemie stacjonarnym oraz niestacjonarnym i trwać będzie cztery semestry. Uruchomienie studiów II stopnia na ekonomii wynika nie tylko z potrzeb i wymagań lokalnego rynku pracy, ale również obserwowanych zmian na rynku krajowym i unijnym, zarówno w ujęciu bieżącym, jak i długookresowym. Absolwenci kierunku posiadać będą nie tylko pogłębioną wiedzę z zakresu współczesnej ekonomii, ale także zyskają predyspozycje do jej praktycznego wykorzystania w instytucjach państwowych oraz orga-

nizacjach gospodarczych i to z uwzględnieniem wymiaru zarówno krajowego, jak i światowego. Jest to efektem tego, że współczesny rynek pracy wymaga od specjalistów i kierowników wszystkich szczebli zarządczych nie tylko solidnie ugruntowanej wiedzy ogólnoeconomicznej i specjalistycznej, ale także rozumienia i wykorzystywania zmian zachodzących w działalności firm i instytucji finansowych, jako siły napędowej ich rozwoju. Jest to możliwe dzięki połączeniu w przewidzianym programie przedmiotów ogólnokształcących i specjalnościowych z modułem praktyk zawodowych, które zaczynają się już na drugim semestrze. Pozwoli to - obok dostarczenia niezbędnej wiedzy - wyposażać przyszłych menedżerów, przedsiębiorców i analityków gospodarczych w umiejętności metodyczne ukierunkowane na rozwiązywanie konkretnych problemów ekonomicznych w działalności przedsiębiorstw oraz całej gospodarce. Na początek planowane są dwie specjalności: *ekonomia menedżerska* oraz *ekonomia przedsiębiorstwa*.

Wierzmy, że przygotowana oferta spotka się z dużym zainteresowaniem, zarówno absolwentów naszej uczelni, jak i innych ośrodków akademickich.

Anetta Barska

Wydział Ekonomii i Zarządzania w trakcie tegorocznego Festiwalu Nauki

Podczas tegorocznego Festiwalu Nauki, jak zawsze, nie zabrakło Wydziału Ekonomii i Zarządzania. Pierwszego dnia stery na naszym stoisku objął dr Dariusz Staniewicz wraz ze studentkami II roku studiów licencjackich na kierunku

FOT. DARIUSZ STANIEWICZ

zarządzanie, które przygotowały projekt pod hasłem: *Jak ukończyć bieg maratoński, wykorzystując do realizacji tego celu funkcje zarządzania?* Nasz kolega, główny inicjator, połączył pasję zawodową ze swoim hobby - bieganiem w maratonach. Celem projektu było podpowiedzenie jak biegać z „głową”. Oznaczało to wskazanie zainteresowanym głównych funkcji zarządzania, a przede wszystkim wykazanie związku pomiędzy planowaniem, organizowaniem, motywowaniem i kontrolowaniem, a zdolnością do ukończenia biegu maratońskiego. Projekt adresowany był zarówno dla tych, którzy myślą o rozpoczęciu biegania, jak i tych, którzy już biegają. Rzecz jasna sam bieg maratoński pełnił tu rolę symboliczną, chodziło o zachęcenie do biegania. Autorzy przygotowali cztery kwestionariusze ankiety, kolejno poświęcone planowaniu, organizowaniu, motywacji i kontroli. Uczestnicy Festiwalu Nauki wypełniali kwestionariusz,

a każdy z nich kończył się propozycją wykonania ćwiczenia sprawnościowego, np. kilkunastu skoków na skakance czy „deski”. W zabawie nierzadko uczestniczyły całe rodziny. Wspólnie zastanawiano się nad np. organizowaniem biegania, korzystając z analizy SWOT określając swoje mocne i słabe strony, czy szanse i zagrożenia w otoczeniu, związane z samym bieganiem. Losowano sentencje motywacyjne, pozwalające uwierzyć, że bieganie może być stylem i częścią naszego życia, np. „W czasie biegu maratońskiego zaprzyjaźnij się z bólem, a nie będziesz samotny”, „Życie jest jak bieg maratoński, zaczyna się wolno, później przyspiesza” czy „Każy dzień to wyścig, który już się rozpoczął”.

Wszyscy uczestnicy otrzymywali naklejkę z hasłem „Bieganie Twoją pasją” i opaskę odblaskową. Zmaganiom intelektualnym i fizycznym towarzyszyła specjalna, motywująca do biegania muzyka. Dużym zainteresowaniem ze strony gości namiotowego miasteczka cieszyły się dwa, naturalnej wielkości manekiny, na których zaprezentowano kompletne letnie i zimowe stroje do biegania.

Dodatkowo uczestnicy mogli się zapoznać z kalendarzem biegów długodystansowych na rok 2015 w województwie lubuskim, czy prześledzić trasę wirtualnego maratonu z czekającymi na niej niespodziankami, w postaci choćby: odwodnienia, kurczów, zderzenia ze ścianą. Oczywiście organizatorzy podpowiadali, jak tych niespodzianek uniknąć. Pomysł został bardzo pozytywnie przyjęty, o czym świadczy fakt, że już w pierwszej godzinie konieczny był dodruk kwestionariuszy ankiety.

W ramach drugiego dnia pt. *Wydziały zapraszają* zostały przygotowane dwa warsztaty *Sztafeta do Euro* oraz *Kształtowanie wizerunku w oparciu o wydarzenia sportowe*. Pierwszy projekt przygotowali dr Zbigniew Binek oraz dr Paweł Szudra. Celem warsztatów było przekazanie uczestnikom wszechstronnej wiedzy na temat procesu wymiany narodowej waluty oraz mechanizmów funkcjonowania strefy euro w związku z perspektywą wejścia do niej Polski.

UCZESTNICY WARSZTATÓW SZTAFETA DO EURO WRAZ Z PROWADZĄCYM

Drugie warsztaty pt. *Kształtowanie wizerunku w oparciu o wydarzenia sportowe* przygotowano zostały przez dr Mariolę Michałowską, dr Anettę Barską oraz dr. Janusza Śnihurę, w trakcie których skoncentrowano się na omówieniu roli wydarzeń sportowych w promocji miasta. Wydarzenia sportowe organizowane w miastach mogą służyć realizacji wielu celów, wśród nich wyróżnia się przede wszystkim: zwiększenie liczby turystów w mieście (szczególnie poza sezonem turystycznym), wykorzystanie ich jako katalizatora zmian na danym obszarze, animację lokalnych atrakcji turystycznych oraz wzmocnienie lub kształtowanie pozytywnego wizerunku miejsca.

Anetta Barska

FOT. JANUSZ ŚNIHUR, UCZESTNICY WARSZTATÓW KSZTAŁTOWANIE WIZERUNKU W OPARCIU O WYDARZENIA SPORTOWE

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

INSTYTUT FILOLOGII POLSKIEJ

Kontakty językowe w komunikowaniu

W dniach 8-9 czerwca 2015 r. w salach Biblioteki Uniwersyteckiej odbyła się ogólnopolska konferencja językoznawcza „Kontakty językowe w komunikowaniu” współorganizowana przez Zakład Komunikacji Językowej Instytutu Filologii Polskiej UZ, Instytut Filologii Germańskiej i Katedrę Anglistyki. Patronat nad konferencją objął Marszałek Województwa Lubuskiego. Mowę otwierającą wygłosił dziekan Wydziału Humanistycznego prof. UZ Sławomir Kufel, który życzył prelegentom i słuchaczom wielu doznań naukowych.

Podczas obrad plenarnych, które rozpoczęły konferencję, mieliśmy możliwość wysłuchania referatów prof. Michaiła Kotina (UZ), prof. UZ Magdaleny Hawrysz oraz dr. Krzysztofa Skibskiego (UAM). Pierwszy mówca poruszył zagadnienie kontaktów językowych, które jego zdaniem przyspieszają tendencje zmian w języku. Prof. Hawrysz przeniosła nas w krąg międzyjęzykowych kontaktów językowych, przywołując postaci Marcina Czechowica, Marcina Łaszczka, Kaspra Wilkowskiego i Szczęsnego Żebrowskiego, którzy trudzili się formułowaniem negatywnych obrazów swoich przeciwników wyznaniowych. Dr Skibski mówił o śladach frazeologicznych w poezji, prezentując liczne przykłady w wierszach, np. Władysława Szymborskiej. Dyskusja zamykająca pierwszą część konferencji była bardzo burzliwa. Najwięcej pytań popłynęło w kierunku prof. Michaiła Kotina, którego referat nazwano odkrywczym i rewolucyjnym.

FOT. B. KLIMEK, PROF. MARIAN BUGAJSKI Z PROF. UZ MARZANĄ UŻDZICKĄ

FOT. B. KLIMEK, PROF. JØRGEN BANG Z PROF. UZ MAGDALENĄ STECIĄG

FOT. B. KLIMEK, PROF. MICHAŁ KOTIN (UZ)

_FOT. B. KLIMEK, DR KRZYSZTOF SKIBSKI Z UAM

_FOT. DR M. BISZCZYŃSKI, PROF. UZ
KATARZYNA WĘGOROWSKA

_FOT. DR M. BISZCZYŃSKI, SŁUCHACZE

skowski przedstawił referat pt. „*Sie können versichert sein, dass wir das ändern werden. Kommunikativ-kontrastive Studie zu den Verben des Versicherns im Deutschen und im Polnischen*”. Na zakończenie Filip Skibiński, student Uniwersytetu Zielonogórskiego, mówił o znaczeniu pojęć „lud” i „naród” w różnych epokach. Po przerwie referat przedstawił dr hab. Piotr Kładoczny, który przeniósł słuchaczy w świat komunikacji audiofilów, mgr Waldemar Bojakowski z UW. opowiedział o statusie XIX-wiecznych lekarzy i ich czytelników, prezentując przykłady z „Wiadomości z higieny” doktora Płaskowskiego. Na zakończenie mgr Anna Śliwińska, bazując na ustnych ogłoszeniach sentencji wyroku, przedstawiła komunikatywność języka prawniczego.

Drugi dzień konferencji również rozpoczęły obrady plenarne. Tym razem pierwszy referat wygłosił duński językoznawca prof. Jørgen Bang (Uniwersytet Południowej Danii w Odense) pt. „The dialectics of the trans-cultural dialogue - an Eco-linguistic contribution to the concept of „Language Contacts in Communication”. Kolejnym prelegentem był prof. Marian Bugajski (UZ), który mówił o emocjach w kontaktach językowych. Dr Monika Kaczor (UZ), na podstawie współczesnych sporów publicznych, przedstawiła czynności mowy, budujące złe relacje międzyludzkie (szantaż, zważanie, groźenie, itp.). Na zakończenie mgr Katarzyna Rogalska (UMK) zaprezentowała wyniki swoich badań z zakresu ewolucji kodu językowego, poruszając m.in. kwestię iterowanego uczenia się.

Sekcję A rozpoczęły prof. UZ Magdalena Steciąg i studentka UZ Jessica Woźniak, które przedstawiły wspólny projekt na temat polsko-czeskich kontaktów językowych na pograniczach w kontekście biznesowym. Dr Dorota Szagun (UZ), na przykładzie XVIII-wiecznej sylwy szlacheckiej, zaprezen-

towała dwujęzyczność szlachty. Mgr Sylwia Wodzińska z UAM po angielsku opowiedziała o statusie języka arabskiego w Izraelu. Natomiast dr Magdalena Jurewicz-Nowak przenosiła nas do XVIII-wiecznego Wrocławia, opisując językowe stosunki międzyetniczne w świetle rozmówek handlowych Jerzego Szłaga. Po przerwie na kawę referat, przygotowany wspólnie z prof. UZ Marzanną Użdżicką, wygłosił mgr Mateusz Półtorak (UZ). Mówił on o blogach tematycznych, a konkretnie o relacjach nadawczo-odbiorczych w blogach o literaturze kryminalnej. Następnie, dzięki dr Iwonie Pałuckiej-Czerwik (UZ) zgłębiliśmy komunikację w stałych kręgach nadawczo-odbiorczych, bazując na materiale protokołów cechowych. Wystąpienia w sekcji A zakończył referat mgr Joanny Malon (UZ), która zaprezentowała obraz nadawcy w „Dziennikach” Stefana Kisielewskiego.

Sekcję B rozpoczęła dr Anna Kuzio (UZ) referatem pt. „Language and gender Deception on the Internet”. Kolejną prelegentką była dr Sylwia Rapacka-Wojtala z UŁ, która przedstawiła sposoby kształcenia kompetencji komunikacyjnych na lekcjach języka obcego. Dr Irmína Kotlarska z UZ zaprezentowała wybór umiejętności komunikacyjnych zawartych w pierwszych podręcznikach języka angielskiego dla Polaków. Na zakończenie mgr Eliza Kowal z UW. opowiedziała o dyskursie antynarkotykowym w publicznej kampanii społecznej. Po przerwie na kawę głos zabrala prof. UZ Katarzyna Węgorowska, która zaprezentowała referat o kontaktach językowo-kulturowych utrwalonych w „Impresjach cymbrowskich” Zofii Brzozowskiej i „Dziedziczkach Soplicowa” Joanny Puchalskiej. Następnie dr Marcin Odelski (PAN) przybliżył nam audycje TTM *Gôdómë pò kaszëbskù*, które posłużyły jako przykład dydaktyki telewizyjnej wa-

_FOT. DR M. BISZCZYŃSKI, OD LEWEJ: MGR SYLWIA WODZIŃSKA, JESSICA WOŹNIAK, PROF. JØRGEN BANG, DR IWONA ŻURASZEK-RYŚ, PROF. STANISŁAW BORAWSKI, MGR BARBARA KLIMEK, PROF. UZ MAGDALENA STECIĄG, PROF. MARIAN BUGAJSKI

_FOT. DR M. BISZCZYŃSKI, OD LEWEJ: PROF. STANISŁAW BORAWSKI, MGR BARBARA KLIMEK, PROF. UZ MAGDALENA STECIĄG, PROF. MARIAN BUGAJSKI, DR IWONA PAŁUCKA-CZERWIK, PROF. UZ MAGDALENA HAWRYSZ, DR MAGDALENA JUREWICZ-NOWAK, DR DOROTA SZAGUN

runkującej potencjalne kontakty językowe. Ostatni referat konferencji przedstawiła dr Justyna Kobus z UAM, zastanawiając się razem ze słuchaczami nad tym, na ile informator może być wiarygodnym źródłem danych dialektologicznych.

Konferencja cieszyła się dużym zainteresowaniem ze strony prelegentów i słuchaczy. Towarzyszyły jej nie tylko ciekawe referaty, ale również burzliwe dyskusje i ożywione rozmowy kularowe. Owocem konferencji będzie publikacja, która ukaże się w przyszłym roku. Organizatorzy zapowiedzieli już plany kolejnej - jubileuszowej - konferencji.

Barbara Klimek

Region a tożsamości transgraniczne (Białystok, 27-30 maja 2015 r.)

W dniach od 27 do 30 maja br. w Białymstoku odbyła się czwarta już konferencja z cyklu *Nowy regionalizm w badaniach literackich*, organizowana pod patronatem Komitetu Nauk o Literaturze PAN w ramach grantu NCN przyznanego na realizację teoretycznoliterackiego projektu badawczego „Nowy regionalizm w badaniach literackich: tradycja i nowe orientacje”, którym kieruje Małgorzata Mikołajczak z Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Temat białostockiej konferencji (*Region a tożsamości transgraniczne*) podyktował nie tylko nowe ujęcia, jakie znalazły się w prelekcjach, ale i otworzył furtkę do topograficznej wyprawy na pogranicze. W trakcie konferencji uczestnicy mogli odwiedzić Sejny, obejrzeć spektakl, który przygotowała Bożena Schroeder w sejmieńskiej synagodze. Drugim miejscem, do którego przybyła grupa regionalistów, było Międzynarodowe Centrum Dialogu w Krasnogrodzie. Ośrodek, prowadzony od lat przez Krzysztofa Czyżewskiego, stał się również miejscem dla jednego z konferencyjnych paneli. Obcowanie z krajobrazem pogranicza dopełniło odczytania literatury regionów.

Transgraniczność rozumiana literaturoznawczo zaowocowała wieloma komparatystycznymi głosami. Wystąpienia nie dotyczyły jedynie rodzimej literatury, ale próbowały w przygranicznej twórczości sąsiadów odnaleźć literacko interesujące przykłady i rozwiązania badawcze. Przywołano literaturę niemiecką (o twórczości Petra Härtlinga mówiła Monika Barwińska z Ruhr-Universität w Bochum, a Małgorzata Zduniak-Wiktorowicz ze słubickiego Collegium Polonicum porównywała prozę Brygidy Helbig i Hansa-Ulricha Treichela). Obraz Niemca w literaturze polskiej dookreśliła w swoim wystąpieniu Małgorzata Mikołajczak z Uniwersytetu Zielonogórskiego). Mirosława Szott (także z zielonogórskiej uczelni) pokazała w swoim referacie, jak przeszłość niemiecka jest przepracowywana w poezji Krzysztofa Fedorowicza. Wspomnienia niemieckich mieszkańców obecnego powiatu międzyrzeckiego stanowiły kanwę dla refleksji Małgorzaty Czabańskiej-Rosady z PWSZ w Gorzowie. Twórczość Horsta Bienka przypomniała uczestnikom jednego z paneli dr Kornelia Ćwiklak z UAM w Poznaniu. Czeska literatura pojawiła się w referacie o poezji Radka Fridricha (dr Renata Makarska z Uniwersytetu w Moguncji). Monika Bednarczuk z Ruhr-Universität w Bochum odwołała się do twórczości litewskiej (Jan Ciecnot i Tadeusz Bułharyn).

Dużą grupę tematyczną stanowiły referaty problemowe, koncentrujące się na obrazie transgraniczności, nacechowanego socjologicznie i kulturoznawczo. Elżbieta Dąbrowicz z Uniwersytetu w Białymstoku mówiła o problemie migracji regionalnych, transgraniczność i atopia charakteryzowała Kamila Gieba z Uniwersytetu Zielonogórskiego. Kilka referatów odnosiło się do problematyki tożsamościowej. Elżbieta Rybicka z Uniwersytetu Jagiellońskiego mówiła o politycznych aspektach tworzenia tożsamości euro-regionów, Arkadiusz Kalin z PWSZ w Gorzowie pokazywał drogę od tożsamości nostalgicznej do transgranicznej. Problem ten w powieściach Henryka Worcella odszukała i za-

prezentowała Kinga Siewior z Uniwersytetu Jagiellońskiego. Historia Łużyc, która wylania się z prasy regionalnej przełomu XIX i XX wieku, znalazła swoje odbicie w referacie Wojciecha Browarnego z Uniwersytetu Wrocławskiego. Konferencja gościła także badaczy z Kaszub. Adela Kuik-Kalinowska i Daniel Kalinowski z Akademii Pomorskiej w Słupsku mówili o budowaniu mitografii kaszubskiej. Jak na gospodarza konferencji przystało, przygotował on najlichnijszą grupę referatów. Białystok reprezentowały wystąpienia dotyczące literatury dziecięcej (Anna Nosek), fantomologii (Marcin Leś), podróżniczej (Marcin Lul) i literatury biograficznej (Katarzyna Sawicka-Mierzyńska). Temat biograficzny znalazł swoje odbicie również w referatach przedstawicieli innych uczelni. Elżbieta Dutka z Katowic mówiła o autobiografiach Jerzego Kukuczki, a szczecińskie autobiografie akademickie zaznaczał Jerzy Madejski z Uniwersytetu Szczecińskiego. Ostrzeszowskie wspomnienia Jadwigi Żylińskiej znalazły swoje miejsce w referacie Romana Dziergwy z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Białostocka konferencja zapamiętana zostanie jako jedna z najbardziej krajoznawczo-topograficznych konferencji w cyklu „Nowy regionalizm w badaniach literackich”. Problematyka transgraniczna pozwoliła wyodrębnić nowe narzędzia i wzbogacić dokonania dotychczasowych trzech konferencji: (zielonogórskiej, słupskiej i wrocławskiej), a przede wszystkim ugruntować koncepcje literaturoznawcze spod znaku nowego regionalizmu w szerokim kręgu świadomości badawczej.

Janusz Lastowiecki

Poznajemy kulturę góralską na Ziemi Lubuskiej

Grupa studentów uczestniczących w zajęciach *Kultura góralska na Ziemi Lubuskiej* wraz z prowadzącą dr J. Gorzelaną wybrała się do Brzeżnicy na 16 festyn rodzinny „W maju na pasionku”. Współorganizatorami, jak co roku był Wójt Gminy i zespół Górali Czadeckich „Watra”. Tegoroczny festyn związany był z 25-leciem ustanowienia samorządu terytorialnego, więc prócz władz terenowych byli przedstawiciele władz powiatowych i wojewódzkich.

Impreza zaczęła się przemówieniami i wręczeniem medali zasłużonym samorządowcom, zaraz po niej rozpoczęły się występy zespołów folklorystycznych, na które z niecierpliwością czekali studenci. Na scenie jako pierwsi pojawili się najmłodsi uczestnicy imprezy - zespół „Mała Watra” z Brzeżnicy. Rozpoczęli serię występów tańcem *syrba*, który ma źródła bałkańskie. Poprzez śpiew opowiadali później historię wędrówek swych dziadków i pradiadków. Kolejno występowały inne zespoły góralskie: *Żródełko*, *Wichowianki* i *Syrba* z Wichowa, *Stanowianie* ze Stanowa, *Jodelki* z Żagania i *Watra* z Brzeżnicy. Były też dwa zespoły niegóralskie - *Lutnia* z Żagania i *Luna Rosa* z Jelenina. Na koniec wystąpił specjalny, jakim w tym roku był zespół folkowy *Fajna Gośrajna* z Wiechlic. Później wszyscy zostali zaproszeni na zabawę ludową do białego rana.

W przerwach można było rozmawiać z członkami zespołów. Wielu z nich było spokrewnionych i traktowało festyn jako spotkanie rodzinno-towarzyskie. Uczestnicy nie przebiegali się do występów, ale cały czas ubrani byli w stroje bukowiańskie. Stan cywilny kobiet można było poznać po

ozdobie głowy - panny miały wianki, a mężatki chustki. Każda kobieta ubrana była w *soroczke*, czyli białą koszulę (najczęściej lnianą), na której naszyte były koralikami przepiękne wzory tzw. *plecki*, szyję zdobiły *pieski* i *dżordany*. Spódnice miały długie, kwieciste, suto marszczone, a na nie zakładany fartuszek zwany *zopaską*. Na nogach wełniane skarpety i *kyrpce*. Mężczyźni również ubrani byli w *soroczke* delikatnie ozdobianą haftem, krótki *kiptarek*, pod szyją mieli czerwoną kistkę, a spodnie najczęściej białe z sukna lub płótna. Kawalera można było poznać po piórku na kapeluszu.

— ZESPÓŁ GÓRALI CZADECKICH „MALAWATRA” Z BRZEŻNICY — PO WYSTĘPIE

— NA SCENIE — ZESPÓŁ PIĘŚNI I TAŃCA GÓRALI CZADECKICH „ŻRÓDEŁKO” Z WICHOWA

Występy poszczególnych zespołów doskonale umilały sobotnie popołudnie. Było na co popatrzeć i kogo posłuchać. A głodni mogli - oprócz ciasta - spróbować bukowiańskich gołąbków zrobionych z kiszzonej kapusty. Pyszne! Pogoda tego dnia dopisała, mimo, że zapowiadało się na deszcz. Bardzo cieszę się, że mogłam uczestniczyć w tym wydarzeniu.

Alicja Iwaniuch

INSTYTUT NEOFILOLOGII

Przetarcie studenckiego szlaku do Witebska

Dzięki staraniom Katedry Filologii Wschodniosłowiańskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego i Witebskiego Państwowego Uniwersytetu im. P. Maszerowa, jako studenci *komunikacji biznesowej w języku rosyjskim i filologii rosyjskiej* mogliśmy spędzić niezapomniany tydzień w partnerskim mieście na Białorusi. W Witebsku poznawaliśmy w praktyce i sprawdzaliśmy to wszystko, czego dowiedzieliśmy się w teorii na zajęciach. Był więc język rosyjski, zefiry i kwas chlebowy.

Ale od początku...

W Witebsku bawiliśmy się od 9 do 15 lipca 2015 r. Pojechało nas osób kilka: Agnieszka, Ewa, Jakub, Łucja, Małgorzata, Marta, Martin oraz nasza opiekunka - dr hab. Polina Stasińska, prof. UZ. Na miejscu, z ramienia tamtejszego uniwersytetu, zajmował się nami doc. Siergiej Jakowlew. To człowiek, który był z nami zawsze i wszędzie, miał serce na dłoni, a my byliśmy pionierami na tej trasie.

Gdy popatrzeć się na mapę, to trzeba „tylko” przejechać całą Polskę i całą Białoruś. Więc przystępowała zaczęła się już na dworcu PKS w Zielonej Górze. Po około dobie wysiedliśmy na miejscu, gdzie czekał na nas doc. Jakowlew. Zaprowadził nas do akademika, w którym spędzaliśmy wieczory i noce. Trochę się zregenerowaliśmy po dość męczącej podróży i około południa ruszyliśmy do realizacji planu pobytu, na który wcześniej mieliśmy wpływ.

Pierwsze kroki skierowaliśmy na Uniwersytet, gdzie dopełniliśmy formalności, zameldowaliśmy się i odwiedziliśmy uniwersyteckie muzeum, mieliśmy okazję posłuchać jego historii. Każdego dnia coś zwiedzaliśmy, uczyliśmy się miasta i poruszania po nim. Z rzeczy, które zostały nam najbardziej w pamięci, to bardzo otwarci, przyjaźni ludzie i to, że pojechaliśmy tam w czasie, kiedy odbywał się Słowiński Bazar. Co to takiego? Kilka dni świętowania, koncertów i mnóstwo kramów, handlarzy. Jest kolorowo i wesoło.

Witebsk to miasto m.in. Marca Chagalla, malarza i grafika żydowskiego pochodzenia, czołowego przedstawiciela kubizmu i internationalizmu w malarstwie. Byliśmy w jego domu-muzeum. Widzieliśmy poświęcony mu film.

Miasto jest duże i piękne. Największą popularnością cieszyły się księgarnie. Spędzaliśmy tam kilka godzin dziennie. Średnio każdy z nas przywiózł do domu po 5 książek. Poza księgarniami doc. Jakowlew oprowadzał nas po muzeach - ostatnie z nich to muzeum czekolady. Byliśmy również na miejskiej wieży i mogliśmy zobaczyć Witebsk z lotu ptaka (nie-

— WITEBSK. UCZESTNICY WYJAZDU - STUDENCI KBJR I FR ORAZ OPIEKUNOWIE: DR HAB. P. STASIŃSKA, PROF. UZ I DOC. S. JAKOWLEW.

— POŁOCK, DR HAB. P. STASIŃSKA, PROF. UZ I DOC. S. JAKOWLEW.

którzy walczyli ze swoim lękiem wysokości, ale było warto).

Kolejne miasto, które zwiedziliśmy z przewodnikiem, to Połock. Najwięcej czasu spędziliśmy w miejscowym Monasterze Przemienienia Pańskiego i św. Eufrozyny Połockiej. Jest to prawosławny żeński klasztor, po którym oprowadzała nas mniszka. Była tak radosna i wewnętrznie szczęśliwa, że udzieliło się to i nam.

Nie można nie wspomnieć wizyty w gospodarstwie agroturystycznym, zwanym przez miejscowych banią. Dotarliśmy tam koleją, gdzie też można poznać ludzi i poćwiczyć język. Spędziliśmy cały dzień racząc się smakołykami kuchni białoruskiej, do których zaliczyć można biały chleb z masłem i kawiozem, ogórki małosolne z koperkiem, ciemny chleb z pomidorem, bakłażanem, czosnkiem i majonezem. Prof. Stasińska zrobiła danie, które znała z dzieciństwa - było wysmienite. Ale zanim zasiedliśmy do stołu, poszliśmy do bani, gdzie wyparzyliśmy się, poobijaliśmy witkami brzołowymi i wszystko złe od nas odeszło.

Oczywiście na koniec musi być jakiś minus - był jeden - brak Internetu. Ale, ale... kto, jak kto, ale my sobie i z tym poradziliśmy. Niedaleko akademika odkryliśmy Pszczółkę - bar trochę podobny do McDonalda - a tam Wi-Fi prawie darmowe. Na paragonie był numer, który trzeba było wpisać i... surfować, mieć kontakt ze światem.

Na Białoruś nie da się wyjechać z tzw. marszu, trzeba się przygotować, posiadać wizę, więc trzeba było się trochę napracować jeszcze przed wyjazdem i dograć wszystko. Ale było warto. Jest tam wiele miejsc do zobaczenia i rzeczy do spróbowania. Dziękujemy organizatorom za możliwość poznania innych ludzi, nie zaprzepaścimy tego. Witebszczanie przyjeżdżają do nas jeszcze w tym roku. Przyjmijemy ich tak, żeby wyjechali z takimi samymi wspomnieniami jak my od nich.

Słowa nie oddadzą tego, co zostało w sercu. Wspaniały czas, spędzony w znakomitym towarzystwie.

Łucja Kulwanowska

INSTYTUT HISTORII

Wiek XX bez tajemnic - najnowsza historia naprawdę przyciąga!

W roku akademickim 2014/2015 Instytut Historii Uniwersytetu Zielonogórskiego zorganizował stały cykl wykładów popularno-naukowych pt. **Wiek XX bez tajemnic**. Tematy

wystąpień, przedstawianych zawsze przez badaczy o uznanym dorobku naukowym i popularnonaukowym, dotyczyły szerokiej gamy wydarzeń i procesów z zakresu najnowszej historii Polski, Europy i świata. Prelekcje adresowane były w pierwszej kolejności do studentów UZ, nauczycieli historii i uczniów starszych klas szkół średnich z terenu całego województwa lubuskiego, jak również wszystkich osób zainteresowanych szeroko pojętymi dziejami XX stulecia.

Każdemu wykładowi, trwającemu ok. 1 godziny, towarzyszyły projekcje multimedialne oraz prezentacje najnowszej literatury odnoszącej się do przedstawianego problemu. Przewidziany był ponadto czas na pytania do prelegenta i dyskusję (zdarzało się, że polemiki po wykładach były dość burzliwe). Spotkania odbywały się co kilka tygodni, zawsze w piątki o godz. 13.00, w którejś z aul Kampusu B. O tematach i datach prelekcji informowano z odpowiednim wyprzedzeniem pocztą elektroniczną (instytucje, nauczyciele historii z regionu), na stronie Facebooka Instytutu Historii oraz w lokalnych mediach. Do tej pory odbyły się następujące wykłady:

- **Czy granica polsko-niemiecka była bezpieczna w XX wieku?** (prof. Czesław Osękowski),
- **Największy protest w PRL w latach 1956-1968? Wydarzenia zielonogórskie 1960 roku** (dr Tadeusz Dzwonkowski),
- **Najweselszy barak w obozie. Polska Edwarda Gierka a Zachód** (dr Radosław Domke),
- **Relacje państwo - Kościół katolicki w Polsce w latach 70. i 80. XX wieku** (prof. Jan Żaryn),

- **Rok 1956 w Polsce - odwilż, sowiecka interwencja i powrót Władysława Gomułki** (prof. Robert Skobelski),
- **Czy muzyka może być narzędziem totalitaryzmu? Między pieśnią masową a Lagerkapelle** (dr Rafał Ciesielski),
- **Rysy na pomniku - kilka słów o generale Sikorskim i polskich władzach emigracyjnych** (dr Ireneusz Wojewódzki).

Zainteresowanie inicjatywą przeszło nasze oczekiwania, ponieważ wykłady zgromadziły w sumie kilkuset słuchaczy (w tym nawet gości ze Zgorzelca i Wrocławia!), począwszy od licealistów i nauczycieli, a skończywszy na członkach Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Jako pomysłodawca i organizator cyklu mam nadzieję, że kolejny sezon **Wiek XX bez tajemnic** przyciągnie nie mniejszą liczbę pasjonatów dziejów najnowszych. **A zaczynamy już od października wykładem prof. Czesława Osękowskiego, który przedstawi problem odszkodowań wojennych w XX wieku.**

Robert Skobelski

WYDZIAŁ INFORMATYKI, ELEKTROTECHNIKI I AUTOMATYKI

Zielonogórska Konferencja z okazji obchodów Światowego Dnia Społeczeństwa Informacyjnego - ZGK-ŚDSI-2015

Informacja jest dobrem niematerialnym szczególnie istotnym. Społeczeństwo informacyjne to takie, które ma łatwy dostęp do informacji gwarantującej edukację, swia-

domość społeczną, rozwój czy wzrost gospodarczy. Codziennie, świadomie lub nieświadomie, zbieramy, przetwarzamy, przechowujemy i udostępniamy informacje. Rozwój technologii komputerowych dostarczył doskonałych narzędzi do przetwarzania informacji - systemów informatycznych. Mowa tutaj nie tylko o rozwiązaniach dla przemysłu, biznesu, ale także systemów dla przecięt-

nego użytkownika. Nowe media, media społecznościowe, to systemy, z których nie tylko codziennie czerpiemy informację o otaczającym nas świecie, ale także masowo wprowadzamy generowane przez nas treści.

Światowy Dzień Społeczeństwa Informacyjnego (ŚDSI) jest obchodzony w Polsce od wielu lat (<http://www.sdsi.pti.org.pl>). Poważne debaty, popularyzacyjno-edukacyjne konferencje, konkursy dla młodszych i starszych oraz towarzyskie spotkania wzajemnie się przeplatają i uzupełniają, tworząc jedyną w swoim rodzaju całość. Ta doroczna, trwająca z różnym natężeniem od marca do czerwca z kulminacją w środku maja, informatyczna fiesta, co roku przynosi solidną porcję informacji, refleksji i wartych wzięcia pod uwagę konkluzji. Uczestnicy imprez organizowanych przez Polskie Towarzystwo Informatyczne (PTI), składających się na obchody ŚDSI, zawsze otrzymują solidną porcję informacji o tym, co zostało zrobione, co należy zrobić, oraz rzeczowej oceny i krytyki działań, a także zjawisk towarzyszących rozwojowi społeczeństwa informacyjnego w Polsce.

W ramach tych inicjatyw, również Koło Zielonogórskie (KZG) PTI wraz z Wydziałem Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji (WEIT) oraz Wydziałem Matematyki, Informatyki i Ekonometrii (WMIE) Uniwersytetu Zielonogórskiego, przy udziale Oddziału Zielonogórskiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich (SEP) zorganizowało Zielonogórską Konferencję z okazji obchodów ŚDSI. Wydarzenie to odbyło się 14 maja 2015 r. w budynku Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Konferencję otworzył Dziekan WEIT UZ, prof. Andrzej Obuchowicz. Wydziału, który kształci na Uniwersytecie Zielonogórskim kadrę przyszłych informatyków w najwyższej kategorii (ocena wyróżniająca Polskiej Komisji Akredytacyjnej dla kierunku informatyka). Referat inauguracyjny, wprowadzający do tematyki konferencji, bazujący na lubuskich doświadczeniach związanych z rozwojem społeczeństwa informacyjnego wygłosiła Marszałek Województwa Lubuskiego, Elżbieta Anna Polak. Sukcesem lubuskiej strategii rozwoju społeczeństwa informacyjnego okazała się centralizacja na poziomie województwa projektów współfinansowanych przez Unię Europejską. Bez takiego podejścia, rozwój dużych projektów takich jak sieci szkieletowej czy programu ostatniej mili, byłby niemożliwy.

W dalszych wystąpieniach przedstawiono infrastrukturę miejskiej sieci ZielMAN, zagadnienia cyfryzacji radia i telewizji oraz zmiany zachodzące w dostępie do zasobów bibliotecznych. Zaprezentowano również rozwiązania

Panu prof. dr. hab. inż. Dariuszowi Ucińskiemu

*wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci Mamy*

składa

Dziekan oraz członkowie

Rady Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki

Panu dr. hab. inż. Wojciechowi Paszke, prof. UZ

*wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci Mamy*

składa

Dziekan oraz członkowie

Rady Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki

dotyczące inteligentnych miast i budynków. Nie zabrakło także przedstawienia ważnych dla regionu firm informatycznych takich, jak: Apator Rector, ASTEC, Cinkciarz.pl i Streamsoft. Konferencję zakończył referat omawiający nowoczesne rozwiązania krótkofalarskie w dobie społeczeństwa informacyjnego. Obrady prowadził przewodniczący konferencji dr inż. Marek Węgrzyn (WEIT UZ, PTI). Szczegółowy program Konferencji dostępny jest na stronie WWW (<http://www.pti.zgora.pl/sdsi>). Równolegle do obrad swoje rozwiązania prezentowały firmy Tespol oraz Fibar, a także studenckie Koło Naukowe fantASIC.

Warto podkreślić, że patronat honorowy nad zielonogórskimi obchodami objął JM Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. Tadeusz Kuczyński, jak również Marszałek Województwa Lubuskiego, Elżbieta Anna Polak oraz Prezydent Miasta Zielona Góra, Janusz Kubicki.

Relacje z zielonogórskich obchodów ŚDSI przeprowadziły stacje telewizyjne (TVP Gorzów, Telewizja UZ, RTV Lubuska), a także rozgłośnie radiowe (Radio Index, Radio Plus).

Michał Doligalski

*Panu Profesorowi
Dariuszowi Ucińskiemu*

*wyrazy głębokiego współczucia oraz słowa wsparcia
z powodu śmierci Mamy*

składają

Pracownicy Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych

*Panu Profesorowi
Wojciechowi Paszke*

*wyrazy głębokiego współczucia oraz słowa wsparcia
z powodu śmierci Mamy*

składają

Pracownicy Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

11th International Conference on FUNCTION SPACES

W dniach 6-10 lipca 2015 r. w gmachu Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się cykliczna Międzynarodowa Konferencja FUNCTION SPACES XI.

Głównym organizatorem Konferencji był Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego (WMIE UZ), a współorganizatorami były: Wydział Matematyki i Informatyki UAM, Wydział Matematyki i Informatyki UJ, Instytut Matematyki Politechniki Poznańskiej i Komitet Matematyki PAN.

Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był prof. dr hab. **Marian Nowak**, a sekretarzem dr hab. **Bogdan Szal**, prof. UZ. Uroczystego otwarcia Konferencji dokonał JM Rektor UZ, prof. dr hab. **Tadeusz Kuczyński**.

Konferencja Function Spaces ma długą tradycję. Została zainicjowana przez prof. dr. hab. Juliana Musielaka w 1986 r. w Poznaniu. Poprzednie edycje Konferencji odbyły się już w: w Poznaniu, Zielonej Górze, Wrocławiu, Krakowie oraz w Centrum Konferencyjnym im. Stefana Banacha w Będlewie.

Konferencja poświęcona była prezentacji najnowszych wyników badań w dziedzinie teorii przestrzeni funkcyjnych i pokrewnych działów analizy funkcjonalnej: geometrii i topologii przestrzeni Banacha, teorii operatorów na przestrzeniach funkcyjnych, teorii punktów stałych odwzorowań, teorii interpolacji, teorii aproksymacji, teorii krat wektorowych, topologicznej teorii miary i ich zastosowań.

W Konferencji brało udział 67 matematyków z Chin, USA, Japonii, Rosji, Niemiec, Szwecji, Francji, Włoch, Hiszpanii i Meksyku oraz z 9 polskich uniwersytetów.

Program naukowy Konferencji składał się z 17 wykładów plenarnych i 42 komunikatów. Wygłoszone podczas Konferencji wykłady i komunikaty będą opublikowane w najbliższym tomie wydawanego przez WMIE UZ czasopisma *Discusiones Mathematicae - Differential Inclusions, Control and Optimization*.

Jednym z zaproszonych wykładowców był prof. Shouchuan Hu (Uniwersytet Missouri, USA), dyrektor American Institute of Mathematical Sciences (AIMS), który w swoim wykładzie przedstawił działalność tej instytucji. Warto wspomnieć, że AIMS wydaje 19 czasopism matematycznych, z których 16 znajduje się w bazie JCR (tzw. lista filadelfijska) oraz organizuje prestiżowe konferencje naukowe.

W przygotowaniu i przeprowadzeniu Konferencji aktywny udział brali pracownicy i doktoranci naszego Wydziału: mgr Grzegorz Arkit, mgr Krzysztof Duzinkiewicz, mgr Tomasz Kiwerski, mgr Joanna Klecha, dr Radosława Kranz, dr Aleksandra Rzepka i mgr Juliusz Stochmal.

Kolejna edycja tej Konferencji odbędzie się w Krakowie w 2018 r.

Marian Nowak

15 konferencja SAET

W dniach 27-31 lipca odbyła się na słynnym Uniwersytecie w Cambridge (Wielka Brytania), 15. konferencja SAET (Society for the Advancement of Economic Theory).

W spotkaniu tym zatytułowanym New Trends in Economic Theory wzięło udział wielu wybitnych przedstawicieli ekonomii matematycznej, m.in. Edward Prescott (laureat nagrody Nobla w dziedzinie ekonomii), Bernard Cornet (twórca nowoczesnej teorii równowagi ogólnej), czy Philip Reny (członek Akademii Nauk USA, jeden z najlepszych specjalistów z teorii gier w świecie).

W konferencji wzięło udział około 500 uczestników. WMIE UZ reprezentowali: dr Ł. Balbus i prof. A. Nowak, którzy przedstawili wyniki badań w 3 sesjach poświęconych grom stochastycznym i programowaniu dynamicznemu. Przedstawione w Cambridge wyniki są w druku w renomowanych czasopismach jak *Games and Economic Behavior* i *Mathematics of Operations Research*.

Wizyta prof. A. Karczewskiej w USACH

W dniach od 18 sierpnia do 15 września 2015 r. dr hab. Anna Karczewska, prof. UZ, przebywała jako visiting professor na Wydziale Matematyki i Informatyki (Facultad de Ciencia, Departamento de Matemáticas y Computación) Uniwersytetu de Santiago de Chile (USACH) (<http://www.mat.usach.cl/index.php/personas/profesores-visitantes>).

Pobyt na USACH odbył się na zaproszenie profesora Carlosa Lizamy. Celem wizyty było dokończenie rozpoczętych wcześniej prac naukowych oraz przedyskutowanie i zaplanowanie dalszej współpracy dotyczącej badań równań ewolucyjnych.

Współpraca profesor A. Karczewskiej z profesorem C. Lizamą trwa już ponad dziesięć lat. Obecna wizyta prof. A. Karczewskiej w USACH

była już trzecią finansowaną przez stronę chilijską. W tym czasie prof. Karczewska była uczestnikiem dwóch międzynarodowych grantów finansowanych przez konsorcjum uniwersytetów chilijskich.

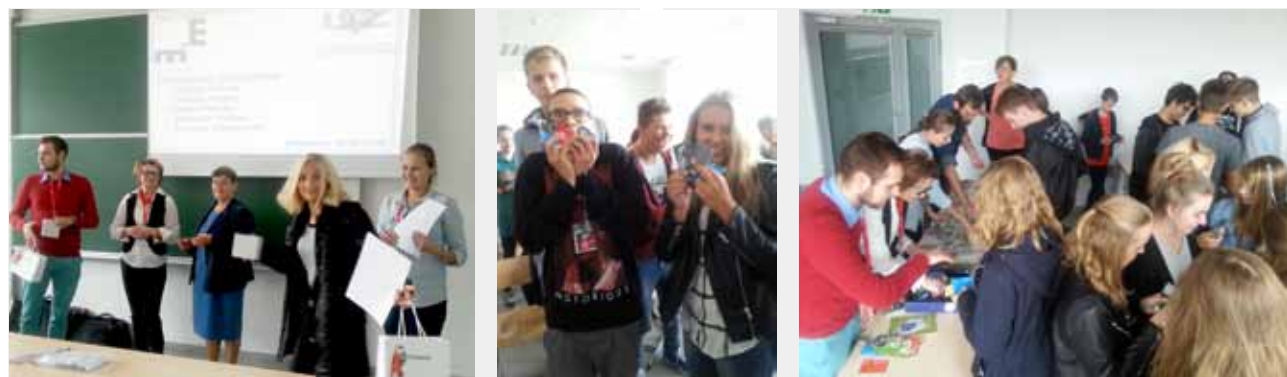
FOT. Z WYDZIAŁU

6. Forum Matematyków Polskich

Studenci Koła Naukowego Laboratorium Matematyczne Paradoxs z Uniwersytetu Zielonogórskiego uczestnikami „Dnia Popularyzacji Matematyki” na 6. Forum Matematyków Polskich w Warszawie

W dniach 7-12 września 2015 r. na Wydziale Matematyki i Nauk Informatycznych Politechniki Warszawskiej odbyło się 6. Forum Matematyków Polskich (6.FMP), cykliczna konferencja Polskiego Towarzystwa Matematycznego, której początki sięgają dwudziestolecia międzywojennego. Organizatorem Konferencji było Polskie Towarzystwo Matematyczne, a współorganizatorami Politechnika Warszawska i Uniwersytet Warszawski. Wydarzenie było okazją do spotkania polskich matematyków i dyskusji o zadaniach matematyki współczesnej oraz debaty o problemach nurtujących środowisko matematyczne w Polsce. Podczas Forum, 10 września 2015 r., zorganizowano na Wydziale Matematyki i Nauk Informatycznych Politechniki Warszawskiej „Dzień Popularyzacji Matematyki” - wydarzenie adresowane do młodzieży szkolnej. Wzięło w nim udział ponad 900 uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych z całej Polski. Młodzież szkolna uczestniczyła w zajęciach wybranych przez siebie z oferty zajęć o różnorodnej tematyce zaproponowanej przez Organizatorów. Oferta zajęć dla uczniów została przygotowana przez nauczycieli matematyki, nauczycieli akademickich i studentów kół naukowych z uczelni wyższych z całej Polski, którzy zajmują się popularyzowaniem matematyki wśród młodzieży szkolnej. Wybór zajęć przez uczniów nie był łatwy, niektóre zajęcia odbywały się równocześnie, a na niektóre zajęcia, wykłady czy warsztaty obowiązywały zapisy (limit miejsc). W ofercie, znalazły się również zajęcia zaproponowane przez **Studenckie Koło Naukowe Laboratorium Matematyczne Paradoxs** z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego <http://6forum.ptm.org.pl/dzien-popularyzacji-matematyki>. Studenci III roku *matematyki: Maciej Kubiak, Mateusz Kubiak, Rafał Pacuła, Tomasz Wieczorek* oraz *Dorota Kogut*, studentka II roku *filologii polskiej*, pod kierunkiem opiekuna koła przeprowadzili warsztaty pod tytułem *Matematyka inaczej - mini maraton warsztatowo-turniejowy RozGRYwki „Chłopskiej Szkoły Biznesu”* dla uczniów, którzy wcześniej zadeklarowali swój udział w tych zajęciach. Uczestnikami warsztatów byli uczniowie klasy trzeciej Niepublicznego Europejskiego Gimnazjum Językowego w Legionowie oraz uczniowie z warszawskich szkół. Warsztaty składały się z dwóch części, teoretycznej i praktycznej. Podczas pierwszej części zapoznano uczestników z zasadami gry planszowej „Chłopska Szkoła Biznesu”, następnie w drugiej części - przeprowadzono mini maraton turniejowy „Chłopskiej Szkoły Biznesu”. W rozGRYwce uczestniczyła grupa 30 uczniów, która rywalizowała ze sobą, ostatecznie wyłoniono 10 najlepszych. Zwycięzcy zostali uhonorowani dyplomami i nagrodami. Po zakończeniu części praktycznej warsztatów odbyła się dyskusja z opiekunami uczniów na temat użyteczności, możliwości modyfikowania oraz dostosowania gry do potrzeb i możliwości edukacyjnych uczniów. Uczestnictwo w rozGRYwkach „Chłopskiej Szkoły Biznesu” było dla graczy treningiem myślenia strategicznego, sztuki negocjacji i nawiązywania kontaktów handlowych z przedsiębiorcami z różnych miast europejskich, wzbogacenia swojej wiedzy z zakresu matematyki i jej zastosowań oraz integracji i wspólnej dobrej zabawy, w czasie której każdy z rozgrywających musiał się wykazać umiejętnością logicznego myślenia, sztuką negocjacji i kalkulacji. Oprócz warsztatów, 10 września 2015 r. w godzinach od 10:00-17:00

FOT. Z WYDZIAŁU

na Wydziale Matematyki i Nauk Informatycznych Politechniki Warszawskiej wystawione było stoisko, tak jak na piknikach naukowych, na którym zaprezentowano działania popularyzujące matematykę podejmowane na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego, zarówno te, które już zrealizowano jak i te, które odbywają się cyklicznie.

Zaprezentowano:

- dwukrotnie nagrodzony przez MEN (w 2012 i 2014 roku) projekt Współt w zespół z *Matematyką bez Granic* realizowany w latach 2009-2012 przez Polskie Towarzystwo Matematyczne (Oddział Zielonogórski PTM) <http://www.wzmbg.pl/>
- materiały edukacyjne powstałe w ramach projektu, przygotowane do konkursów przedmiotowych z matematyki i pracy w grupach na zajęciach pozalekcyjnych,
- V Kongres Młodych Matematyków Polskich, który odbył się w Zielonej Górze (18-21 września 2014 roku) <http://tv.uz.zgora.pl/index.php?uczta-mlodych-matematykow-polskich>,

- działania cykliczne zielonogórskiego środowiska matematycznego PTM - koordynacja w całej Polsce Międzynarodowego Konkursu **Matematyka bez Granic** <http://www.mbg.uz.zgora.pl/>,

- działania popularyzujące matematykę realizowane przez Studenckie Koło Naukowe Laboratorium Matematyczne **Paradoks** podczas Festiwalu Nauki, wyjazdów do szkół (przeprowadzanie warsztatów, rozgrywek, turniejów gier planszowych, konkursów).

Odwiedzających stoisko zapoznano z aktualną ofertą edukacyjną WMIiE UZ zachęcając do studiowania na Uniwersytecie Zielonogórskim. Uczestnictwo w 6. Forum Matematyków Polskich było doskonałą okazją do wymiany doświadczeń ze wszystkimi prowadzącymi działalność popularyzującą matematykę, ale też promocją Naszego Wydziału oraz Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Krystyna Białek

WYDZIAŁ MECHANICZNY

VII Międzynarodowa Konferencja Studentów Konstrukcja, Technologia, Eksploatacja i Ekologia w Mechanice

8 września br. na Wydziale Mechanicznym odbyła się kolejna już Międzynarodowa Konferencja Studentów

FOT. Z WYDZIAŁU

Konstrukcja, Technologia, Eksploatacja i Ekologia w Mechanice. W tym roku do udziału w konferencji zostało zakwalifikowanych 31 referatów, w tym 23 pochodzące z zagranicy (Rosji, Słowacji i Ukrainy). Wszystkie prace zostały opublikowane w specjalnym zbiorze referatów. Konferencję otworzył dziekan Wydziału Mechanicznego, prof. Sławomir Kłos, życząc wszystkim uczestnikom owocnych obrad. Uczestnicy konferencji aktywnie wymieniali się własnymi poglądami na tematy związane z prezentowanymi pracami i wynikami własnych badań naukowych. Jest to konferencja cykliczna, pierwszy raz odbyła się w roku 2009 i miała miejsce w Polsce, kolejne zaś na przemienne w Rosji - w Moskiewskim Państwowym Uniwersytecie Technologicznym „Stankin” i na Uniwersytecie Zielonogórskim. W Komitecie naukowym konferencji są przedstawiciele naszego Wydziału, przedstawiciele MGUTU „Stankin”, Donbaskiej Akademii Budowy Maszyn, oraz GTU w Wołogdzie. Już dzisiaj zapraszamy wszystkich chętnych studentów do wzięcia udziału w VIII edycji konferencji, która zgodnie z tradycją odbędzie się w przyszłym roku w Moskwie. Organizując tę konferencję zawsze pamiętamy o naszym zmarłym koledze, dr. inż. Wiesławie Kamińskim, który przez wiele lat organizował na Wydziale Mechanicznym WSI, a później Politechniki Zielonogórskiej MSN Studentów i Młodych Pracowników Nauki. Na zakoń-

czenie pragniemy podziękować wszystkim osobom czynnie zaangażowanym w organizowanie konferencji i opiekę nad gośćmi podczas pobytu w Zielonej Górze - zarówno obecnym jak i byłym studentom naszego Wydziału.

Mariusz Jenek

III miejsce w konkursie na najlepszą pracę magisterską

6 lipca br. na posiedzeniu prezydium Komisji Odlewnictwa Polskiej Akademii Nauk, rozstrzygnięto konkurs im. prof. W. Sakwy na najlepszą pracę dyplomową magisterską z zakresu odlewnictwa. Miło nam poinformować, że student mgr inż. Przemysław Piosik, absolwent Wydziału Mechanicznego, uzyskał III nagrodę za pracę na temat Opracowanie projektu konstrukcyjnego formy do ciśnieniowego odlewania radiatora układu sterowania systemem klimatyzacji samochodów osobowych. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Ferdynand Romankiewicz. Absolwentowi oraz promotorowi składamy gratulacje.

Tomasz Belica

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, PSYCHOLOGII I SOCJOLOGII

Debata Humanizacja Medycyny

16 lipca 2015 r. w dniu 5 rocznicy śmierci Profesora Kazimierza Imielińskiego - lekarza, seksuologa, twórcy polskiej szkoły seksuologii, humanisty, doctora honoris causa 56 zagranicznych uniwersytetów z 23 państw i 4 kontynentów, w Łazienkach Królewskich w Warszawie odbyła się debata pt. *Humanizacja Medycyny*.

Inicjatorem debaty był prof. Zbigniew Izdebski, kierownik Katedry Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji

Uniwersytetu Zielonogórskiego, kierownik Katedry Biomedycznych Podstaw Rozwoju i Seksuologii Uniwersytetu Warszawskiego. Wymieniowe wyżej Katedry były współorganizatorami 80-lecia urodzin Profesora Kazimierza Imielińskiego w 2009 r. na Zamku Królewskim w Warszawie, oraz w 2010 r. sympozjum *Humanizm, a medycyna przyszłości*. Głównym organizatorem obydwu wydarzeń była Polska Akademia Medycyny, której prezesem był prof. Kazimierz Imieliński.

Jako były sekretarz naukowy Polskiej Akademii Medycyny, prof. Izdebski chciał w ten sposób uczcić pamięć o Profesorze Imielińskim oraz kontynuować potrzebę wdrażania idei humanizacji medycyny, która jest niezbędna w budowaniu pozytywnych relacji w komunikacji lekarz-pacjent.

Zdaniem Profesora Imielińskiego relacje lekarza z chorym człowiekiem są integralną częścią sztuki lekarskiej niezależnie od specjalizacji. Mottem przewodnim debaty była Jego teza, że w skład kompetencji lekarza wchodzi

FOT. Z WYDZIAŁU

FOT. Z WYDZIAŁU

nie tylko wiedza i doświadczenie lekarskie, lecz także budowanie prawidłowych relacji lekarz-pacjent.

Wprowadzenia do debaty dokonał prof. Marek Krawczyk - rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, pionier chirurgii laparoskopowej, organizator największego w Polsce Ośrodka przeszczepiania wątroby, a panelistami byli: wiceminister zdrowia dr Beata Matecka-Libera; wybitny aktor prof. Jerzy Stuhr - ambasador Kampanii „Rak wolny od bólu”; prof. Paweł Łuków - filozof i bioetyk; ks. dr Arkadiusz Nowak - Prowincjał Zakonu Postępujących Chorym, założyciel i prezes Instytutu Praw Pacjenta i Edukacji Zdrowotnej oraz wybitni przedstawiciele polskiej medycyny: prof. Krystyna de Walden-Gałuszko - psychiatra, prezes Polskiego Towarzystwa Psychoonkologicznego, konsultant w zakresie medycyny paliatywnej; prof. Mirosław Wielgoś - dziekan I Wydziału Lekarskiego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, konsultant krajowy w dziedzinie perinatologii; red. Zbigniew Wojtasiński - dziennikarz, filozof, popularyzator nauki specjalizujący się w zagadnieniach zdrowia, medycyny i psychologii społecznej z Polskiej Agencji Prasowej. Gościem honorowym debaty była Eva Imielińska - żona Profesora.

Gospodarzem debaty był prof. Zbigniew Izdebski, a jej uczestnikami przedstawiciele środowisk medycznych z wielu ośrodków w Polsce, oraz przedstawiciele nauk społecznych, prawnych i dziennikarzy.

Organizatorami tego wydarzenia były Uniwersytet Zielonogórski, Uniwersytet Warszawski, Polpharma.

Zbigniew Izdebski

Konferencja naukowo - szkoleniowa: Wspieranie rozwoju psychospołecznego ucznia z niepełnosprawnością w szkole z klasami integracyjnymi

Z inicjatywy pracowników Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej (Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego) oraz Zespołu Szkół Ekologicznych im. Unii Europejskiej w Zielonej Górze, w maju br. odbyła się konferencja poruszająca problematykę możliwości wspierania rozwoju psychospołecznego uczniów z niepełnosprawnością w szkole z klasami integracyjnymi. Konferencja skierowana była do szerokiego grona nauczycieli, wychowawców, pedagogów, pracowników instytucji i placówek oświatowych, rodziców oraz studentów. Jednym z głównych celów spotkania było kształtowanie w środowisku pozytywnego wizerunku dotyczącego potrzeby istnienia klas integracyjnych oraz zapoznanie uczestników z funkcjonowaniem dziecka z niepełnosprawnością w publicznej szkole integracyjnej. Komitet Naukowy konferencji stanowiły: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ, dr Jolanta Lipińska-Lokś, mgr Anna Napadło-Kuczera. W skład Komitetu Organizacyjnego weszli: mgr Anna Napadło-Kuczera, dr Jolanta Lipińska-Lokś, mgr Piotr Żyto

Wiele uwagi poświęcono kwestii potrzeby wzbogacenia wiedzy wszystkich tych, którzy pracują z dziećmi z niepełnosprawnością oraz doskonalenia ich sposobów pracy z takim dzieckiem w tego typu szkole. Wydaje się to rzeczą naturalną, bowiem na przestrzeni ostatnich lat uwidacznia się wzrost liczby dzieci z niepełnosprawnością, realizujących naukę w szkołach masowych czy integracyjnych. Konieczne jest więc pochylenie się nad tak ważnym zagadnieniem, jakim jest wspieranie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością w szkole integracyjnej. W dalszym ciągu jednak wielu nauczycieli, jak i rodziców, nie ma w pełni świadomości, jakie możliwości stwarza dzisiaj edukacja w szkole integracyjnej.

Uroczystego otwarcia konferencji w murach gościnnej „Szkoły Integracyjnej” dokonał Dyrektor Zespołu Szkół Ekologicznych im. Unii Europejskiej - Piotr Szmytkiewicz. Słowo wstępne wygłosił dr hab. Jarosław Bąbka (Uniwersytet Zielonogórski). Konferencja zrealizowana była w dwóch częściach. Podczas pierwszej z nich, plenarnej, zaprezentowane zostały trzy wykłady:

1. *Uczenie się we współpracy jako metoda sprzyjająca społecznej integracji uczniów pełnosprawnych i z niepełnosprawnością* - dr hab. Jarosław Bąbka
2. *Możliwości kontaktu ze słowem pisanym uczniów z niepełnosprawnością wzroku* - dr hab. Małgorzata Czerwińska, prof. UZ
3. *Ścieżki edukacyjne uczniów z niepełnosprawnością* - mgr Anna Napadło-Kuczera, mgr Małgorzata Harasymowicz

Dr hab. Jarosław Bąbka poruszył tematykę korzyści wynikających z uczenia się we współpracy oraz wad źle zorganizowanej współpracy. Ukazał analizę czynników warunkujących współpracę oraz kształtowanie u wychowanków gotowości do uczenia się we współpracy.

Wykład dr hab. Małgorzaty Czerwińskiej, prof. UZ dotyczył przede wszystkim problemów osób z niepełnosprawnością wzroku w szkołach. Prezentacja przedstawiała kategorie zaburzenia widzenia według Międzynarodowego Rejestru Chorób. Ukazana została także morfologia systemu Brail-

FOT. Z WYDZIAŁU

warsztatowej, zaproponowano uczestnikom udział w następujących warsztatach:

1. *Wprowadzenie do metody integracji sensorycznej* - prowadzenie: dr Aneta Rudzińska-Rogoża, mgr Danuta Truskiewicz.
2. *Wspomaganie społecznej integracji uczniów w klasie integracyjnej* - prowadzenie: dr Jolanta Lipińska-Lokś, mgr Piotr Żyto.
3. *Doświadczenia dnia codziennego w klasie integracyjnej w kadrze* - prowadzenie: mgr Anna Traczyk, mgr Aleksandra Pisarczyk.
4. *Budowanie sieci wsparcia bio-psycho-społecznego dla ucznia z niepełnosprawnością* - prowadzenie: mgr Magdalena Kamińska, mgr Magdalena Jakubowska.

Warsztaty pozwoliły uczestnikom na zdobycie i/lub ugruntowanie wiedzy, doskonalenie umiejętności pedagogicznych tak potrzebnych w codziennej pracy. Stanowiły także okazję do wymiany doświadczeń i spostrzeżeń. Uczestnicy Konferencji otrzymali materiały konferencyjne. Konferencja spotkała się z dużym zainteresowaniem (ponad 60 uczestników) i pozytywną oceną. Pojawiła się refleksja o konieczności zorganizowania kolejnego spotkania.

Paulina Urbaszek, Roksana Łucka, Małgorzata Majewska, Jolanta Lipińska-Lokś

Rodziny zastępcze i adopcyjne na Uniwersytecie Zielonogórskim. Festyn z okazji Dnia Rodziny

W ramach V Dni Rodzinnej Opieki Zastępczej na Uniwersytecie Zielonogórskim organizowanych przez Katedrę Opieki Terapii i Profilaktyki Społecznej Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu we współpracy z Instytutem Psychologii, Kołem Naukowym Pedagogiki Opiekuńczej

le'a i wydawnictwa brajłowskiego oraz problematyka z zakresu tyflopsychologii. Przedstawiono również polskie normalizacje pisma i książki brajłowskiej, tradycyjne i nowoczesne rozwiązania systemu Braille'a, urządzenia brajłowskie, znaczenie oraz przyszłościę systemu.

Podczas wystąpienia mgr Anny Napadło-Kuczery i mgr Małgorzaty Harasymowicz, przedstawiona została organizacja kształcenia specjalnego w szkole ogólnodostępnej. Panie przedstawiły możliwości i ograniczenia edukacji w szkole integracyjnej.

W części drugiej, warsztatowej, zaproponowano uczestnikom udział w następujących warsztatach:

oraz Regionalnym Ośrodkiem Polityki Społecznej w Zielonej Górze, w maju odbył się Festyn dla Rodzin Zastępczych i Adopcyjnych z okazji Dnia Rodziny. Został on objęty honorowym patronatem JM Rektora UZ prof. dr. hab. inż. Tadeusza Kuczyńskiego i Marszałek Województwa Lubuskiego, Elżbiety Anny Polak.

Festyn został przygotowany przez studentki II roku studiów I stopnia specjalności *pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka* w ramach przedmiotu *metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej* prowadzonego przez mgr Karolinę Bazydło-Stodolną, dla 150 dzieci przebywających w rodzinach adopcyjnych i zastępczych. Rodziny będące uczestnikami zaproszone zostały dzięki współpracy organizatorów z Ośrodkiem Adopcyjnym w Zielonej Górze i Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej.

Zabawa trwała od godziny 10.00 do 12.00 w holu Budynku Głównego Kampusu B przy al. Wojska Polskiego, gdzie na dzieci i ich opiekunów czekały liczne atrakcje. Tematem przewodnim całego festynu był Disney Word, a przygotowane konkurencje były ciekawe i nietypowe, ponieważ zaczerpnięte ze świata Disney'a. Dzieci wykonywały różne zadania sprawnościowe, umysłowe i zręcznościowe u konkretnych bohaterów z bajek. Były to m.in.: rzut maskotką do celu, skok przez skakankę, tor przeszkód, kaczorowa układanka, puszkę Myszki Minie, polowanie na matkę. Bardzo dużą popularnością cieszyło się malowanie twarzy, tor przeszkód i slalom. Po zaliczeniu wszystkich konkurencji na dzieci czekały piękne, kolorowe dyplomy oraz atrakcyjne nagrody rzeczowe i słodczyce pozyskane od licznych sponsorów. Dużą radość sprawiła dzieciom przygotowana niespodzianka - wata cukrowa! Były także gry i zabawy z chustami animacyjnymi, które w radosnej zabawie integrowały wszystkich uczestników festynu. I dzieci, i doro-

FOT. Z WYDZIAŁU

stych zachwycił pokaz ratowniczy Państwowej Straży Pożarnej wraz z możliwością lania wody z węża strażackiego w prawdziwym hełmie strażackim oraz spotkanie z zaproszonymi funkcjonariuszami Komendy Miejskiej Policji.

W czasie trwania festynu prowadzona była także kampania informacyjno-społeczna na temat pieczy zastępczej i adopcji realizowana przez pracowników ROPS-u, PCPR-u i Koło Naukowe Pedagogiki Opiekuńczej.

Dzieci z chęcią korzystały ze wszystkich atrakcji i możliwości nieograniczonej zabawy. Festyn dla tak wyjątkowych odbiorców był pierwszą tego typu imprezą w mieście. Został on bardzo pozytywnie oceniony, zarówno przez dzieci i ich rodziców, jak i pracowników Uczelni oraz zaproszonych gości z Ośrodka Adopcyjnego i MOPS-u. Główni organizatorzy V Dni Opieki Zastępczej na Uniwersytecie Zielonogórskim (dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ, mgr Karolina Bazydło-Stodolna, mgr Joanna Hadzicka i lic. Natalia Michalak) planują podjąć się realizacji podobnego przedsięwzięcia dla rodzin zastępczych i adopcyjnych także w przyszłym roku.

Karolina Bazydło-Stodolna,
Agata Skrzężyna, Patrycja Kikula

AGNITIO. Generowanie raportu w oparciu o bazy danych tworzone przy wykorzystaniu narzędzi produktu finalnego AGNITIO

Nieustająco zmieniające się warunki funkcjonowania społeczno-gospodarczego, narastająca konkurencja instytucji rynku szkolnictwa wyższego oraz podlegające częstym przeobrażeniom oczekiwania dotyczące wiedzy, kompetencji i umiejętności, będących w posiadaniu absolwenta powodują, iż ewaluacja procesów edukacyjnych staje się nieodzownym elementem funkcjonowania szkół wyższych.

W odpowiedzi na potrzebę stworzenia narzędzia służącego realizacji procesu monitorowania, powstał produkt AGNITIO, który jest branżowym modelem badania zawodowych losów absolwentów regulowanych kierunków medycznych (lekarskim, lekarsko-dentystycznym, pielęgnarskim i położniczym) realizowanym przez uczelnie wyższe przy ścisłej współpracy z samorządami zawodowymi w/w zawodów. W realizację projektu zaangażowani byli także pracownicy Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Ideą i niesablonowym rozwiązaniem zastosowanym w AGNITIO jest sposób realizacji procesu monitoringu absolwentów regulowanych kierunków medycznych, którego głównym wyróżnikiem jest niestosowany dotąd mechanizm pozyskiwania danych z branżowych samorządów zawodowych. Dodatkowo, ze względu na zapewnienie możliwości elastycznego kreowania narzędzi badawczych, kierowanych do absolwentów i pozwalających np. uzyskać większy zakres danych jakościowych, przedstawione w AGNITIO rozwiązania zawierają komplementarne możliwości realizacji badań ankietowych, a także mechanizmy pozyskiwania informacji od pracodawców.

Istotą proponowanego rozwiązania jest możliwość uzyskania przez uczelnię wyższą takich raportów, które będą mogły wymiernie wpłynąć na podniesienie jakości kształcenia oraz lepsze dostosowywanie programów studiów do potrzeb rynku pracy.

Zgodnie z koncepcją modelu realizacja badań absolwentów ma dokonywać się w trzech okresach: w roku zakończenia studiów, po trzech i pięciu latach od ukończenia

studiów. Istnieje zatem możliwość zobrazowania i poddania interpretacji informacji przedstawiających losy absolwentów w trzech płaszczyznach:

1. wertykalna (pionowa) - analiza danych pierwotnych, dotyczących sytuacji absolwentów monitorowanych jednocześnie, z uwzględnieniem czasu mijającego od ukończenia studiów, tj. do 12 miesięcy, po 3 i 5 latach. Umożliwia ona na porównanie badanych aspektów, z punktu widzenia różnych grup respondentów, zdobywających wiedzę w określonym czasie i przestrzeni oraz ich aktualnego funkcjonowania na rynku pracy. Wykorzystanie analizy wertykalnej umożliwia przeprowadzenie działań związanych z monitoringiem losów absolwentów niemal niezwłocznie po uruchomieniu innowacyjnego modelu AGNITIO na uczelni bądź wydziale prowadzącym badanie.
2. horyzontalna (pozioma) - analiza danych pierwotnych oraz wtórnych, zgromadzonych we wcześniejszych okresach. Jako dane pierwotne należy rozumieć zgromadzone po 5 latach od ukończenia toku kształcenia. Do danych wtórnych zalicza się materiał badawczy uzyskany od absolwentów badanych po 3 latach oraz do 12 miesięcy od ukończenia studiów. Przeprowadzenie analizy poziomej umożliwia śledzenie losów absolwenta bądź jednej grupy absolwentów na przestrzeni czasu, liczonego od ukończenia studiów i rozpoczęcia (bądź nie) kariery zawodowej. Wskazuje na zmiany zachodzące w opiniach i postrzeganiu badanych aspektów.
3. horyzontalno-wertykalna (mieszana) - najbardziej zaawansowana płaszczyzna analityczna, wykorzystująca materiał zgromadzony na potrzeby analizy pionowej oraz poziomej. Jej zastosowanie pozwala na najdokładniejsze śledzenie zmian w zakresie opinii, postaw i stopnia realizacji efektów kształcenia na danym kierunku realizowanym przez uczelnię bądź wydział wykorzystujący model AGNITIO. Jej wdrożenie wymaga rzetelnego gromadzenia materiału badawczego oraz właściwe kodowanie i archiwizowanie. Pełną moc osiąga po upływie okresu 5 lat od ukończenia procesu kształcenia przez pierwszą grupę absolwentów objętych monitoringiem.
4. Omnibus - analiza realizowana w płaszczyźnie pionowej, poziomej lub mieszanej wykorzystująca dane dotyczące absolwentów różnych kierunków bądź tożsamy kierunek realizowanych przez różne jednostki organizujące proces kształcenia, w celu dokonywania porównań skuteczności kształcenia i zestawiania opinii i postaw absolwentów.

W celu bliższego poznania modelu AGNITIO oraz nieodpłatnego pobrania jego komponentów zapraszamy na stronę poświęconą produktowi oraz idei monitorowania losów zawodowych absolwentów, a także do udziału w bezpłatnych konferencjach oraz szkoleniach. Szczegółowe informacje dostępne na stronie projektu www.agnitio.pum.edu.pl

Edyta Prociak

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt pn. „AGNITIO - innowacyjny model monitoringu losów absolwentów realizowany przy współpracy z branżowymi medycznymi instytucjami samorządowymi”;
UMOWA NR UDA-POKL.04.01.01-00-279/11-00 jest współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

ERASMUS+ W BIBLIOTECE UNIWERSYTECKIEJ W OSTRAWIE

Mariola Szydło

Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego

Od 2014 r. zaczął funkcjonować europejski program Erasmus+, który wspiera współpracę międzynarodową szkół wyższych. Beneficjentem tego programu jest również Uniwersytet Zielonogórski. Dzięki temu zarówno studenci, jak i pracownicy, mogą wyjeżdżać do zagranicznych uczelni, czy instytucji partnerskich. Pracownicy uczelni mają do dyspozycji dwa typy mobilności: wyjazd w celu prowadzenia zajęć dydaktycznych lub wyjazd w celach szkoleniowych.

W maju tego roku miałam możliwość wzięcia udziału w wymianie pracowników w celach szkoleniowych w ramach programu Erasmus+. Przez tydzień byłam gościem Biblioteki Uniwersyteckiej Uniwersytetu Ostrawskiego w Czechach. Szkolenie było interesujące z wielu względów. Przede wszystkim miałam możliwość poznania struktury i sposobu funkcjonowania biblioteki naukowej innej uczelni, w innym kraju. Była to również dobra okazja, by przyjrzeć się pracy bibliotekarzy w Czechach, ale nie tylko w Czechach, ponieważ oprócz mnie, w tym samym czasie, na wymianę przyjechała koleżanka i kolega z Biblioteki Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu i koleżanka z Uniwersytetu Janosa Selyego w Komarnie na Słowacji.

W pierwszym dniu szkolenia spotkaliśmy się z dyrekcją i pracownikami Biblioteki Uniwersyteckiej w Ostrawie. Każdy z nas przedstawił przygotowaną wcześniej prezentację. Przedstawiliśmy nasze uczelnie, opowiedzieliśmy o tym, jak funkcjonują nasze biblioteki i szczegółowo omó-

wiliśmy pracę swojego działu w bibliotece macierzystej. Zapoznaliśmy się również z prezentacją pracownika biblioteki w Ostrawie.

Uniwersytet Ostrawski jest młodym uniwersytetem, choć nieco starszym od naszego. Powstał w 1991 r. z przekształcenia istniejącego od 1959 r. Wydziału Pedagogicznego. Obecnie tworzy go sześć wydziałów: Wydział Filozoficzny, Wydział Pedagogiczny, Wydział Nauk Społecznych, Wydział Nauk Przyrodniczych, Wydział Artystyczny i Wydział Lekarski. W roku akademickim 2012/2013 na Uniwersytecie Ostrawskim studiowało 10 637 studentów.

Biblioteka Uniwersytecka została założona w 1999 r. W przeciwieństwie do Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego, która realizuje koncepcję łączenia bibliotek i zbiorów, struktura Biblioteki UO opiera się na tradycyjnym modelu, w którym funkcjonuje biblioteka główna i podległe jej czytelnie na wydziałach. W budynku głównym biblioteki studenci mają do dyspozycji Wypożyczalnię, Czytelnię Czasopism i Mediatekę. Znajdują się tu również inne jednostki biblioteczne. Mieści się tu Dyrekcja Biblioteki, Bibliotekarz Systemowy, Dział Gromadzenia i Opracowania Zbiorów, Wypożyczalnia Międzybiblioteczna i Magazyny Zbiorów.

Popularną obecnie ideą biblioteki otwartej, zgodnie z którą czytelnicy mają bezpośredni dostęp do zbiorów, biblioteka realizuje w czytelnich wydziałowych i częściowo w Czytelnii Czasopism. W budynku głównym nie ma wolnego dostępu do książek. Czytelnicy mogą jedynie wypożyczać książki w tradycyjny sposób, ze zbiorów magazynowych w Wypożyczalni. Ze zbiorów bibliotecznych mogą korzystać przede wszystkim pracownicy i studenci Uniwersytetu Ostrawskiego. Mają do dyspozycji 250 000 tytułów książek,

FOT. OD AUTORKI

czasopisma, prace dyplomowe i dysertacje, a także audio-booki, e-booki i dostęp do zagranicznych licencjonowanych zasobów elektronicznych.

Studenci mają możliwość korzystania ze zbiorów po zapisaniu się do biblioteki. Mogą zapisać się w Wypożyczalni, która znajduje się na parterze budynku głównego. Po zapisaniu się do biblioteki mogą korzystać ze wszystkich czytelni, mogą również zamawiać, wypożyczać i oddawać książki. Wszystkie zbiory biblioteczne są widoczne w katalogu on-line. Ciekawostką, z którą wcześniej się nie spotkałam, jest to, że przy każdym rekordzie katalogowym książki jest umieszczony skan okładki. Czytelnicy mogą zamawiać książki, logując się na swoje konto czytelnicze zarówno z komputerów bibliotecznych jak i z każdego innego miejsca. Ponieważ w budynku głównym, o czym pisałam wcześniej, nie ma wolnego dostępu do zbiorów, bardzo dobrym rozwiązaniem jest to, że system biblioteczny rozpoznaje skąd zostało wysłane zamówienie. Zamówienia składane z komputerów bibliotecznych są traktowane priorytetowo i realizowane w bardzo krótkim czasie. Czytelnicy mogą oddawać książki również wtedy, gdy biblioteka jest nieczynna. Przed wejściem do budynku znajduje się Bibliobox, który umożliwia czytelnikom zwrot książek. Zwrot rejestruje pracownik Wypożyczalni następnego dnia.

Ideę wolnego dostępu do zbiorów częściowo realizuje Czytelnia Czasopism, która mieści się na pierwszym piętrze. W czytelni dostępne są czasopisma z ostatnich dziesięciu lat ułożone w porządku alfabetycznym. Roczniki starsze są przechowywane w magazynie i udostępniane po wcześniejszym zamówieniu. Nie ma tu roczników czasopism bieżących, prenumerowanych w danym roku. Są one dostępne w czytelniach wydziałowych. Czasopism nie można wypożyczać na zewnątrz, można z nich korzystać tylko na miejscu.

W budynku głównym biblioteki czytelnicy mają również do dyspozycji, znajdującą się na drugim piętrze, Mediatekę. Mediateki są odpowiedzialne za zmieniające się potrzeby czytelników. Powstały w celu uatrakcyjnienia dostępu do wiedzy. Realizują ten cel zapewniając dostęp do różnego rodzaju multimediów, ale także poprzez tworzenie kreatywnej atmosfery, tak organizując przestrzeń, by dopasować ją do różnych oczekiwań czytelników. Są tutaj więc tradycyjne stoliki i krzesła, ale można również usiąść na wygodnych fotelach. Ciekawym rozwiązaniem jest „kącik relaksacyjny”, gdzie studenci mogą na wygodnym materacu lub worku sako posłuchać muzyki, czy poczytać książki. Zgromadzone są tu nuty, zbiory audiowizualne na CD i DVD, audiobooki i e-booki. Można posłuchać muzyki i obejrzeć film, można korzystać z programów komputerowych, m.in. z programów graficznych. Wypożyczane są urządzenia, które umożliwiają odczytywanie e-booków. Przyjazną atmosferę tego miejsca podkreśla urządzony w sąsiedztwie Mediateki kącik kawowo-herbaciany, gdzie studenci mogą się spotkać i za niewielką kwotę napić się kawy lub herbaty.

Studenci i pracownicy każdego wydziału mogą korzystać z książek i czasopism bieżących, zgromadzonych w czytelniach na wydziałach UO. Są to czytelnie dziedzinowe, ich zbiory są ściśle związane z potrzebami studentów i pracowników danego wydziału. Czytelnicy mają tutaj wolny dostęp do książek ułożonych dziedzinowo i czasopism ułożonych alfabetycznie. Mogą z nich korzystać na miejscu, mają również możliwość krótkoterminowego wypożyczenia na noc, lub na weekend. W każdej czytelni jest możliwość skanowania, kopiowania i drukowania. Opłata za ksero i wydruk jest pobierana z legitymacji studenckiej, która jest równocześnie kartą biblioteczną i swego rodzaju kartą

płatniczą. Najstarszą i największą czytelnią jest Czytelnia na Wydziale Filozoficznym.

Biblioteka Uniwersytecka w Ostrawie korzysta ze zintegrowanego systemu bibliotecznego ALEPH. Jest to system międzynarodowy, z którego korzysta ponad 2200 bibliotek i konsorcjów w ponad 60 krajach na świecie. Obsługuje on wszystkie procesy biblioteczne, począwszy od modułu gromadzenia, gdzie rejestruje się wszystkie pozyskane materiały, poprzez opracowanie rzeczowe i formalne, które pozwala na prezentację zbiorów w katalogach, kończąc na kompleksowej obsłudze czytelnika.

Pracuję w Dziale Wydawnictw Ciągłych i Zasobów Elektronicznych, dlatego szczególnie byłam zainteresowana, jak funkcjonuje taki dział w innej bibliotece naukowej, w jaki sposób pozyskiwane są czasopisma i jak tworzone są rekordy bibliograficzne.

Sposoby pozyskiwania czasopism zarówno w Bibliotece UZ, jak i w Bibliotece OU są takie same. Nasze biblioteki pozyskują czasopisma przede wszystkim poprzez zakup, ale są również czasopisma, które biblioteki otrzymują w darze i takie, które pochodzą z wymiany międzybibliotecznej. Biblioteka UO prowadzi wymianę również z bibliotekami w Polsce.

Pozyskane materiały biblioteczne, tak jak w Bibliotece UZ, są opracowywane w formacie MARC 21. Jest to międzynarodowy format wprowadzania danych bibliograficznych, w którym każde pole w rekordzie dostarcza szczegółowych informacji o pozycjach opisywanego rekordu, takich jak m.in. autor, tytuł, wydawca, język, typ nośnika. Jest on zgodny z normą ISO 2709. Obecnie w formacie MARC 21 pracuje wiele bibliotek w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, a także wiele bibliotek w Europie. Fakt, że pracujemy wykorzystując ten sam format przy tworzeniu rekordu bibliograficznego, pozwolił na wnikliwą wymianę doświadczeń zawodowych, a zwłaszcza na podzielenie się tym, jak radzimy sobie z pewnymi problemami, które pojawiają się przy opracowaniu wydawnictw ciągłych.

Biblioteka Uniwersytetu Ostrawskiego, zgodnie z najnowszymi trendami, realizuje model biblioteki hybrydowej. Swoim czytelnikom oprócz tradycyjnych zbiorów oferuje dostęp do zasobów elektronicznych. Ambicją każdej biblioteki naukowej jest zagwarantowanie swoim czytelnikom dostępu do jak największej liczby najważniejszych publikacji naukowych. Biblioteki akademickie w Polsce są w dużo lepszej sytuacji niż biblioteki w Czechach. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego gwarantuje dostęp do najważniejszych publikacji naukowych, oferując wszystkim instytucjom akademickim w kraju bezpłatny dostęp do liczących się baz naukowych. Biblioteki mogą zatem przeznaczyć środki na zakup innych baz, które nie są finansowane przez MNiSW. Biblioteka UZ zapewnia swoim czytelnikom dostęp do ponad pięćdziesięciu licencjonowanych baz danych. Biblioteki w Czechach muszą pokryć wydatki związane z zakupem baz z własnego budżetu. Pomimo dużych wydatków jakie trzeba ponieść, Biblioteka Uniwersytecka w Ostrawie posiada dostęp do ponad dwudziestu licencjonowanych baz danych. Dostęp do licencjonowanych zasobów elektronicznych mają studenci i pracownicy Uniwersytetu Ostrawskiego. Mogą korzystać z baz na komputerach, które znajdują się w sieci uczelnianej. Bazy danych dostępne są również poza siecią przez autoryzowany zdalny dostęp: Shibboleth, Web VPN lub CISCO klient. Biblioteka organizuje szkolenia dla studentów i pracowników, podczas których udziela fachowych porad jak prowadzić poszukiwania w bazach.

Podsumowując swój udział w szkoleniu uważam, że jest to niezwykle efektywna forma poszerzania wiedzy, zdobywania nowego doświadczenia, kształcenia umiejętności pracy w zespole. Jest to również znakomita okazja do dzielenia się swoim doświadczeniem zawodowym z innymi. Pomimo, że wiele nas łączy zawodowo, a idea pracy biblioteki w naszych krajach jest w zasadzie taka sama, to

warto podpatrywać te niewielkie różnice, które pozwolą udoskonalać nasz warsztat pracy.

Chociaż reprezentowaliśmy biblioteki z różnych krajów (Czechy, Polska, Słowacja), okazało się, że wszyscy bibliotekarze mają bardzo podobne, a często takie same „radości i troski” zawodowe.

NASZE PIERWSZE KROKI NA WYŻSZYM SZCZEBLU

Sebastian Pilichowski

Ogród Botaniczny Uniwersytetu Zielonogórskiego

W dniach 9-13 września 2015 r. w Poznaniu obchodzono 90-lecie istnienia Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. W tym czasie odbyły się dwie konferencje o wymiarze międzynarodowym:

11 września: 2nd International Conference *Ex Situ* Conservation of Plants - Problems and Solutions,

12 września: 8th International Conference of Botanic Gardens from the Baltic Sea Region.

Ponieważ od niedawna Ogród Botaniczny Uniwersytetu Zielonogórskiego stał się ogrodem botanicznym w myśl definicji polskiego prawa, tj. uzyskał status placówki naukowo-badawczej, z wielką chęcią skorzystaliśmy z zaproszenia i wzięliśmy, choć bierny, udział w obu spotkaniach.

Uczestnicy reprezentujący ogrody botaniczne z Polski, Niemiec, Finlandii, Norwegii, Szwecji, Estonii, Łotwy, Litwy i Wielkiej Brytanii omawiali problematykę ochrony roślin w obliczu licznych zagrożeń, również ze strony zmian klimatycznych. Zaprezentowano wyniki badań zarówno z zakresu biologii i botaniki klasycznej, jak i zaawansowanych metod biologii molekularnej i genetyki. Wzajemne inspiracje sprzyjały dyskusjom nad rozwiązywaniem podobnych kwestii w innych państwach i regionach basenu Morza Bałtyckiego.

Dla nas była to poważna lekcja, ale i zbiór pomysłów na dalsze rozwijanie zielonogórskiego Ogrodu, tym bardziej, że już jesteśmy (choć na razie jeszcze nieoficjalnie, ale już niedługo oficjalnie) członkiem Rady Ogródów Botanicznych i Arboretów w Polsce, niebawem więc i my będziemy musieli dołożyć swoje pięć groszy do ochrony gatunkowej roślin krajowych zagrożonych wymarciem. Mając status ogrodu botanicznego *sensu stricto* stanie się to możliwe, gdyż umożliwia to nam ubieganie się o pozyskanie materiału ze środowiska naturalnego, oczywiście za zgodą odpowiedniego organu.

Same obchody zaś były niezwykle bogate i uroczyste. W czasie naszej wizyty mieliśmy przyjemność uczestniczenia w uroczystym koncercie w Filharmonii, gdzie w pierwszej części goście doskonale bawili się przy muzyce lżejszego gatunku granej i tańczonej przez członków orkiestry Vivat! z Wielkopolski. Druga część zaś, nieco poważniejsza, zdominowana była przez rytmy nowoczesnego tanga z brzmieniem argentyńskim, francuskim czy nowojorskim w wykonaniu Wiesława Prządka i Przyjaciół. Występy byłyby

OD GÓRY:
— OD LEWEJ: KIEROWNIK ADMINISTRACYJNY OB UZ, R. SKROBANIA, DYREKTOR OB UAM
PROF. J. WILAND-SZYMAŃSKA, A. TOKARSKA-OSYČKA, S. PILICHOWSKI
KONFERENCJE ODŁYŻYŁY SIĘ W FANTASTYCZNYM BUDYNKU WYDZIAŁU BIOLOGII UAM,
PEŁNYM ZIELENI, SPRAWIAJĄCYM WRAŻENIE MINI PALMIARNI (FOT. OD AUTORA);

przeplatane zapowiedziami, jak również gratulacjami z ust władz uczelni i innych gości uroczystego koncertu.

Dziewięćdziesiąta rocznica poznańskiego Ogrodu to szereg inspiracji do działania, jak również przestróg, jakich błędów nie powielać. Jest to cenne doświadczenie, jeśli spojrzeć na to, że już za dwa lata obchodzić będziemy pierwszą dekadę powstania „na nowo” Ogrodu Botanicznego w Zielonej Górze.

OGRÓD BOTANICZNY W MYŚL PRZEPISÓW PRAWA

Piotr Reda

Kierownik ds. naukowych Ogrodu Botanicznego

Założenie i nazwanie „ogrodem botanicznym” obiektu, w którym uprawia się różnorodne rośliny, nie jest jeszcze równoznaczne z założeniem prawdziwego ogrodu botanicznego. W polskim prawie reguluje to ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2004 r. Nr 92 poz. 880, z późn. zmianami). Podaje ona w art. 5 pkt 10 definicję ogrodu botanicznego: „urządzony i zagospodarowany teren wraz z infrastrukturą techniczną i budynkami funkcjonalnie z nim związanymi, będący miejscem ochrony ex situ, uprawy roślin różnych stref klimatycznych i siedlisk, uprawy roślin określonego gatunku oraz prowadzenia badań naukowych i edukacji”, a w pkt. 21 zalicza ogrody botaniczne do terenów zieleni, pełniących funkcje publiczne.

Uprawnienia ustawowe na prowadzenie ogrodu botanicznego

Art. 67 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy mówi, że utworzenie i prowadzenie ogrodu botanicznego wymaga uzyskania zezwolenia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Zezwolenie to wydaje się po zasięgnięciu opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce położenia ogrodu botanicznego (w przypadku Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego jest to Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim) oraz opinii organizacji zrzeszającej przedstawicieli ogrodów botanicznych. Funkcję tę pełni Stowarzyszenie pn. „Rada Ogrodów Botanicznych i Arboretów w Polsce”.

Uniwersytet Zielonogórski 4 listopada 2014 r. wystąpił do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie ogrodu botanicznego w myśl ustawy o ochronie przyrody. Wniosek ten, po przeprowadzeniu inspekcji na terenie ogrodu, uzyskał pozytywne opinie zarówno Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim jak i Rady Ogrodów Botanicznych i Arboretów w Polsce. Procedura uzyskania zezwolenia zakończyła się sukcesem i 7 lipca 2015 r. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wydał oficjalną

decyzję zezwalającą Uniwersytetowi Zielonogórskiemu na prowadzenie ogrodu botanicznego pod nazwą Ogród Botaniczny Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Korzyści

Zezwolenie na prowadzenie ogrodu botanicznego w myśl przepisów ustawy o ochronie przyrody, daje nam wymierne korzyści. Wśród nich warto wymienić:

— Ogród Botaniczny UZ jest obiektem chronionym. Art. 65 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, mówi, że ogrody botaniczne oraz tereny przewidziane w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na rozbudowę istniejących ogrodów podlegają ochronie w celu zapewnienia ich prawidłowej działalności i rozwoju.

— Możliwość prowadzenia legalnej uprawy gatunków roślin zagrożonych wyginięciem, w celu ich ochrony ex situ (poza miejscem naturalnego występowania) oraz wprowadzania ich do środowiska przyrodniczego w ramach programów ochrony tych gatunków, po uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia (art. 69 ust. 1 pkt 3 i art. 74 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody).

— Możliwości pozyskiwania dodatkowych funduszy na zadania, które wynikają z obowiązków ogrodów botanicznych (art. 69 ust. 1 o ochronie przyrody). Należą do nich między innymi: uczestnictwo w badaniach naukowych, edukacja w zakresie ochrony gatunkowej roślin, wspomniana uprawa gatunków roślin zagrożonych wyginięciem, prowadzenie odpowiedniej dokumentacji. Źródłami ich finansowania mogą być np.: Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, fundusze unijne z programu Infrastruktura i Środowisko, inne fundusze celowe.

— Możliwość legalnego, odpłatnego przechowywania roślin objętych ochroną w ramach kompensacji przyrodniczych dla inwestycji budowlanych.

— Prawo do członkostwa w Radzie Ogrodów Botanicznych i Arboretów w Polsce.

— Zwolnienie z opłat rocznych z tytułu trwałego zarządu (art. 83 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543, z późn. zmianami).

Rada Ogrodów Botanicznych i Arboretów w Polsce

Wraz z uzyskaniem uprawnień ustawowych dla prowadzenia ogrodu botanicznego, dziekan Wydziału Nauk Biologicznych, prof. Leszek Jerzak, wystąpił do Stowarzyszenia pn. „Rada Ogrodów Botanicznych i Arboretów w Polsce” z wnioskiem o włączenie w poczet jej członków także Ogród Botaniczny Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jako formalnego przedstawiciela wskazał kierownika ds. naukowych ogrodu - dr. Piotra Redę. 9 września 2015 r. Rada Ogrodów Botanicznych i Arboretów podczas XLV Zjazdu Ogrodów Botanicznych i Arboretów w Poznaniu zatwierdziła ten wniosek. Od tej pory nasz ogród jest pełnoprawnym członkiem Rady Ogrodów Botanicznych i Arboretów w Polsce.

— DZIAŁ ROŚLIN UŻYTKOWYCH
W OGRODZIE BOTANICZNYM (FOT. OD AUTORA)

TELEWIZJA UZ

Anna Urbańska

Redaktor Naczelna Telewizji

Najważniejszym zadaniem Telewizji UZ jest promowanie oraz tworzenie pozytywnego wizerunku Uczelni - w atrakcyjnej dla współczesnego odbiorcy formie video.

Redakcja TV@UZ prowadzi stałą współpracę z pracownikami i studentami Uniwersytetu, prezentując najważniejsze dokonania środowiska akademickiego naszej uczelni.

W minionym roku akademickim Telewizja Uniwersytecka zrealizowała 121 produkcji telewizyjnych w postaci: newsów, reportaży, wywiadów oraz filmów o charakterze promocyjnym (filmy promocyjne, spoty, zapowiedzi).

W tym czasie filmy Telewizji UZ obejrzało na kanale YouTube blisko 66,5 tys. widzów.

Łączna suma rzeczywistych odbiorców filmów produkcji TV UZ jest w rzeczywistości większa, bowiem wybrane materiały telewizyjne promujące Uniwersytet Zielonogórski, emitowane były na antenie telewizji regionalnej RTV Lubuska, a także na monitorach umieszczonych na terenie uczelni, na 4 ekranach ledowych na terenie Zielonej Góry oraz w budynku Urzędu Miasta Zielona Góra.

Redakcja regularnie publikuje swoje materiały także na Facebook'u, a od niedawna również na Twitterze.

W roku akademickim 2014/2015 Telewizja Uniwersytecka objęła swoim patronatem medialnym kilka ważnych przedsięwzięć realizowanych na Uniwersytecie, w tym m.in.: „Festiwal Nauki”, „Bachanalia”, „Miss Studentek 2015”, „Laur Naukowca”, V Kongres Młodych Matematyków Polskich, 10-lecie kierunku jazz i muzyka estradowa na UZ, konferencja „Otwieramy się na bezpieczeństwo”, XXXI Zjazd Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej.

W semestrze zimowym ubiegłego roku Telewizja UZ zaangażowała się także w prowadzenie warsztatów telewizyjnych dla studentów Wydziału Humanistycznego.

Od października ubiegłego roku do programu Telewizji UZ wszedł nowy cykl wywiadów, zatytułowany „Akademicki Dialog”. Wraz z początkiem nowego roku akademickiego wystartuje cotygodniowy magazyn sportowy KU AZS UZ - „SPORTexpress AZS”.

We wrześniu Telewizja Uniwersytecka zaprezentowała swoim widzom nowe studio, które umożliwia realizowanie wywiadów w tzw. wirtualnym studiu.

Wszystkie informacje na temat Telewizji UZ dostępne są na stronie internetowej:

www.tv.uz.zgora.pl

<https://www.youtube.com/user/UZETvideo>

<http://tv.uz.zgora.pl/index.php?telewizja-uz>

<http://tv.uz.zgora.pl/index.php?od-profilaktyki-do-sukcesu-sportowego>

NOWOŚCI WYDAWNICZE

Jakub Marcinowski, Tadeusz Biliński, Marek Dankowski, Paweł Błażejowski, 45 lat kierunku budownictwo, B5, oprawa twarda, s. 72, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-183-2

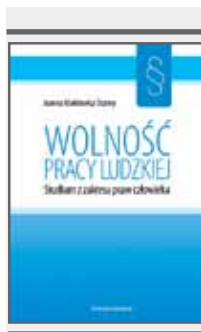
Mój pogląd na 45-letnią historię kierunku budownictwo sam jest drobną częścią tej historii. Historii ludzi, którzy byli zarówno jej uczestnikami, jak i twórcami. Którzy brali i biorą udział w procesie dydaktycznym i naukowym w dyscyplinie mającej długie i ciekawe dzieje. Fascynującej od strony praktycznej i naukowej. Pełniącej bardzo ważną funkcję społeczną, gospodarczą i ekonomiczną.

[...] W 1965 roku w Zielonej Górze utworzono pierwszą w dziejach miasta uczelnię, Wyższą Szkołę Inżynierską im. Jurija Gagarina. Nowa uczelnia rozwijała się dynamicznie i w 1996 roku została przekształcona w Politechnikę Zielonogórską. W wyniku

połączenia z nieco młodszą Wyższą Szkołą Pedagogiczną im. Tadeusza Kotarbińskiego powołano w 2001 roku Uniwersytet Zielonogórski. Od 1968 roku jednym z wiodących kierunków było budownictwo.

Od kilkudziesięciu lat uczestniczymy w niespotykanej w dziejach rewolucji naukowo-technicznej. Pierwszej powszechnej, dostępnej dla każdego, przeobrażającej całą techniczną bazę współczesnych społeczeństw. Rewolucji, która po raz pierwszy nie ma charakteru ilościowego, ale jakościowy. W procesie tym bardzo ważną rolę odgrywają inżynierowie, których wreszcie pytamy nie o to, jakie mają kwalifikacje, ale o to, jak potrafią je wykorzystać.

W skali dziejów budownictwa 45 lat to niewiele. Ten sam okres w historii naszej Uczelni to dużo, to okres aktywnej pracy całego pokolenia. Niezależnie jednak, z jakiej perspektywy patrzeć na budownictwo, wiem i jestem z tego dumny, że jesteśmy ogniwem łańcucha twórców kultury materialnej, których efekty pracy trwają dłużej niż ich pokolenie. Mam również nadzieję, że poza tym mamy wpływ na kształtowanie sylwetek, charakterów, osobowości młodzieży, którą kształcimy.

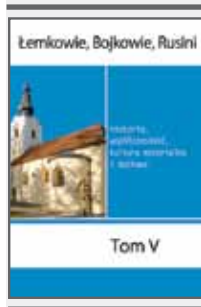
Joanna Markiewicz-Stanny, *Wolność pracy ludzkiej. Studium z zakresu praw człowieka*, B5, oprawa twarda, s. 274, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2015, ISBN 978-83-7842-166-5

Niniejsza książka stanowi studium wielopłaszczyznowych związków pomiędzy pracą a wolnością w perspektywie praw człowieka, w której objęto analizą międzynarodowe prawa człowieka, międzynarodowe prawo pracy i prawo krajowe. W koncepcji praw człowieka praca jest działaniem wolnym i będącym wyrazem

wolności. Nie jest to jednolita konstrukcja, w tym znaczeniu, że składają się na nią gwarancje zawarte w treści normatywnej praw obywatelskich i politycznych, jak też praw gospodarczych i socjalnych. U podstaw regulacji prawnych odnoszących się do zatrudnienia leży założenie, iż wartość pracy wynika z jej wymiaru podmiotowego. Praca jest procesem, w który zaangażuje swoją osobę; zatem, jak to wskazano w Deklaracji Filadelfijskiej, praca nie może być traktowana jak towar - jest to specyficzne dobro będące przejawem wolności, z wolności wynikające i ku wolności prowadzące.

[...] W niniejszym opracowaniu pojęcie pracy obejmuje wszelkie rodzaje aktywności ekonomicznej człowieka, niezależnie od jej form prawnych. Co prawda, w głównej mierze rozważania dotyczą szeroko pojętej pracy najemnej, ale podjęta problematyka obejmuje różne inne sposoby zarabiania na życie, zwłaszcza zaś te, które cechuje relacja podporządkowania pomiędzy podmiotem wykonującym pracę a podmiotem zlecającym. Tak szerokie podejście jest motywowane przemianami, jakie zaszły w ładzie pracy na przestrzeni ostatnich lat. Ocena i kwalifikacja tych ograniczeń winny być przeprowadzone na podstawie założenia, że wśród fundamentów praw człowieka oprócz wolności wymienić należy także godność, równość i sprawiedliwość. Podstawowym problemem badawczym, który wymaga analizy, jest jurydyczne znaczenie takich pojęć jak niewolnictwo i praca przymusowa. Rozumieć przez to należy precyzyjny opis relacji pomiędzy zakazem niewolnictwa i praktyk zbliżonych do niewolnictwa a zakazem pracy przymusowej i obowiązkowej. Książka ma odpowiedzieć na pytanie, na ile są to pojęcia normatywne zbieżne i jakie przesłanki pozwalają kwalifikować określony stan faktyczny w kategoriach naruszenia wskazanych zakazów. Są to rozstrzygnięcia, które obejmują również odpowiedź na pytanie o ewolucję zakazu pracy przymusowej w stronę normy *ius cogens* lub ewentualnie prawa niederogowalnego.

A zatem, czy praca niewolnicza zawsze ma charakter przymusowy? Czy każda praca przymusowa jest jednocześnie pracą niewolniczą? Jaki poziom zniewolenia osoby determinuje stwierdzenie, że mamy do czynienia z pracą przymusową, a jaki, że możemy pisać o poddaństwie lub innej praktyce zbliżonej do niewolnictwa?

Lemkowie, Bojkowie, Rusini - historia, współczesność, kultura materialna i duchowa, t. 5, red. Bohdan Halczak, Stefan Dudra, Roman Drozd, Miroslav Sopoliga, Artur Izhevskyy, Oksana Kuzmenko, Lesya Horoshko, Paul J. Best, Evhen Ladna, Michal Šmigel', B5, oprawa miękka, s. 884, Słupsk-Zielona Góra-Svidnik 2015, ISBN 978-83-7842-190-0

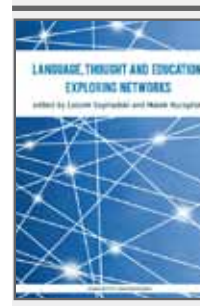
W 2006 r. w Instytucie Politologii Uniwersytetu Zielonogórskiego powstała inicjatywa przygotowania pracy zbiorowej,

o charakterze interdyscyplinarnym, poświęconej Lemkom, Bojkom, Hucułom oraz Rusinom zakarpacim. Inicjatywa spotkała się z pozytywną reakcją środowisk naukowych zarówno w Polsce, jak i za granicą. Napłynęło wiele ciekawych artykułów, które zostały opublikowane w pracy zbiorowej, wydanej w 2007 r. przez Lemkowski Zespół Pieśni i Tańca „Kyczera” w Legnicy. Ponieważ redaktorzy nie planowali jeszcze wówczas kolejnych publikacji tego cyklu, książka nie była sygnowana jako tom pierwszy.

Lemkowszczyzna, Bojkowszczyzna, Huculszczyzna oraz Zakarpacie to regiony peryferyjne Europy Środkowo-Wschodniej. Jednak dzieje tej górskiej krainy są ciekawe dla badaczy. Umożliwiają studium zjawiska wielokulturowości. Przez stulecia w bezpośrednim sąsiedztwie żyli w Karpatach przedstawiciele kilku narodów. Współżycie nie było wolne od konfliktów, lecz układało się na ogół zgodnie. Wzajemne relacje regulowały niepisane prawa ukształtowane przez pokolenia. Ich istota sprowadzała się z jednej strony do konsekwentnego podtrzymywania własnej tożsamości, a z drugiej poszanowania tożsamości innych. W przypadku powstania konfliktów precyzyjnie rozgraniczano „strefy wpływów”. Ustalonych granic nie wolno było przekraczać. Swoista „poprawność polityczna” górali karpaccich bywała uciążliwa, lecz pozwalała na pokojową koegzystencję grup o bardzo różnym obliczu kulturowym.

Kiedy w mieście Kołomyja, uważanym za nieoficjalną stolicę Huculów, w XIX w. powstało gimnazjum, kadra pedagogiczna musiała rozwiązać problem wzajemnych relacji w zróżnicowanym narodowo-ześpolu uczniowskim. W trakcie przerw międzylekcyjnych ciągle dochodziło do bójek między gimnazjalistami narodowości polskiej i ukraińskiej. Dyrekcja doprowadziła zatem do założenia dwóch odrębnych dziedzińców - „ruskiego” oraz polskiego. W trakcie przerw uczniowie udawali się na „swoją” teren i nie mieli ze sobą bezpośredniego kontaktu.

W gimnazjum na długie lata zapanował spokój. Uczniem gimnazjum w Kołomyi był m.in. Stanisław Vincenz (1888-1971), wybitny polski pisarz, a zarazem znawca i propagator Huculszczyzny. W swojej twórczości konsekwentnie popularyzował idee tolerancji oraz współdziałania ludzi różnych narodowości. Niejednokrotnie podkreślał, że źródła jego światopoglądu tkwią w latach młodości spędzonej na Huculszczyźnie. Często odwoływał się w swych dziełach do huculskiej mądrości ludowej. Przykład Stanisława Vincenza wskazuje, że historia, współczesność, kultura Huculów, ale także Lemków, Bojków i Rusinów z Zakarpacia są warte zainteresowania i nawet intelektualiści niejednego mogą się od nich nauczyć.

Language, thought and education: exploring networks, ed. Marek Kuczyński, Leszek Szymański, B5, oprawa miękka, s. 236, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2015, ISBN 978-83-7842-184-9

The present volume contains chapters whose content corresponds to the topical area of the *Language, thought and education* series published by the Department of English at the University of Zielona Góra. The contributors, affiliated at education and research institutions throughout the world, address issues related to multilingualism, learning foreign languages, and selected aspects of studying language as a system, language varieties including. The book consists of three parts: *Multilingualism and language contact*, *In the learning context* and *Studying language*.

The first part contains chapters concerning multilingual systems in the cognitive network. It begins with Zofia Chłopek's 'Conceptual transfer in the trilingual mind: the case of object

categorisation'. The next chapter takes us to Italy; the problem of multilingualism amongst immigrants is addressed by Matthias Wolny. More cognitive aspects of languages in contact are presented by Teresa Maria Włosowicz, who is concerned with cross-lingual lexical links in the multilingual mind.

The second part deals with issues involved in language education and language learning. Alexander Kapranov describes the process of self-evaluation in speech fluency amongst Korean students during their exchange program in Sweden. Assessment, this time in a Polish secondary school and a British college, is explored and discussed by Beata Kouhan. Agnieszka Piątek, in turn, investigates issues which may help us discover better ways of internalising phrasal verbs in English.

As said above, the third section is devoted to exploring language as such. It also examines the tools which are used in linguistic research. This part begins with Leszek Szymański's article, which concerns the application of the World-Wide Web to empirical research in linguistics. Further, semantic properties of lexemes in signed languages are discussed by Krzysztof Kosecki, whereas networks of slogan stylistics in re-branding are described by Zivile Niemickiene. Karolina Rosiak presents the use of diminutive forms in Welsh, while Ahmad Izadi views language from the perspective of institution. The paper is followed by Joanna Kapica-Curzytek's considerations on Global English, a language variety which is inevitable in contemporary 'network societies'. Jacek Rachfał carries out a detailed analysis of 'castle' vocabularies, including considerations upon word-formation and etymology of English and Polish lexical items. The volume also contains Edyta Rachfał's dissection of the ways in which a crisis communicating message may be carried out pragmatically. Our publication concludes with Gian Claudio Batic and Sergio Baldi's article which investigates the linguistic encoding of emotions in Hausa, an Afro-Asiatic language.

We hope that the contributions presented in this volume will allow scholars from numerous corners of the globe to share with others their insights into language, language education and language exploration. We would like to thank all those who have contributed to the present publication as well as those who have provided assistance in the process of publishing this book.

„Obcy świat” w dyskursie europejskim, red. Nel Bielnik, Dorota Kulczycka, „Scripta Humana”, t. 4, B5, oprawa miękka, s. 208, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2015, ISBN 978-83-7842-177-1, ISSN 2353-1681

Zamysłem, jaki przyświecał redaktorom książki, było stworzenie zbioru rozpraw o percepcji geograficznie lub - co ważniejsze - mentalnie „obcych” zakątków świata w ujęciu emigranta - podróżnika - wędrowca europejskiego. W

2010 roku w Warszawie ukazała się praca zbiorowa *Europejczyk w podróży 1850-1939* [...]. Niniejszy tom jest *sui generis* kontynuacją badawczych obserwacji zaprezentowanych w tamtej książce. Za szczególnie istotne należałoby uważać zmiany, jakie dokonały się w XX i XXI wieku. Współcześnie bowiem Europejczyk - dzięki rozwojowi techniki - może odbywać dalekie podróże, nie wyruszając z domu. I odwrotnie: jeśli wyjeżdża, wydaje się, że jest zapoznany za pośrednictwem mediów, przewodników, bedekerów, filmów dokumentalnych z „całym” światem i że nie odczuwa nawet najbardziej egzotycznych jego części jako „innych”, „odrębnych”. Niniejsza monografia powinna jednak przekonać, że istnieją jeszcze sfery „obce” - w sensie dosłownym, ale i przenośnym - rejony anomalii i krzywd „nie do pogodzenia” w świadomości mieszkańca Starego Kontynentu. Możliwe są też miejsca i przestrzenie azylu, zakątki idealnie

opatrzone na schronienie przed dotychczasowym, niedoskonałym życiem. Wrażliwi i - jak zawsze - obdarzeni wyobraźnią pisarze i poeci dają świadectwo kolejnych zaskoczeń, odkryć, udanych, ale i daremnych prób osławiania miejsc i przestrzeni. Odstaniają prawidłowość mentalnego przenoszenia własnej ojczyzny do miejsc nowych, nieznanych. Relacjonując własną lub/i innych dezaprobatę wobec obojętności i zła, jakie obserwują albo jakich sami doświadczają w obcych krajach i krainach. Zdradzają przy tym własne nostalgie i tęsknoty, euforie i olśnienia. Chociaż „Historia mentalności jest jedną z tych dziedzin poznania historycznego, w których najtrudniej uchwycić zarówno moment przemiany, jak i określić element nowości” [...], wydaje się, że można zaobserwować przepaść między światoodczuciem podróżnych XVIII i XIX wieku a recepcją nieznanych lądów przez następne pokolenia. Badacze, którzy w niniejszej monografii zabrali głos, w przejmujący niejednokrotnie sposób przedstawili stan badań polskiej i europejskiej literatury reprezentatywnej dla tematu „obcości światów”.

Agnieszka Nowicka, *Opieka i wsparcie osób z chorobą Alzheimera i ich opiekunów rodzinnych w Polsce*, B5, oprawa twarda, s. 338, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2015, ISBN 978-83-7842-176-4

Autorka przedstawia w książce zarówno problemy i zagrożenia związane z chorobą Alzheimera, wielokrotnie podkreślając nieuchronność procesu otępiennego i - będące jego następstwem - kryzysy w rodzinie chorego, ale jednocześnie docenia opiekunów w ich roli, daje przy-

kłady praktycznych rozwiązań i wskazówki, gdzie można szukać pomocy w istniejącym systemie opieki medycznej i społecznej, krytycznie wskazując przy tym jego niedostatki. Wskazuje na konieczność lepszej organizacji systemu diagnozowania zaburzeń otępiennych i poprawy organizacji systemu wsparcia środowiskowego, opieki w stanie terminalnym i w instytucjach opiekuńczych.

Z uwagi na zmiany demograficzne i proces starzenia się polskiego społeczeństwa niezmiernie ważne jest podnoszenie wiedzy w zakresie choroby Alzheimera i innych otępień oraz kształtowanie odpowiednich postaw całego społeczeństwa wobec osób chorych i ich opiekunów. Monografia autorstwa Agnieszki Nowickiej poświęcona tej tematyce może wypełnić ważną rolę na tym polu. Autorka adresuje ją przede wszystkim do pedagogów, ale odbiorcami tego opracowania mogą być także inne osoby zajmujące się tą problematyką na polu zawodowym (organizatorzy opieki zdrowotnej i społecznej, lekarze, pracownicy ośrodków opiekuńczych i placówek terapeutycznych), ludzie działający w organizacjach pozarządowych czy - w końcu - opiekunowie chorych z zespołami otępiennymi.

[Fragment recenzji dr. hab. n. med. Zyty Beaty Wojszel]

zebrała Ewa Popilka
Oficyna Wydawnicza

Terry Pratchett

„Uniwersytety są skarbnicami wiedzy: studenci przychodzą ze szkół przekonani, że wiedzą już prawie wszystko; po latach odchodzą pewni, że nie wiedzą praktycznie niczego. Gdzie się podziewa ta wiedza? Zostaje na uniwersytecie, gdzie jest starannie suszona i składana w magazynach.”

w numerze:

- 3** KALENDARIUM 50-lecia ZIELONOGÓRSKIEGO ŚRODOWISKA AKADEMICKIEGO
- 4** Wystąpienie inauguracyjne JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego PROF. DR. HAB. INŻ. TADEUSZA KUCZYŃSKIEGO
- 8** Wystąpienie inauguracyjne Dziekana Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu PROF. DR. HAB. N. MED. MARKA SPACZYŃSKIEGO
- 10** ROBERT KORNELUK / Z obrad Senatu
- 14** ROBERT KORNELUK / Zarządzenia JM Rektora
- 23** Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
- 25** *Będziemy dumni z medycyny w Zielonej Górze /* rozmowa Ewy Sapeńko z prof. dr. hab. n. med. Markiem Spaczyńskim, dziekanem Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu
- 26** *Jezeli życie przynosi Ci cytryny, zrób z nich lemoniadę /* rozmowa Ewy Sapeńko z mgr inż. Katarzyną Łasińską, kanclerz uniwersytetu zielonogórskiego
- 28** PROFESOROWIE 2015
prof. dr hab. inż. Grzegorz Benysek
prof. dr hab. Wiesław Hładkiewicz
prof. dr hab. inż. Stanisław Laber
prof. dr hab. Wiesław Leoński
prof. dr hab. Andrzej Małkiewicz
prof. dr hab. Roberto P. Mignani
prof. dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz
prof. dr hab. Tomasz Skura
prof. dr hab. inż. Marcin Witczak
- 34** NOWE HABILITACJE
dr hab. Jarosław Bąbka
- 35** Nagroda Prezesa Krajowej Izby Gospodarczej dla prof. Grzegorza Benyska
- 36** JACEK J. NOWAKOWSKI / Prof. Leszek Jerzak nowym prezesem PTZool.
- 36** EWA ADASZYŃSKA / Otwartość na współpracę - Tydzień Otwartej Nauki 2015. Idea Open Access i Open Science
- 40** KAMIL BANASZEWSKI, KATARZYNA BARTOSIAK / Satysfakcja użytkowników Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego: prezentacja wyników badań, cz. II
- 42** B. KRZESZEWSKA-ZMYŚLONY / III Dni Polsko-Niemieckie

- 43** DANUTA NOWAK, WIESŁAW HŁADKIEWICZ / University of Oxford
- WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE
- 44** Wydział Artystyczny
- 50** Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
- 57** Wydział Ekonomii i Zarządzania
- 59** Wydział Humanistyczny
- 64** Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki
- 66** Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
- 68** Wydział Mechaniczny
- 69** Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii
- 73** MARIOLA SZYDŁO / Erasmus+ w Bibliotece Uniwersyteckiej w Ostrawie
- 75** SEBASTIAN PILICHOWSKI / Nasze pierwsze kroki na wyższym szczeblu
- 76** PIOTR REDA / Ogród botaniczny w myśl przepisów prawa
- 77** ANNA URBAŃSKA / Telewizja UZ
- 77** EWA POPIŁKA / Nowości wydawnicze

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA
Anetta Barska, Tomasz Belica, Marek Dankowski, Renata Grochowalska, Dorota Hebisz, Robert Korneluk, Pola Kuleczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz, Alicja Lewicka-Szczegóła, Joanna Markiewicz-Stanny, Marcin Mrugański, Magdalena Steciąg, Joachim Syga, Anna Urbańska, Janina Wallis

PROJEKT GRAFICZNY
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku we wrześniu 2015 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

UNI W E R S Y T E T
Z I E L O N O G Ó R S K I
R E D A K C J A
ul. Licealna 9
65-417 Zielona Góra
tel. 68 328 2593, ~2592
miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

1

2

3

4

5

6

7

8

9

1. Monika Czekańska / Wspólna
2. Cezary Bednarczyk / Szkice do portretu
3. Michał Bielerzowski / Abaddon –
paratrzy znanych obrazów
4. Rita Bojkowska / Kształty codzienności
5. Karolina Reks / Niepokoją
6. Jolanda Jeklin / Transformacje
7. Michał Sarnowski / Wspólna
8. Marta Meuss / Nieświadome treści
9. Daria Cholewa / Odarwanie

**KOŃCOWOROCZNA
WYSTAWA PRAC
STUDENTÓW
INSTYTUTU
SZTUK WIZUALNYCH UZ**

